

(Early 2014) SPECIAL ANNOUNCEMENT for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. CCWATERSHED.ORG/LALEMANT — Free online, also available in print!

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

ORDO MISSÆ CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutatur, dicens:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei,
et communicatio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit: Pax vobis.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscâmus peccâta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebrânda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccâvi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiône:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnipotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Loco præcedentis actus pænitentialis unus e sequentibus adhiberi potest:

I. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscâmus peccâta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebrânda.

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnipotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

II. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscâmus peccâta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebrânda.

Fit brevis pausa silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel alias, invocationes cum Kýrie, eléison profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

Qui ad dexteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis: Kýrie, eléison.

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnipotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

4. Sequuntur invocationes *Kýrie, eléison, nisi iam præceserint in aliqua formula actus pænitentialis.*

℣. *Kýrie, eléison.* ℟. *Kýrie, eléison.*
 ℣. *Christe, eléison.* ℟. *Christe, eléison.*
 ℣. *Kýrie, eléison.* ℟. *Kýrie, eléison.*

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
 et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
 Laudámus te,
 benedícimus te,
 adorámus te,
 glorificámus te,
 grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
 Dómine Deus, Rex cæléstis,
 Deus Pater omnípotens.
 Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,
 Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
 qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
 qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram.
 Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis.
 Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
 tu solus Altíssimus,
 Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.
 Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:
 Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

10. Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedicere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
 ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
 in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
 ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Lectio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, turificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sácula.
Deum de Deo, lumen de lúmine,
Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Virgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad dexteram Patris.
Et iterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procedit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiám.
Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum.
Et exspécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sáculi. Amen.

16. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

17. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

18. Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

19. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépinus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de manibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, populus acclamat: Amen.

PREX EUCHARISTICA

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharisticæ cantare, quæ in Missis concelebratis cantari possunt, prout in fine Missalis notatur.

In Prece eucharistica prima, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO I DE QUADRAGESIMA

De spiritali significatione Quadragesimæ

35. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Quia fidélibus tuis dignánte concédís quotánnis paschália sacraménta in gáudio purificátis méntibus exspectáre: ut, pietátis officia et ópera caritátis propénsius exsequéntes, frequentatióne mysteriórum, quibus renáti sunt, ad grátia filiórum plenitúdinem perducántur. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE QUADRAGESIMA

De spiritali pænitentia

36. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui filiis tuis, ad reparándam méntium puritátem,
tempus præcípuum salúbriter statuísti,
quo, mente ab inordinátis afféctibus expédita,
sic incúberent transitúris
ut rebus pótius perpétuis inhærérent.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE QUADRAGESIMA

De fructibus abstinentiæ

37. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui nos per abstinentiam tibi grátias referre voluísti,
ut ipsa et nos peccatóres ab insoléntia mitigáret,
et, egéntium proficiens aliménto,
imitatóres tuæ benignitátis effíceret.

Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE QUADRAGESIMA
De fructibus ieiunii

38. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui corporáli ieiúnió vítia cómprimis, mentem élevas,
virtútem largírís et præmia:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatióes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séráphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas,
deprecámur, súpplíci confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE PASSIONE DOMINI
De virtute Crucis

39. Sequens præfatio dicitur infra hebdomadam quintam Quadragesimæ, et in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia per Fílii tui salutíferam passióem
totus mundus sensum confiténdæ tuæ maiestátis accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE PASSIONE DOMINI

De victoria Passionis

40. Sequens præfatio dicitur in feriis II, III et IV Hebdomadæ sanctæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Cuius salutíferæ passiónis et gloriósæ resurrectionis dies appropinquáre noscúntur, quibus et de antiqui hostis supérbia triumphátur, et nostræ redemptionis recólitur sacraméntum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum, ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, sócia exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS I

De mysterio paschali

41. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: in hac potíssimum nocte; a die Paschæ et per totam octavam: in hac potíssimum die; alias: in hoc potíssimum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri, sed in hac potíssimum nocte (die)

(sed in hoc potíssimum)

gloriosius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Ipsæ enim verus est Agnus

qui abstulit peccáta mundi.

Qui mortem nostram moriéndò destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis, totus in orbe terrárum mundus exsultat.

Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicantes et Hanc igitur propria, ut infra pp. 661-662.

In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.

PRÆFATIO PASCHALIS II

De vita nova in Christo

42. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Per quem in ætérmam vitam filii lucis oriúntur,
et fidélibus regni cæléstis átria reserántur.

Quia mors nostra est eius morte redémpta,
et in eius resurrectione vita ómnium resurrexit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.

Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS III

De Christo vivente et semper interpellante pro nobis

43. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui se pro nobis offerre non désinit,
nosque apud te perénni advocatióne deféndit;
qui immolátus iam non móritur,
sed semper vivit occísus.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.

Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS IV

De restauratione universi per mysterium paschale

44. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Quia, vetustáte destrúcta,
renovántur univérsa deiécta,
et vitæ nobis in Christo reparátur intégritas.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS V

De Christo sacerdote et victima

45. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui, oblatióne córporis sui,
antíqua sacrificia in crucis veritáte perfécit,
et, seípsum tibi pro nostra salúte comméndans,
idem sacérdos, altáre et agnus exhibuit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE ASCENSIONE DOMINI

De mysterio Ascensionis

46. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis, quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia Dóminus Iesus, Rex glóriæ,
peccáti triumphátor et mortis,
mirántibus Angelis, ascéndit (hódie) summa cælórum,
Mediátor Dei et hóminum,
Iudex mundi Dominúsque virtútum;
non ut a nostra humilitáte discéderet,
sed ut illuc confiderémus, sua membra, nos súbsequi
quo ipse, caput nostrum principiúmque, præcéssit.
Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 661.

PRÆFATIO II DE ASCENSIONE DOMINI

De mysterio Ascensionis

47. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini; dici potest diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis, quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui post resurrectiónem suam
óm nibus discípulis suis manifestus apparuit,
et ipsis cernéntibus est elevátus in cælum,
ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 661.

PRÆFATIO I DE SS.MA EUCHARISTIA

De sacrificio et de sacramento Christi

56. Sequens præfatio dicitur in Missa « In Cena Domini »; dici potest etiam in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda. ℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui, verus æternúsque Sacérdos, formam sacrificií perénis instítuens, hóstiám tibi se primus óbtulit salutárem, et nos, in sui memóriam, præcépit offérre. Cuius carnem pro nobis immolátam dum súmimus, roborámur, et fustum pro nobis ságuinem dum potámus, ablúimur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationíbus, cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Missa « In Cena Domini » dicuntur Communicátes, Hanc igitur et Qui pridie propria, pp. 297-298.

PRÆFATIO II DE SS.MA EUCHARISTIA

De fructibus sanctissimæ Eucharistiæ

57. Sequens præfatio dicitur in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens, salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sácula, Agnum sine mácula se tibi óbtulit, perféctæ laudis munus accéptum.

Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctíficas, ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis, una fides illúminet, caritas una coniúngat.

Ad mensam igitur accédimus tam mirábilis sacraménti, ut, grátia tuæ suavitate perfúsi, ad cæléstis formæ imáginem transeámus.

Propter quod cæléstia tibi atque terréstria cánticum novum cóncinunt adorándo, et nos cum omni exércitu Angelórum proclamámus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE

De maternitate B. Mariæ V.

58. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V., addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Et te in . . . beátæ Mariæ semper Vírginis collaudáre, benedicere et prædicáre.

Quæ et Unigénitum tuum
Sancti Spíritus obumbratióne concépit,
et, virginitátis glória permanén-te,
lumen ætérnum mundo effúdit,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælórúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessiόne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

59. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri, et potíssimum, beátæ Vírginis Mariæ memóriam recoléntes, cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.

Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti, ac tuam in sácula prorogásti misericórdiæ largitátem, cum, ancillæ tuæ humilitátem aspiciens, per eam dedísti humánæ salútis auctórem, Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum, ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium. Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ANGELIS

De gloria Dei per Angelos

60. Sequens præfatio dicitur in Missis de Ss. Angelis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Et in Archángelis Angelísque tuis
tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo decóre digníssima,
tu quam sis imménsus
et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem multitúdo Angelórum
tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE S. IOSEPH, SPONSO B. M. V.

De missione S. Ioseph

61. Sequens præfatio dicitur in Missis de S. Ioseph, addita
suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis
indicatur.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:

Et te in . . . beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedicere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælórumque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE APOSTOLIS
De Apostolis pastoribus populi Dei

62. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum, præsertim sanctorum Petri et Pauli.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui gregem tuum, Pastor ætérne, non déseris,
sed per beátos Apóstolos continúa protectióne custódis,
ut iisdem rectóribus gubernétur,
quos Fílii tui vicários eidem contulísti præesse pastóres.
Et ideo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE APOSTOLIS
De apostolico fundamento et testimonio

63. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quóniam Ecclesiám tuam
in apostólicis tribuísti consistere fundaméntis,
ut signum sanctitátis tuæ
in terris manéret ipsa perpétuum,
et cæléstia præbéret cunctis homínibus documénta.

Quaprópter nunc et usque in sáeculum
cum omni milítia Angelórum
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS

De gloria Sanctorum

64. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et, eórum coronádo mérita, tua dona coronas.
Qui nobis eórum conversatióne largíris exémplum,
et communióne consórtium, et intercessiόne subsidium;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescibilem cum eis coronam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque múltiplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS

De actione Sanctorum

65. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda. Dici potest in memoriis Sanctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Tu enim Sanctórum tuórum confessiόne mirábili
Ecclesiám tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobisque certíssima præbes tuæ dilectiόnis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salutis implénda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessiόne perpétuo commendámur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatiόne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

66. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
Ss. Martyrum. Dicitur potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quóniam beáti mártiris **N.** pro confessióne nóminis tui,
ad imitatióem Christi,
sanguis effúsus tua mirabília manifestat,
quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
et vires infírmis ad testimónium róboras,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ideo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS

De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

67. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
Ss. Pastorum. Dicitur potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia sic tríbuis Ecclésiám tuam
sancti **N.** festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatióis corróbores,
verbo prædicatióis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.

Et ideo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS
ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
Ss. Virginum et Ss. Religiosorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ originis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sæculo sunt habénda, perdúcis.
Et ideo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS
De spe resurrectionis in Christo

75. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo nobis spes beátæ resurrectionis effúlsit,
ut, quos contrístat certa moriéndi condicio,
eósdem consolétur futúre immortalitátis promissio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
ætérna in cælis habitátio comparátur.

Et ideo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominationíbus,
cumque omni militía cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS

Christus mortuus est pro vita nostra

76. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
ne omnes nos morerémur;
immo unus mori dignátus est,
ut omnes tibi perpétuo viverémus.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO III DE DEFUNCTIS

Christus, salus et vita

77. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum:

Quí est salus mundi, vita hóminum,
resurréctio mortuórum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.

Cum quíbus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatíone dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DEFUNCTIS
De vita terrena ad gloriam cælestem

78. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
peccáti lege absólvimur.
Et, qui per mortem Filii tui redémpti sumus,
ad ipsíus resurrectionis glóriam
tuo nutu excitámur.
Et ideo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicétes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DEFUNCTIS
De resurrectione nostra per victoriam Christi

79. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℞. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietátis et grátia
quod, pro peccáto morte consúpti,
per Christi victóriam redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.
Et ideo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamátes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Aliæ formulæ breviores introductionis et conclusionis pro
præfationibus, quæ ad libitum adhiberi possunt, præsertim a
Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpre-
tationibus, inveniuntur in Appendice (pp. 701-703).

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I
SEU CANON ROMANUS

80. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te igitur, clementissime Pater,
per Iesum Christum, Filium tuum,
Dóminum nostrum,

súpplices rogámus ac pétimus,

iungit manus et dicit:

uti accépta hábeas

signat semel super panem et calicem simul, dicens:

et benedícas ✠ hæc dona, hæc múnera,

hæc sancta sacrificia illibáta,

extensis manibus prosequitur:

in primis, quæ tibi offérimus

pro Ecclésia tua sancta cathólica:

quam pacificáre, custodíre, adunáre

et régere dignéris toto orbe terrárum:

una cum fámulo tuo Papa nostro N.

et Antístite nostro N. *

et ómnibus orthodoxis

atque cathólicæ et apostólicæ fidei cultóribus.

81. Commemoratio pro vivis.

Meménto, Dómine, famulórum

famularúmque tuárum N. et N.

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deínde, manibus extensis, prosequitur:

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

et ómnium circumstántium,
 quorum tibi fides cógnita est et nota devótio,
 pro quibus tibi offérimus:
 vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis,
 pro se suisque ómnibus:
 pro redemptione animárum suárum,
 pro spe salutis et incolumitátis suæ:
 tibi que reddunt vota sua
 ætérno Deo, vivo et vero.

82. *Infra Actionem.*

Communicántes,
 et memóriam venerántes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
 † sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
 et beatórum Apostolorum ac Mártýrum tuórum,
 Petri et Pauli, Andréæ,
 (Iacóbi, Ioánnis,
 Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
 Bartholomæi, Matthæi,
 Simónis et Thaddæi:
 Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
 Cornélii, Cypriáni,
 Lauréntii, Chrysógoni,
 Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
 et ómnium Sanctórum tuórum;
 quorum méritis precibúque concédas,
 ut in ómnibus protectionis tuæ muniámur auxílio.
 (Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

COMMUNICANTES PROPRIA

*A Missa Vigiliæ paschalis
 usque ad dominicam II Paschæ*

85. Communicántes,
 et (noctem sacratíssimam)
 diem sacratíssimum celebrántes
 Resurrectionis Dómini nostri Iesu Christi
 secúndum carnem:
 sed et memóriam venerántes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Ascensione Domini

86. Communicántes,
 et diem sacratíssimum celebrántes,
 quo Dóminus noster,
 unigénitus Fílius tuus,
 unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam
 in glóriæ tuæ dextera collocávit:
 sed et memóriam venerántes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In dominica Pentecostes

87. Communicántes,
 et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes,
 quo Spíritus Sanctus
 Apóstolis in igneis linguis apparuit:
 sed et memóriam venerántes,
 in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
 Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

88. *Manibus extensis, prosequitur:*

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

**A Missa Vigiliæ paschalis
usque ad dominicam II Paschæ**

89. Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tribuens eis remissionem ómnium peccatórum,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

90. *Tenens manus expansas super oblata, dicit:*

Quam oblationem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:

ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Filii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

91. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.*

Qui, pridie quam paterétur,
accípit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit, fregit,
deditque discíplulis suis, dicens:
parum se inclinát

Accípите et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

*Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super pa-
tenam, et genuflexus adorat.*

92. *Postea prosequitur:*

Símili modo, postquam cenátum est,
accípit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens et hunc præclárum calicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,

dedítque discíplis suis, dicens:

parum se inclinát

Accípíte et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguini mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissionem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratióem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorát.

93. Deinde dicit:

Mystérium fidei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,

et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc

et cálicem bíbimus,

mortem tuam annuntiámus, Dómine,

donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,

qui per crucem et resurrectionem tuam

liberásti nos.

94. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémoires, Dómine,

nos servi tui,

sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectionis,
sed et in cælos gloriósæ ascensionis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

95. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sicuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi obtulit
summus sacerdos tuus Melchisedech,
sanctum sacrificium,
immaculátam hóstiam.

96. Inclínatus, iunctis manibus, prosequitur:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
sumpsérimus,

erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictione cælesti et grátia repleámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

97. **Commemoratio pro defunctis.**

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum
familiarúmque tuárum **N.** et **N.**,
qui nos præcessérunt cum signo fidei,
et dórmiant in somno pacis.

**Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro
quibus orare intendit.**

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine,
et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigerii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

98. **Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:**

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánnē, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,

Marcellíno, Petro,
Felicítate, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed vénia,
quæsumus, largítor admítte.

Iungit manus.

Per Christum Dóminum nostrum.

99. **Et prosequitur:**

Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

100. **Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque
elevans, dicit:**

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sæculórum.

Populus exclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

PREX EUCHARISTICA II

101. *℣.* Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spírítu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater,
semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spírítu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acqúirens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret
et resurrectionem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

102. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Prex eucharistica II

669

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

103. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Hæc ergo dona, quæsumus,
Spírítus tui rore sanctífica,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.

104. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.*

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem et grátias agens fregit,
dedítque discipulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

105. *Postea prosequitur:*

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grátias agens dedit discíplis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípíte et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguini mei
novi et ætérni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

106. **Deinde dicit:**

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiόnem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiόnem tuam
liberásti nos.

107. **Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:**

Mémore s ígitur mortis et resurrectiόnis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salútis offerímus,
grátias ágéntes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.

Et súpplīces deprecámur
ut Córporis et Sánguini Christi partícipes
a Spírītu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine,
Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritatē perficias
una cum Papa nostro **N.**
et Episcopō nostro **N.** *
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) **N.**,
quem (quam) (hódie)
ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Filii tui,
simul fiat et resurrectiόnis ipsíus.

Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiόnis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctorum,
et eos in lumen vultus tui admítte.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

Omnium nostrum, quæsumus, miserere,
 ut cum beata Dei Genetrice Virgine Maria,
 beatis Apostolis et omnibus Sanctis,
 qui tibi a sæculo placuerunt,
 æternæ vitæ mereamur esse consortes,
 et te laudemus et glorificemus
iungit manus
 per Filium tuum Iesum Christum.

108. *Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:*

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
 est tibi Deo Patri omnipotenti,
 in unitate Spiritus Sancti,
 omnis honor et gloria
 per omnia sæcula sæculorum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

PREX EUCHARISTICA III

109. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Vere Sanctus es, Dómine,
 et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
 quia per Fílium tuum,
 Dóminum nostrum Iesum Christum,
 Spíritus Sancti operánte virtúte,
 vivíficas et sanctíficas univérsa,
 et pópulum tibi congregáre non désinis,
 ut a solis ortu usque ad occásum
 oblátio munda offerátur nómini tuo.

110. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Súpplīces ergo te, Dómine, deprecámur,
 ut hæc múnēra, quæ tibi sacránda detúlīmus,
 eódem Spírītu sanctificáre dignéris,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
 ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
 Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi,
iungit manus
 cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

111. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:*

Ipse enim in qua nocte tradébatur
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinát

Accípíte et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

112. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discíplis suis, dicens:
parum se inclinát

Accípíte et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguini mei
novi et æténi testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissionem peccatórum.
Hoc fácite in meam commemoratióem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

113. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam
liberásti nos.

114. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectionis
et ascensionis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrificium vivum et sanctum.

Réspice, quæsumus, in oblationem Ecclesiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatione placári, concéde,
ut qui Córpo et Ságuine Fílii tui reficimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.

Ipse nos tibi perficiat munus æténum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,

in primis cum beatíssima Virgine,
 Dei Genetrice, María,
 cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
 (cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
 et ómnibus Sanctis, quorum intercessióne
 perpétuo apud te confidimus adiuvári.

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis proficiat,
 quæsumus, Dómine,
 ad totíus mundi pacem atque salútem.
 Ecclesiám tuam, peregrinántem in terra,
 in fide et caritaté firmáre dignéris
 cum fámulo tuo Papa nostro N.
 et Episcopó nostro N. *,
 cum episcopáli órđine et univérso clero
 et omni pópulo adquisitiónis tuæ.
 Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
 adéstó propítius.
 Omnes fílios tuos ubíque dispérsos
 tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

† Fratres nostros defúntos
 et omnes qui, tibi placéntes,
 ex hoc sáculo transiérunt,
 in regnum tuum benígnus admítte,
 ubi fore sperámus,
 ut simul glória tua perénniter satiémur,
 iungit manus
 per Christum Dóminum nostrum,
 per quem mundo bona cuncta largíris. †

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

115. Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
 est tibi Deo Patri omnipoténti,
 in unitáte Spíritus Sancti,
 omnis honor et glória
 per ómnia sácula sáculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 684.

116. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
 quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
 Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
 (complantáta) fuit similitúdini mortis Fílii tui,
 simul fiat et resurrectionis ipsíus,
 quando mórtuos suscitábit in carne de terra
 et corpus humilitátis nostræ
 configurábit córpori claritátis suæ.
 Sed et fratres nostros defúntos,
 et omnes qui, tibi placéntes,
 ex hoc sáculo transiérunt,
 in regnum tuum benígnus admítte, ubi fore sperámus,
 ut simul glória tua perénniter satiémur,
 quando omnem lácrimam abstérges ab óculis nostris,
 quia te, sicuti es, Deum nostrum vidéntes,
 tibi símiles érimus cuncta per sácula,
 et te sine fine laudábimus,
 iungit manus
 per Christum Dóminum nostrum,
 per quem mundo bona cuncta largíris. †

PREX EUCHARISTICA IV

117. *V.* Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glori ficáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sácula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíblem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérvíunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplátes,
te incessánte gloríficant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatíone confitémur, canétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánna in excélsis.

Prex eucharistica IV

679

118. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritaté fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérvíens,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicitiam tuam, non obédiens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quærénte invenírent.
Sed et fœdera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti
in exspectatíone salutis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine téporum,
Unigénitum tuum nobis mitteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spírítu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condicióne forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéríbus,
redemptíonem captívís, mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatíonem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,
a te, Pater, misit Spírítum Sanctum

primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perficiens,
omnem sanctificatióem compléret.

119. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Quæsumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,

iungit manus

et signat semel super panem et calicem simul, dicens:

ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi

iungit manus

ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis relíquit in fœdus ætérnum.

120. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.*

Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:
et cenántibus illis

accipit panem,

eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:

accépit panem, benedíxit ac fregit,
deditque discíplis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípите et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

121. *Postea prosequitur:*

Símili modo

accipit calicem,

eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:

accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, deditque discíplis suis, dicens:

parum se inclinat

Accípите et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sánguinis mei

novi et ætérni testaménti,

qui pro vobis et pro multis effundétur

in remissióem peccatórum.

Hoc fácите in meam commemoratióem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

122. *Deinde dicit:*

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectionem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectionem tuam
liberásti nos.

123. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et nos, Dómine,
redemptionis nostræ memoriále nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descensum ad íferos recólimus,
eius resurrectionem
et ascensionem ad tuam dexteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Sanguinem,
sacrificium tibi acceptábile
et toti mundo salutáre.

Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclesiæ tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblationem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N. *,
et Episcopórum órdinis univérsi,

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.

Meménto étiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctorum,
quorum fidem tu solus cognovísti.

Nobis ómnibus, filiis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cónsequi valeámus
cum beáta Virgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérsa creatúra,
a corruptione peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,
iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largíris.

124. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.

Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

125. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præceptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débíta nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

126. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sácula.

Ordo Missæ cum populo

685

127. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sácula sæculórum.

Populus respondet: Amen.

128. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

129. Deinde, pro opportunitate, diaconus vel sacerdos subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

130. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Ságuinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

131. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

132. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosáctum Corpus et Sanguinem tuum
ab ómnibus iniquitatibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærere mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sanguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte
prosít mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

133. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

134. Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætéram.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætéram.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

135. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

136. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

137. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

138. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

139. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

140. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:
Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

141. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

142. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spírítus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 704-715).

143. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

144. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

145. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omíttuntur.

ORDO MISSÆ SINE POPULO

ORDO MISSÆ SINE POPULO

Ritus initiales

1. Sacerdos, facta cum ministro debita reverentia, signat se, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:

Amen.

2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus extendens, eum salutat, dicens:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Adhiberi possunt etiam sequentes formulæ salutationis:

℣. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et caritas Dei, et comunicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

℟. Et cum spíritu tuo.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. Postea sacerdos et minister faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissiÓne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde proseguuntur:

Ideo precor beatam Mariam semper Virginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, orare pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereatur nostri omnipotens Deus
et, dimissis peccatis nostris,
perducat nos ad vitam æternam.

Minister respondet:

Amen.

4. Tunc sacerdos ascendit ad altare, illud veneratur osculo,
et accedit ad missale in sinistro latere altaris collocato, et legit
antiphonam ad introitum.

5. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, quas sacerdos dicit
alternatim cum ministro.

Sac.: Kýrie, eléison.	Min.: Kýrie, eléison.
Sac.: Christe, eléison.	Min.: Christe, eléison.
Sac.: Kýrie, eléison.	Min.: Kýrie, eléison.

6. Deinde, quando præscribitur, sacerdos et minister simul
dicunt hymnum Glória in excelsis Deo.

7. Quo finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit ora-
tionem; qua expleta, minister acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

8. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem,
psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum
cantum.

9. Deinde sacerdos, inclinatus, secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnipotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

10. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos:

Lectio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium legit. Quo finito, librum oscu-
latur, dicens secreto: Per evangélica dicta deleántur nostra
delicta.

Minister autem acclamat:

Laus tibi, Christe.

11. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt
symbolum.

12. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium,
in qua ipse sacerdos etiam intentiones profert, ministro respon-
dente.

Liturgia eucharistica

13. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare
deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad
medium altaris accedit.

14. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

15. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.

16. Postea accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Deinde calicem super corporale deponit.

17. Postea, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

18. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

19. Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclesiæ suæ sanctæ.

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, minister exclamat: Amen.

20. Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas, quæ in singulis Precibus eucharisticis (pp. 659-683) indicantur.

21. Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, iunctis manibus, sacerdos dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

22. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris.

ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Minister orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum;
et potéstas, et glória
in sæcula.

23. Tunc sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

Minister respondet: Amen.

24. Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.

25. Postea accipit hostiam, eamque super patenam frangit, interim cum ministro dicens:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

His dictis, particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

26. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosáctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitatibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

27. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad ministrum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia, et stans ad altare conversus, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.

28. Et deinde, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

29. Quo facto, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

30. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Minister respondet:

Amen.

Et communicatur.

31. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus, et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

32. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.

33. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

34. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit ministrum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Minister respondet:

Amen.

35. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro debita reverentia, recedit.

APPENDIX

INTRODUCTIONES ET CONCLUSIONES BREVES PRO PRÆFATIONIBUS

Quæ ad libitum, pro opportunitate, adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus.

I

1. Vere dignum et iustum est, æquum et salutâre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grâtiâs âgere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
2. Vere dignum est tibi grâtiâs âgere,
vere iustum est te glorificâre, Pater sancte:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
3. Vere dignum et iustum est nos tibi grâtiâs âgere,
et semper benedicere, teque laudâre,
omnípotens ætérne Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
4. Vere dignum et iustum est, omnípotens ætérne Deus,
tibi in ómnibus et pro ómnibus semper grâtiâs âgere,
tuâsque prædicâre virtútes:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
5. Vere dignum et iustum est nos tibi semper,
Pater omnípotens,
offérre hymnum et laudatiónis prómere cánticum:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
6. Vere dignum et iustum est,
vere salutâre nobis atque convéniens,
tibi grâtiâs âgere atque laudes impéndere,
Dómine, Pater cæléstis,
omnípotens et miséricors Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

7. Vere dignum et iustum est, ut te, Deus,
et cælestia et terræna collaudent:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
8. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tuæ pietáti semper grátias ágere, miséricors Pater,
omnípotens Deus, Rex æternæ glóriæ:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
9. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
te, ætérnum et omnipoténtem Deum,
incessánte prædicáre,
tibi que in ómnibus grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

II

1. Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne ciamántes:
2. Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:
3. Unde et nos, Dómine,
cum Angelis et Sanctis univérſis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
4. Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
5. Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:
6. Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
7. Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérſis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
8. Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

9. Propter quod cælestia tibi atque terréstia
cánticum novum concinunt adorádo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:
10. Quaprópter nunc et usque in sáculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concinimus,
clamántes atque dicéntes:
11. Sed et angélici chori atque ágmina beatórum
hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicéntes:
12. Per quem maiestátem tuam
adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invictorium: Inclinate vos ad benedictionem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit benedictionem, omnibus respondentibus: Amen.

I. In celebrationibus de tempore

5. De Passione Domini

Deus, Pater misericordiárum,
qui Unigéniti sui passióne
tribuit vobis caritátis exéplum,
præstet ut, per servítium Dei et hóminum,
percipiátis suæ benedictiónis ineffábile donum.

℟. Amen.

Ut ab eo sempitérnæ vitæ munus obtineátis,
per cuius temporálem mortem,
ætérrnam vos evádere créditis.

℟. Amen.

Quátenus, cuius humilitátis sequimini documénta,
eius resurrectionis possideátis consórtia.

℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

6. Tempore paschali

Deus, qui per resurrectionem Unigéniti sui
dignátus est vobis bonum redemptionis

adoptionisque conférre,
sua benedictióne vos tribuat congaudére.

℟. Amen.

Et quo rediménte
percepístis donum perpétuæ libertátis,
eo largiénte
hereditátis ætérrnæ consórtes éffici valeátis.

℟. Amen.

Et cui resurrexístis in baptísmate iam credéndo,
adiúngi mereámini in pátria cælésti
nunc recte vivéndo.

℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

7. In Vigilia paschali et die Paschæ

Benedícat vos omnípotens Deus,
hodiérna interveniénte sollemnitate pascháli,
et ab omni miserátus deféndat incursióne peccáti.

℟. Amen.

Et qui ad ætérrnam vitam
in Unigéniti sui resurrectione vos reparat,
vos præmiis immortalitátis adimpleat.

℟. Amen.

Et qui, explétis passiónis dominicæ diébus,
paschális festi gáudia celebrátis,
ad ea festa, quæ lætítiis peragúntur ætérrnis,
ipso opitulánte, exsultántibus ánimis veniátis.

℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

8. In Ascensione Domini

Benedícat vos omnípotens Deus,
cuius Unigénitus hodiérna die cælórum alta penetrávit,
et vobis, ubi est ipse, ascendéndi áditum reserávit.

℞. Amen.

Concedat ut, sicut Christus post resurrectiōnem suam
visus est discipulis manifestus,
ita vobis in iudícium veniens
appareat pro æternitáte placátus.

℞. Amen.

Et qui eum consedére Patri in sua créditis maiestáte,
ipsum usque in finem sæculi vobiscum permanére
secúndum eius promissiōnem læti valeátis experíre.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

9. De Spiritu Sancto

Deus, Pater lúminum,
qui (hodiérna die) discipulórum mentes
Spíritus Parácliti infusiōne dignátus est illustráre,
sua vos fáciat benedictiōne gaudére,
et perpétuo donis eiúsdem Spíritus abundáre.

℞. Amen.

Ignis ille, qui super discipulos mirándus apparuit,
corda vestra ab omni malo poténter expúrget,
et sui lúminis claritáte perlústret.

℞. Amen.

Quique dignátus est in uníus fidei confessiōne
diversitátem adunáre linguárum,
in eádem fide perseveráre vos fáciat,
et per illam a spe ad spéciem perveníre concedat.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

II. In celebrationibus de Sanctis

15. De beata Maria Virgine

Deus, qui per beátæ Mariæ Virginis partum
genus humánum sua vóluit benignitáte redímere,
sua vos dignétur benedictiōne ditáre.

℞. Amen.

Eiúsque semper et ubíque patrocínia sentiátis,
per quam auctórem vitæ suscipere meruístis.

℞. Amen.

Et qui ad eius celebrándam sollemnitátem
hodiérna die devótis méntibus convenístis,
spiritalium gaudiórum cælestiúmque præmiórum
vobiscum múnera reportétis.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

16. De sanctis Petro et Paulo

Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos salubérrima stabilívit,
et per eam in Ecclésiæ soliditaté fidei fundávit.

℞. Amen.

Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,
suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrífacere.

℞. Amen.

Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gládio,
feliciter perveníre.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos
in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur,
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.

℞. Amen.

Et apostólicis præsídiis
vos pro cunctis fáciat testes veritatís,
qui vos eórum munerári documéntis vóluit et exémplicis.

℞. Amen.

Ut eórum intercessióne ad æternæ pátriæ hereditátem
perveníre possítis,
per quorum doctrínam fidei firmitátem possidéatis.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctórum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis hodiérna tríbuit celebráre sollémnia.

℞. Amen.

Eórum intercessióne a præsentíbus malis liberáti,
et exémplicis sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servítio Dei fratrúmque inveniámini semper inténti.

℞. Amen.

Quátenus cum iis ómnibus
valeátis illius pátriæ possidére vos gáudia,
in qua fílios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lætátur Ecclésia.

℞. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

III. Aliæ benedictiones

19. In Dedicatione ecclesiæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem
(dedicatiónis memóriam) adunávit,
ipse vos cælesti benedictióne fáciat abundáre.

℞. Amen.

Concedátque vobis fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.

R. Amen.

Quátenus, felíciter emundáti,
habitátorem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

20. In celebrationibus pro defunctis

Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectione Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.

R. Amen.

Nobis, qui vívimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúntis locum concédát lucis et pacis.

R. Amen.

Ut omnes cum Christo sine fine felíciter vivámus,
quem resurrexísse a mórtuis veráciter credímus.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

*Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis,
in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut
Sacramentorum.*

*Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest in-
vitorium: Inclínate vos ad benedictiónem, vel aliis verbis ex-
pressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, di-
cit orationem, omnibus respondentibus: Amen.*

*Post orationem, sacerdos semper subdit: Benedícat vos om-
nípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. R. Amen.*

1. Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatióne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.
2. Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiόνis et grátia;
da salútem mentis et córporis;
da plenitúdinem fratérnæ caritátis,
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.
3. Da, quæsumus, Dómine, pópulis cristiánis,
et quæ profiténtur agnóscere,
et cæléste munus dilígere, quod frequéntant.
Per Christum.
4. Plebs tua, Dómine, quæsumus,
benedictiόνis sanctæ munus accípiat,
per quod et nóxia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.

5. Fidèles tuos, Dómine,
benedíctio desideráta confirmet,
quæ eos et a tua voluntáte
numquam fáciat discrepáre,
et tuis semper indúlgeat beneficiis gratulári.
Per Christum.
6. Pópulum tuum, Dómine, quæsumus,
ad te toto corde convérte,
quia, quos deféndis étiam delinquéntes,
maióre pietáte tuéris sincéra mente devótos.
Per Christum.
7. Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
propitiátus illústra,
ut, beneplácitis inhæréndo,
cuncta quæ bona sunt mereátur exercére.
Per Christum.
8. Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et opem tuam largíre poscéntibus,
ut iis, qui te auctóre et gubernatóre
feliciter gloriántur,
et creáta restáures, et restauráta consérves.
Per Christum.
9. Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam,
fidèles pópulos propítius intuére,
ut, qui de tua pietáte confidunt,
tuæ caritátis dona ubíque diffúndere váleant.
Per Christum.
10. Bénedic, Dómine, plebem tuam,
quæ munus tuæ miseratiónis expéctat,
et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat,
te largiénte percípiat.
Per Christum.

11. Subiéctum tibi pópulum,
quæsumus, Dómine,
propitiátio cæléstis amplíficet,
et tuis semper fáciat servíre mandátis.
Per Christum.
12. Propitiáre pópulo tuo, Deus,
ut, ab omni malo liberátus,
et toto tibi corde desérviat,
et sub tua semper protectióne consístat.
Per Christum.
13. Præténde, Dómine, fidélibus tuis
déteram cæléstis auxilií,
ut te toto corde perquírant,
et quæ digne póstulant cónsequi mereántur.
Per Christum.
14. Família tua, Deus,
et de celebrátis mystériis suæ redemptionis
iúgiter collætétur,
et eius dona perseveránter acquirat.
Per Christum.
15. Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ,
ut, de die in diem quæ tibi displicent respuéntes,
tuórum pótius repleántur
delectatióibus mandatórum.
Per Christum.
16. Tueátur, quæsumus, Dómine,
déteram tua pópulum deprecántem,
et purificátum dignánter erúdiat,
ut consolatióne præsénti
ad futúra bona proficiat.
Per Christum.

17. Réspice, quæsumus, Dómine,
super hanc familiam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum.
Qui vivit.
18. Da, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis
et sine cessatióne cápere paschália sacraménta,
et desideránte exspectáre dona ventúra,
ut, mystériis quibus renáti sunt permanéntes,
ad novam vitam his opéribus perducántur.
Per Christum.
19. Dómine Deus,
de abundántia misericordiárum tuárum
fámulos præsta locuplétes, præsta secúros,
ut, confirmáti benedictiόνibus tuis,
in omni gratiárum actiόνē semper abúndent,
teque perpétua exsultatióne benedicant.
Per Christum.
20. Benedícat vos Deus omni benedictiόνē cælésti,
sanctósque vos et puros
in conspéctu suo semper efficiat;
divítias glóriæ suæ in vos abundánte effúdat,
verbis veritátis ínstruat, evangélio salutis erúdiat,
et caritatē fratérna semper locuplétet.
Per Christum.
21. Fidèles tuos, quæsumus, Dómine,
córpoze páriter et mente purifica,
ut, tua inspiratióne compúncti,
nóxias delectatiónes vitáre præváleant,
atque tua semper suavitatē pascántur.
Per Christum.

22. Adsit, Dómine, fidélibus tuis
sacræ benedictiόνis efféctus,
qui mentes ómnium spiritali vegetatióne dispónat,
ut ad ópera sua exercénda
virtúte caritátis tuæ roboréntur.
Per Christum.
23. Confirma, Dómine, quæsumus,
tuórum corda fidélium,
et grátia tuæ virtúte corróborata,
ut et in tua sint supplicatióne devóti,
et mútua dilectiόνē sincéri.
Per Christum.
24. Protéctor in te sperántium, Deus,
bénedic pópulum tuum,
salva, tuére, dispónē,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre perseveret.
Per Christum.

In festis Sanctorum

25. Exsúltet, Dómine, pópulus cristiánus
de magnórum Fílii tui glorificatióne membrórum,
et in quorum est celebritaté tibi devótus,
partem acquirat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.
Per Christum.
26. Plebis tuæ, quæsumus, Dómine,
ad te semper corda convérte,
et quam tantis facis patrocíniis adiuvári,
perpétuis non désinas gubernáre præsídiis.
Per Christum.

PROPRIUM DE SANCTIS

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.

2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prouti iacet.

3. Ad memorias quod attinet, hæc servantur:

a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.

b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium exponuntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum initium Communis ad quod remittitur.

c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attenta utilitate pastorali, et facta semper facilitate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi.

Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).

d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sanctarum, quæ de sanctitate in genere agunt.

Ex. gr., pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sanctarum.

e) Orationes super oblata et post communionem, nisi sint propriæ, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.

4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vitæ Domini et B. Mariæ Virginis necnon de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum *memória vel commemoratio*. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum *Gaudeamus*, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.

5. De lectionibus hæc insuper attendenda sunt:

a) In sollemnitatibus et festis semper adhibendæ sunt lectiones quæ in Proprio vel Communi ponuntur; celebrationibus calendarii generalis semper lectiones propriæ assignantur.

b) In memoriis vero lectiones feriales de more adhibeantur. Attamen aliquando lectiones « propriæ » assignantur, id est quæ de ipsa persona Sancti agunt vel de mysterio de quo Missa celebratur; hæ lectiones dicendæ sunt loco lectionum ferialium occurrentium, ut expresse suo loco indicatur.

Pro ceteris autem casibus, lectiones de memoria adhibeantur tantum si peculiare rationes, præsertim indolis pastoralis, id suadeant. Nonnunquam ponuntur lectiones « appropriatæ », quæ, scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritualis vel actuositatis Sancti in lucem produnt. Plerumque vero indicantur lectiones in Communibus exstantes, ut electio facilius evadat. Agitur tamen de suggestionibus: loco enim lectionis appropriatæ vel simpliciter propositæ, quævis alia lectio seligi potest e Communibus indicatis.

c) Cum in calendariis particularibus gradus celebrationis mutatur, attendatur sollemnitates tres lectiones habere, quarum prima ex Vetere Testamento (tempore autem paschali ex Actibus Apostolorum vel Apocalypsi) cum psalmo responsorio, secunda vero ex Novo Testamento, tertia denique ex Evangelio.

FEBRUARIUS

Die 6 februarii

Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 850.

Collecta

Deus, ómnium fortitúdo sanctórum,
qui beátos mártýres Paulum eiúsque sócios
per crucem ad vitam vocáre dignátus es,
præsta, quæsumus, ut, eórum intercessióne,
fidem quam profitémur
usque ad mortem fórtiter teneámus. Per Dóminum.

Lectio prior

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam;
Christo confíxus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii
Dei, qui diléxit me et trádidit seípsum pro me.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.

¹ In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.

² Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicébant inter gentes:

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

³ Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. *R.*

⁴ Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in Austro.

⁵ Quí séminant in lácrimis, in exsultatióne metent. *R.*

⁶ Eúntes ibant et flebant, semen spargéndum portántes;
veníentes autem vénient in exsultatióne,
portántes manipulos suos. *R.*

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 19 a. 20 b

(*R.* Allelúia). *ꝫ.* Eúntes docéte omnes gentes,
dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.
(*R.* Allelúia).

Evangelium

Euntes docete omnes gentes.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galilæam, in montem
ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravé-
runt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est
mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo
docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómíne Patris
et Fílii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia
quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque
ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

Die 8 februarii

S. Hieronymi Emiliani

De Communi sanctorum (pro educatoribus), p. 980.

Collecta

Deus, Pater misericordiárum,
qui beátum Hierónymum
adiutórem et patrem órphanis providísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut spíritum adoptiόνis,
quo filii tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 991, n. 8.

Psalmus responsorius, p. 992.

Evangelium, p. 1036, n. 14.

Die 10 februarii

S. Scholasticæ, virginis

Memoria

De Communi virginum, p. 957.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Beátæ Scholásticæ vírginis memóriam recoléntes,
quæsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, tibi intemeráta caritaté serviámus
et felíces obtineámus tuæ dilectiόνis efféctus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 961, n. 1.

Psalmus responsorius, p. 962.

Evangelium, p. 969, n. 3.

Die 11 februarii
Beatæ Mariæ Virginis de Lourdes

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 812.

Collecta

Concéde, miséricors Deus,
fragilitati nostræ præsidium,
ut, qui immaculatæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio,
a nostris iniquitatibus resurgámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ecce ego declinabo super eam
quasi fluvium pacis.*

Lectio libri Isaïæ prophætæ 66, 10-14 c

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, omnes
qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui
lugétis super eam, ut sugátis et repleámini ab úbere
consolatiónis eius, ut mulgeátis et deliciis affluátis ab om-
nímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: « Ecce ego declinábo super
eam quasi flúvium pacis et quasi torréntem inundántem
glóriam géntium, quam sugétis; ad úbera portabímmini,
et super génua blandiéntur vobis. Quómodo, si cui mater
blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem con-
solabímmini ».

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra
quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini
servis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (R.: 15, 10 d)

R. Tu honorificéntia pópuli nostri.

²³ Benedícta es tu, filia, a Dómino Deo excélso,
præ ómnibus muliéribus super terram.

²⁴ Benedíctus Dóminus,
qui creávit cælum et terram. R.

²⁵ Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédát laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum. R.

Evangelium, p. 848, n. 10.

Die 14 februarii

Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi

Memoria

De Communi pastorum (pro fundatoribus Ecclesiarum
vel pro missionariis), p. 896 vel p. 899.

Vel de Communi sanctorum, p. 970.

Collecta

Deus, qui per beátos fratres Cyríllum et Methódium
Slavóniæ gentes illuminásti,
da córdibus nostris tuæ doctrínæ verba percípere,
nosque pérfice pópulum
in vera fide et recta confessióne concórdem.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 914, n. 1.

Psalmus responsorius, p. 914.

Evangelium, p. 932, n. 7.

Die 17 februarii

Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Beatórum fratrum, Dómine,
 pietátem nobis benígnus infúnde,
 qua et Dei Genetrícem sunt devotíssime veneráti,
 et tuum ad te pópulum provexérunt.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1009, n. 1.
 Psalmus responsorius, p. 1004.
 Evangelium, p. 1027, n. 7 a.

Die 21 februarii

S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
 Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.
 Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Concéde nos, quæsumus, omnípotens Deus,
 beáti Petri episcopi mónita et exéempla sectári,
 ut, Christo nihil præponéntes
 et Ecclesiæ tuæ servítio semper inténti,
 ad ætérnæ lucis gáudia perducámur.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 950, n. 7.
 Psalmus responsorius, p. 984.
 Evangelium, p. 1044, n. 20.

Die 22 februarii

CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum

Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro:
 Ego rogávi pro te,
 ut non deficiat fides tua,
 et tu aliquándo convérsus
 confirma fratres tuos.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
 ut nullis nos permittas perturbatióibus cóncuti,
 quos in apostólicæ confessiōis petra solidásti.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Consenior et testis Christi passionum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

5, 1-4

Caríssimi:

Seniôres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et
 testis Christi passiōum, qui et eius, quæ in futuro re-
 velándæ est, glóriæ communicátor: páscite qui est in
 vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontáne
 secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntá-
 rie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti
 gregis.

Et, cum apparuerit Princeps pastorum, percipiétis
immarcescibilem glóriæ coronam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- ² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
- ³ ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.
- ⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.
- ⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.
- ⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 16, 18

(R. Allelúia). V. Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus
eam.
(R. Allelúia).

Evangelium

*Tu es Petrus, et tibi dabo claves
regni cælorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interro-
gábat discipulos suos dicens: « Quem dicunt hómines
esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem
Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis Iesus: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus, dixit: « Tu es Christus,
Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus, dixit ei: « Beátus es, Simon
Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es
Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam,
et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Tibi
dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris
super terram erit ligátum in cælis, et quodcúmque sól-
veris super terram erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
preces et hóstias benígnus admítte,
ut, beáto Petro pastóre,
ad ætérnam pervéniat hereditátem,
quo docénte fidei tenet integritátem.
Per Christum.

Præfatio I de Apostolis, p. 644.

Ant. ad communionem**Mt 16, 16. 18**

Dixit Petrus ad Iesum:

Tu es Christus, Filius Dei vivi.

Respóndit Iesus:

Tu es Petrus,

et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Post communionem

Deus, qui nos,
 beáti Petri apóstoli festivitátem celebrántes,
 Christi Córporis et Sanguinis communióne vegetásti,
 præsta, quæsumus,
 ut hoc redemptionis commércium
 sit sacraméntum nobis unitátis et pacis.
 Per Christum.

Die 23 februarii

S. Polycarpi, episcopi et martyris**Memoria****De Communi martyrum, p. 855.****Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.****Collecta**

Deus univérse creatúræ,
 qui beátum Polycárpum episcopum
 in número mártýrum dignátus es aggregáre,
 eius nobis intercessióne concéde,
 ut, cum illo partem cálicis Christi capiéntes,
 in vitam resurgámus ætéram.
 Per Dóminum.

Lectio prior*Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam.***Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli 2, 8-11**

Ego Ioánnes audívi Dóminum dicéntem mihi:

« Angelo Ecclésiæ quæ est Smyrnæ scribe: " Hæc dicit Primus et Novíssimus, qui fuit mórtuus et vixit: Scio tribulationem tuam et paupertatem tuam — sed dives es — et blasphemiam ab his qui se dicunt Iudæos esse et non sunt, sed sunt synagoga Sathanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus ex vobis in cárcerem, ut tentemini; et habebitis tribulationem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Qui vicerit, non lædétur a morte secúnda " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 30, 3 cd-4. 6 a et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)****R.** In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.³ Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam, ut salvum me fácias.⁴ Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. **R.**⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum.⁸ Exultábo et lætabor in misericórdia tua, quóniam respexisti humilitátem meam. **R.**¹⁶ Eripe me de manu inimicórum meórum et a persequéntibus me;¹⁷ illústra faciém tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua. **R.****Evangelium, p. 887, n. 6.**

MARTIUS

Die 4 martii

S. Casimiri

De Communi sanctorum, p. 970.

Collecta

Deus omnipotens, cui servíre regnáre est,
concéde nobis, beáti Casimíri intercedénte suffrágio,
tibi in sanctitáte et iustítia perpétuo famulári.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1014, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 985.
Evangelium, p. 1045, n. 21.

Die 7 martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 850.
Vel de Communi sanctorum (pro sanctis mulieribus),
p. 981.

Collecta

Deus, cuius urgénte caritáte
beátæ mártýres Perpétua et Felicitas
torméntum mortis, contépto persecutóre, vicérunt,
da nobis, quæsumus, eárum précibus,
ut in tua semper dilectióne crescámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 877, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 874.
Evangelium, p. 884, n. 3.

Die 8 martii - S. Ioannis a Deo

733

Die 8 martii

S. Ioannis a Deo, religiosi

De Communi sanctorum (pro religiosis vel pro iis qui
opera misericordiæ exercuerunt), p. 976 vel p. 978.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem
misericordiæ spíritu perfudísti,
da, quæsumus, ut, caritátis ópera exercéntes,
inter eléctos in regno tuo inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1019, n. 15.
Psalmus responsorius, p. 986.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 13, 34

(R. Allelúia). V. Mandátum novum do vobis, dicit Dó-
minus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(R. Allelúia).

Evangelium

Forma longior, p. 1032.
Forma brevior:

*Quamdiu fecistis fratribus meis minimis,
mibi fecistis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 31-40

In illo tépore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hó-
minis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-
débit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur an-

te eum omnes gentes, et separabit eos ab invicem, sicut pastor segregat oves ab hædis: et statuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Venite, benedicti Patris mei, possidete paratum vobis Regnum a constitutione mundi. Esurivi enim, et dedistis mihi manducare; sitivi, et dedistis mihi bibere; hospes eram, et collegistis me; nudus, et operuistis me; infirmus, et visitastis me; in carcere eram et venistis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vidimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dedimus tibi potum? quando autem te vidimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vidimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respondens Rex dicet illis: " Amen dico vobis: Quámdu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis " ». — Verbum Dómini.

Die 9 martii

S. Franciscæ Romanæ, religiosæ

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui nobis in beáta Francísca singuláre dedísti coniugális et monásticæ conversatiónis exéplar, fac nos tibi perseveránter deservire, ut in ómnibus vitæ adiúctis te conspícere et sequi valeámus. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 995, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 995.
Evangelium, p. 1028, n. 7 b.

Die 17 martii

S. Patricii, episcopi

De Communi pastorum (pro missionariis vel pro episcopis), p. 899 vel p. 891.

Collecta

Deus, qui ad prædicándam Hibérniæ pópulis glóriam tuam beátum Patricium episcopum providísti, eius méritis et intercessióne concède, ut, qui christiáno nómine gloriántur, tua mirábilia homínibus iúgiter annúntient. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1018, n. 14.
Psalmus responsorius, p. 911.
Evangelium, p. 933, n. 6.

Die 18 martii

S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Deus, qui Ecclesiám tuam per beátum Cyríllum episcopum ad mystéria salutis profúndius attingénda mirabiliter adduxísti, da nobis, eius intercessióne, Fílium tuum ita agnóscere, ut vitam abundántius habeámus. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1020, n. 17.
Psalmus responsorius, p. 941.
Evangelium, p. 1044, n. 20.

Die 19 martii

S. IOSEPH, SPONSI BEATÆ MARÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Lc 12, 42

Ecce fidēlis servus et prudens,
quem constituit Dōminus super familiam suam.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut humanæ salutis mysteria,
cuius primordia beati Ioseph fideli custodiæ commisisti,
Ecclēsia tua, ipso intercedente, iūgiter servet implēnda.
Per Dōminum.

Lectio prima

Dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius.

Lectio libri secūndi Samuēlis 7, 4-5 a. 12-14 a. 16

In diēbus illis:

Ecce sermo Dōmini ad Nathan dicens: « Vade et loquere ad servum meum David: Hæc dicit Dōminus: " Cum complēti fuerint dies tui, et dormieris cum patribus tuis, suscitābo semen tuum post te, quod egrediētur de utero tuo, et firmābo regnum eius. Ipse ædificābit domum nōmini meo, et stabiliā thronum regni eius usque in sempiternum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium.

Et fidēlis erit domus tua et regnum tuum usque in ætēnum ante faciē tuam, et thronus tuus erit firmus iūgiter " ». — Verbum Dōmini.

Die 19 martii - S. Ioseph, Sponsi B.M.V.

737

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: 37)

R. Semen eius in ætēnum manēbit.

2 Misericórdias Dōmini in ætēnum cantābo,
in generatiōem et generatiōem
annuntiābo veritatem tuam in ore meo.

3 Quoniam dixisti:
« In ætēnum misericórdia ædificābitur »,
in cælis firmābitur veritas tua. **R.**

4 « Dispōsui testamētum elēcto meo,
iurāvi David servo meo:

5 Usque in ætēnum confirmābo semen tuum,
et ædificābo in generatiōem et generatiōem
sedem tuam ». **R.**

27 « Ipse invocābit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refūgium salutis meæ ".

29 In ætēnum servābo illi misericórdiam meam,
et testamētum meum fidēle ipsi ». **R.**

Lectio secunda

Contra spem in spe credidit.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Romānos

4, 13. 16-18. 22

Fratres:

Non per Legem promissio Abrahæ aut sēmini eius,
ut heres esset mundi, sed per iustitiam fidei.

Ideo ex fide, ut secūndum grātiā, ut firma sit promissio omni sēmini, non ei qui ex Lege est solum, sed et ei qui ex fide est Abrahæ (qui est pater omnium nostrum, sicut scriptum est: « Patrem multarum gentium pōsui te »), ante Deum cui credidit, qui vivificat mortuos et vocat ea quæ non sunt quasi sint. Qui contra

spem in spe crédidit, ut fieret pater mult  rum géntium, sec  ndum quod dictum est: « Sic erit semen tuum ».

Ideo et reput  tum est illi ad iustitiam.

Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Ps 83, 5

(R. Alleluia). V. Be  ti qui hábitant in domo tua,
Dómine,
in s  cula s  cul  rum laudábunt te.
(R. Alleluia).

Evangelium *

Ioseph fecit sicut præcepit ei angelus Domini.

✠ Léctio sancti Evangelii sec  ndum Matthæum
1, 16. 18-21. 24 a

Iacob g  nuit Ioseph virum Mari  , de qua natus est Iesus, qui voc  tur Christus.

Iesu Christi autem generátio sic erat. Cum esset despons  ta mater eius Mari   Ioseph, antequam convenirent, inventa est in   tero habens de Sp  ritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

H  c autem eo cogitante, ecce   ngelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli tim  re accipere Mariám cóniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Sp  ritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccatis e  rum ».

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei   ngelus Dómini. — Verbum Dómini.

Vel

Ecce pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Léctio sancti Evangelii sec  ndum Lucam
2, 41-51 a

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ier  salem, in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duodecim, ascend  ntibus illis sec  ndum consuetudinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ier  salem, et non cognoverunt paréntes eius. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diéi, et requirebant eum inter cognatos et notos.

Et non inveniéntes, regressi sunt in Ier  salem requirentes eum.

Et factum est, post triduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doct  rum, audi  ntem illos et interrog  ntem eos. Stup  bant autem omnes, qui eum audiébant, super prudentia et resp  nsis eius. Et vident  s eum admirati sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego dol  ntes qu  reb  mus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me qu  reb  tis? Nescieb  tis quia in his qu   Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexerunt verbum, quod loc  tus est ad illos.

Et descendit cum eis et venit Názareth; et erat subditus illis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Qu  sumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph Unig  nito tuo, nato de Mari   Virgine,

pia devotiōne desérviit,
ita et nos mundo corde
tuis altáribus mereámur ministráre.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in sollemnitate), p. 643.

Ant. ad communionem Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitate lætántem
ex huius altáris alimónia satiásti,
perpétua protectiōne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.
Per Christum.

Die 23 martii

S. Turibii de Mogrovejo, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
beáti Turibii episcopi apostólicis curis
zelóque veritátis auxísti,
concéde, ut pópulus tibi sacrátus
fidei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 924, n. 11.

Psalmus responsorius, p. 909.

Evangelium, p. 926, n. 1.

Die 25 martii

IN ANNUNTIATIONE DOMINI

Sollemnitás

Ant. ad introitum

Hebr 10, 5. 7

Dóminus ingrédiens mundum dixit:
Ecce vénio ut fáciám, Deus, voluntátem tuam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Verbum tuum in útero Virginis Mariæ
veritátem carnis humánæ suscípere voluísti,
concéde, quæsumus,
ut, qui Redemptórem nostrum
Deum et hómínem confitémur,
ipsíus étiam divínæ natúræ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Lectio prima

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: « Pete tibi
signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in
excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam, et non tentábo Dó-
minum ».

Et dixit Isaías: « Audíte ergo, domus David, num-
quid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia
molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dómi-

nus ipse vobis signum: Ecce virgo concipiet et pariet filium, et vocabitur nomen eius Emmánuel, quia nobiscum Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 7-8 a. 8 b-9. 10. 11 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scísti. R.

11 Iustítiam tuam non abscondí in corde meo,
veritátem tuam et salutáre tuum dixi.
Non abscondí misericórdiam tuam
et veritátem tuam ab ecclésia magna. R.

Lectio secunda

*In capitulo libri scriptum est de me,
ut faciam, Deus, voluntatem tuam.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 10, 4-10

Impossibile est sanguinem taurorum et hircorum auferre peccáta. Ideo ingrédiens mundum Christus dicit: « Hóstiam et oblatiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi; holocaustómata et sacrificia pro peccáto non tibi placuerunt; tunc dixi: « Ecce vénio; in capitulo

libri scriptum est de me, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam » ».

Supérius dicens, « Hóstias et oblatiónes et holocaustómata et sacrificia pro peccáto noluísti nec placuerunt tibi » quæ secúndum Legem offerúntur, tunc dixit: « Ecce vénio, ut fáciam voluntátem tuam » »; aufert primum, ut secúndum státuat.

In qua voluntáte sanctificáti sumus per oblatiónem córporis Christi Iesu in semel. — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 1, 14 ab

(R. Allelúia). V. Verbum caro factum est
et habitávit in nobis,
et vídimus glóriam eius. (R. Allelúia).

Evangelium

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingréssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius, et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tíneas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concipies in útero et paries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, et Filius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnabit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscō? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elisabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossibile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo. **Ad verba** Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ munus, omnipotens Deus,
dignáre suscipere,
ut, quæ in Unigéniti tui incarnatione
primórdia sua constáre cognóscit,
ipsíus gáudeat hac sollemnitate celebráre mystéria.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio Incarnationis.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quem inter hómines et propter hómines nascitúrum,
Spíritus Sancti obumbránte virtúte,
a cælésti núntio Virgo fidénter audívit
et immaculátis viscéribus amánter portávit,
ut et promissiões fíliis Israel perfíceret véritas,
et géntium expectátio patéret ineffabíliter adimplénda.
Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quíbus et nostras voces ut admítteri iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Is 7, 14

Ecce Virgo concípíet et páriet Fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

In méntibus nostris, quæsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,
ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiōis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.
Per Christum.

APRILIS

Die 2 aprilis

S. Francisci de Paola, eremitæ

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, humilium celsitudo,
qui beatum Franciscum
sanctorum tuorum gloria sublimasti,
tribue, quæsumus, ut, eius meritis et exemplo,
promissa humilibus præmia feliciter consequamur.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 1014, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 905.
Evangelium, p. 1042, n. 17.

Die 4 aprilis

S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Exaudi, quæsumus, Domine, preces nostras,
quas in beati Isidori commemoratione deferimus,
ut Ecclesia tua eius intercessionibus adiuvetur,
cuius cælestibus instruitur disciplinis.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 920, n. 6.
Psalmus responsorius, p. 940.
Evangelium, p. 956, n. 3 a.

Die 7 aprilis - S. Ioannis B. de la Salle

747

Die 5 aprilis

S. Vincentii Ferrer, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beatum Vincéntium presbyterum
ministrum prædicationis evangeliæ suscitasti,
præsta, quæsumus,
ut, quem venturum iudicem nuntiavit in terris,
beati videamus regnantem in cælis.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 925, n. 12.
Psalmus responsorius, p. 908.
Evangelium, p. 1042, n. 18.

Die 7 aprilis

S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 893.
Vel de Communi sanctorum (pro educatoribus), p. 980.

Collecta

Deus, qui ad christiānam iuventutem educandam
beatum Ioānnem Baptistam elegisti,
excita in Ecclesia tua institutores,
qui humanæ et christiāne iuvenum disciplinæ
toto corde sese devoveant.
Per Dominum.

Lectio prior, p. 924, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 1003.
Evangelium, p. 1025, n. 6.

Die 11 aprilis

S. Stanislai, episcopi et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.

Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Collecta

Deus, pro cuius honore beatus episcopus Stanisláus
gládiis persecutorum occubuit,
præsta, quæsumus,
ut fortes in fide usque ad mortem perseverare valeamus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 874, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 875.

Evangelium, p. 887, n. 7.

Die 13 aprilis

S. Martini I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.

Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus,
adversa mundi invicta mentis constantia tolerare,
qui beatum Martinum papam et martyrem
nec minis terreri nec poenis passus es superari.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 879, n. 5.

Psalmus responsorius, p. 876.

Evangelium, p. 887, n. 6.

Die 21 aprilis

S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beato Anselmo episcopo dedisti
alta sapientiæ tuæ querere et docere,
fac ita fidem tuam intellectui nostro subvenire,
ut cordi dulce sapiant quæ nobis credenda mandasti.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1013, n. 7.

Psalmus responsorius, p. 995.

Evangelium, p. 951, n. 1 a.

Die 23 aprilis

S. Georgii, martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.

Collecta

Magnificantes, Dómine, poténtiam tuam,
súplices exoramus, ut, sicut sanctus Geórgius
dominicæ fuit passionis imitátor,
ita sit fragilitátis nostræ promptus adiutor.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 876, n. 4.

Psalmus responsorius, p. 876.

Evangelium, p. 885, n. 4.

Die 24 aprilis

S. Fidélis de Sigmaringen, presbyteri et martyris

De Communi martyrum, p. 855 vel 860.

Vel de Communi pastorum, p. 893.

Collecta

Deus, qui beátum Fidélem, amóre tuo succénsum,
in fidei propagatióne
martyrii palma decoráre dignátus es,
ipso interveniénte, concéde, ut, in caritaté fundáti,
cum illo resurrectiόνis Christi virtútem
cognóscere mereámur. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 923, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 865.

Evangelium, p. 1045, n. 21.

Die 25 aprilis

S. MARCI, EVANGELISTÆ

Festum**Ant. ad introitum****Mc 16, 15**

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evángélium omni creatúræ, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Marcum evangélistam tuum
evangélicæ prædicatióis grátia sublimásti,
tribue, quæsumus, eius nos eruditióné ita profícere,
ut vestigia Christi fidéliter sequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior*Salutat vos Marcus filius meus.*Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli **5, 5 b-14**

Caríssimi:

Omnes invicem humilitátem indúite, quia « Deus
supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ». Hu-
miliámini ígitur sub poténti manu Dei, ut vos exáltet
in témpore, omnem sollicitúdinem vestram proiciéntes
in eum, quóniam ipsi cura est de vobis.

Sóbrii estóte, vigiláte: adversárius vester diábolus,
tamquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret;
cui resistite fortes fide, sciéntes éadem passiόνum ei,
quæ in mundo est, vestræ fraternitatí fieri. Deus autem
omnis grátia, qui vocávit vos in ætérnam suam gló-
riam in Christo Iesu, módicum passos ipse perfíciet,
confirmábit, solidábit, fundábit. Ipsi impérium in sæcu-
la sæculórum. Amen.

Per Silvánum vobis fidélem fratrem, ut árbitror, bré-
viter scripsi, óbsecrans et contéstans hanc esse veram
grátiam Dei, in qua state.

Salútat vos quæ est in Babylóne coelécta, et Marcus
filius meus. Salutéte invicem in ósculo caritátis.

Pax vobis ómnibus qui estis in Christo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 88, 2-3. 6-7. 16-17 (R.: cf. 2 a)****R.** Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.**vel Allelúia.**

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

- 3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. *R.*
- 6 Confitebúntur cæli mirabilia tua, Dómine,
étenim veritátem tuam in ecclésia sanctorum.
- 7 Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino,
símilis erit Dómino in filiis Dei? *R.*
- 16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. *R.*

Alleluia

1 Cor 1, 23-24

R. Allelúia. *V.* Nos prædicámus Christum crucifixum,
Dei virtútem et Dei sapiéntiam. *R.* Allelúia.

Evangelium

Prædicate Evangelium omni creaturæ.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Marcum

16, 15-20

In illo témpore: Appárens Iesus Undecim dixit eis:

« Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evan-
gélíum omni creatúræ. Qui crediderit et baptizátus fue-
rit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnábitur.

Signa autem eos qui crediderint, hæc sequéntur: in
Nómine meo dæmónia éicient, linguis loquéntur novís,
serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non
eos nocébit; super ægrótos manus impónent, et bene
habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est
eis, assúptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino
cooperánte et sermónem confirmánte, sequéntibus si-
gnis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Glóriam beáti Marci venerátes,
tibi, Dómine, hóstias laudis offérimus,
teque suppliciter deprecámur, ut evangélica prædicatio
in Ecclésia tua iúgiter persevéret.
Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 645.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatióem sáculi,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélíi, quod beátus Marcus prædicávit,
fortes effíciat. Per Christum.

Die 28 aprilis

S. Petri Chanel, presbyteri et martyris

De Communi martyrum, p. 860.

Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.

Collecta

Deus, qui ad dilatándam Ecclésiám tuam
beátum Petrum martýrio coronásti,
da nobis, in his paschálibus gáudiis,

ita Christi mórtui et resurgéntis mystéria frequentáre,
ut novitátis vitæ testes esse mereámur.

Per Dóminum.

Lectio prior, p. 918, n. 2.

Psalmus responsorius, p. 912.

Evangelium, p. 929, n. 4.

Die 29 aprilis

S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi virginum, p. 957.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviat Christo cum lámpade accénsa éxiit, allelúia.

Collecta

Deus, qui beátam Catharínam
in contemplatióne dominicæ passiónis
et in Ecclesiæ tuæ servítio divíno amóre flagráre fecísti,
ipsius intercessióne concéde,
ut pópulus tuus, Christi mystério sociátus,
in eius glóriæ revelatióne semper exsúltet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Sanguis Iesu mundat nos ab omni peccato.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

Caríssimi:

1, 5 — 2, 2

Hæc est annuntiatio, quam audívimus ab eo, et
annuntiámus vobis: quóniam Deus lux est, et ténebræ

in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam communió-
nem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, men-
tímur et non fácimus veritátem; si autem in luce am-
bulémus, sicut ipse est in luce, communióne habémus
ad invicem, et sanguis Iesu, Fílii eius, mundat nos ab
omni peccáto.

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi
nos sedúsimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur
peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis
peccáta, et emúndet nos ab omni iniustítia. Si dixérimus
quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et
verbum eius non est in nobis.

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis; sed
si quis peccáverit, advocátum habémus ad Patrem, Ie-
sum Christum iustum, et ipse est propitiatio pro pec-
cátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam
pro totíus mundi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (R.: 1 a)

R. Bénedic, ánima mea, Dómino.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- ⁴ qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióne. R.
- ⁵ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁶ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.

- ¹³ Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
¹⁴ Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. *R.*
¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius. *R.*

Evangelium, p. 1023, n. 3.

Super oblata

Súscipe, Dómine,
quam in beátæ Catharinæ commemoratióne
offérimus hóstiam salutárem,
ut, illíus mónitis erudíti,
tibi vero Deo fervéntius grátias ágere valeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Io 1, 7

Si in luce ambulámus, sicut Deus est in luce,
societátem habémus ad ínvicem,
et sanguis Iesu Christi, Filii eius,
emúndat nos ab omni peccáto, allelúia.

Post communionem

Æternitátem nobis, Dómine, cónferat,
qua pasti sumus, mensa cæléstis,
quæ beátæ Catharinæ vitam étiam áluit temporálem.
Per Christum.

Die 30 aprilis

S. Pii V, papæ

De Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum Pium papam
ad fidem tuéndam ac te dígnus coléndum
próvidus excitásti,
da nobis, ipso intercedénte,
vívida fide ac fructuósa caritáte
mysteriórum tuórum esse partícipes.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 919, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 915.

Evangelium, p. 935, n. 11.

MAIUS

Die 1 maii
S. Ioseph Opificis

† Evangelium huius memoriae est proprium.

Ant. ad introitum

Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit, allelúia.

Collecta

Rerum cónditor, Deus,
qui legem labóris humano géneri statuísti,
concéde propítius,
ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et præmia consequámur quæ promíttis.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Replete terram et subicite eam.

Lectio libri Génesis

1, 26 — 2, 3

Ait Deus:

« Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem
nostram; et præsit pískibus maris et volatílibus cæli
et béstiis universæque terræ omnique réptili, quod
movétur in terra ».

Ps 127, 1-2

Die 1 maii - S. Ioseph Opificis

759

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad
imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creá-
vit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multi-
plicámini et repléte terram et subícite eam, et domi-
námini pískibus maris et volatílibus cæli et univér-
sis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam
afferéntem semen super terram, et univér-
sa ligna, quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint
vobis in escam et cunctis animántibus terræ omnique
vólucris cæli, et univér-
sis quæ movéntur in terra et in
quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ».

Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ féce-
rat, et erant valde bona. Et factum est vespere et
mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus
eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum,
quod fécerat, et requiévít die séptimo ab univérso
ópere quod patrát. Et benedíxit diéi séptimo et sancti-
ficávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni opére suo,
quod creávit Deus ut fáceret. — Verbum Dómini.

Vel

*Quodcumque facitis, ex animo operamini,
sicut Domino et non hominibus.*

Lectio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossenses

3, 14-15. 17. 23-24

Fratres:

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculum per-
fectiónis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris,
ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágentes Deo Patri per ipsum.

Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini, sicut Dómino et non homínibus; sciéntes quod a Dómino accipiétis retributióem hereditátis. Dómino Christo servíte. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 89, 2. 3-4. 12-13. 14 et 16 (R.: 17 c)

R. Opus mánuum nostrárum confírma, Dómine.

vel Allelúia.

- ² Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. R.
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, filii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætérit,
et custódia in nocte. R.
- ¹² Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. R.
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. R.

Alleluia

Ps 67, 20

R. Allelúia. V. Benedíctus Dóminus die cotídie;
portábit nos Deus salutárium nostrórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Nonne hic est fabri filius?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 54-58

In illo témpore:

Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in synagoga eórum, ita ut miraréntur et dicerent: « Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur María, et fratres eius Iacobus et Ioseph et Simón et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? » Et scandalizabántur in eo.

Iesus autem dixit eis: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria et in domo sua ».

Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Fons totíus misericórdiæ, Deus,
réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut oblata dona fiant præsidia supplicántium.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph (Et te in commemoratióne), p. 643.

Ant. ad communionem

Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias ágentes Deo, allelúia.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplikes te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,

caritatis tuæ in cõrdibus nostris testimõnia gerentes,
perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Die 2 maii

S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum Athanásium episcopum
divinitátis Filii tui propugnatórem exímium suscitásti,
concède propítius,
ut, eius doctrína et protectióne gaudéntes,
in tui cognitióne et amóre sine intermissiõne crescámus.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui diligit Deum qui genuit, diligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam diligimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim caritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum; et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Filius Dei? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.
3 Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.
5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;
6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.
30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. V. Beáti qui persecutiónem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Allelúia.

Evangelium

Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

10, 22-25 a

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit. Cum au-

tem persequuntur vos in civitate ista, fugite in aliam. Amen enim dico vobis: Non consummabitis civitates Israel, donec veniat Filius hominis.

Non est discipulus super magistrum, nec servus super dominum suum. Sufficit discipulo ut sit sicut magister eius, et servus sicut dominus eius ».

Verbum Domini.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera quæ tibi in commemoratióne sancti Athanasii perhibémus, eiúsque fidem profiténtibus illibátam tuæ testificatió veritatís prosit ad salutem. Per Christum.

Post communionem

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, ut Unigéniti tui vera divinitas, quam cum beáto Athanasio firmiter confitémur, per hoc sacraméntum vivíficet nos semper et múniat. Per Christum.

Die 3 maii

SS. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritaté non ficta,
et dedit illis glóriam sempitérnam, allelúia.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Deus, qui nos ánnua apostolorum Philippi et Iacobi festivitáte lætíficas,

da nobis, ipsórum précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectione consórtium,
ut ad perpétuam tui visiónem pervenire mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dominus visus est Iacobo, deinde Apostolis omnibus.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini, qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidí enim vobis in primis quod et accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scripturas, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis fratribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt; deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

vel Allelúia.

² Cæli enarrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúnciat firmaméntum.

³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

- 4 Non sunt loquélæ neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
- 5 In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. **R.**

Alleluia

Io 14, 6 b et 9 c

R. Alleluia. **V.** Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
Philíppe, qui videt me,
videt et Patrem. **R.** Alleluia.

Evangelium

*Tanto tempore vobiscum sum,
et non cognovisti me, Philíppe?*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 14, 6-14

In illo témpore: Dixit Iesus ad Thomam:

« Ego sum via et véritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovístis me, et Patrem meum útique cognoscétis; et ámodo cognóscitis eum et vidístis eum ».

Dicit ei Philíppus: « Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis ».

Dicit ei Iesus: « Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovísti me, Philíppe? qui vidit me, vidit Patrem. Quómodo tu dicis: “ Osténde nobis Patrem ”? Non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso non loquor. Pater autem in me manens facit opera sua. Crédite mihi quia ego in Patre, et Pater in me est; alióquin propter ópera ipsa créдите.

Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciat, et maióra horum fáciat, quia ego ad Patrem vado; et quodcúmque petiéritis

in Nómine meo hoc fáciam, ut glorificétur Pater in Fílio. Si quid petiéritis me in Nómine meo, ego fáciam ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
quæ pro apostolorum Philíppi et Iacóbi festivitáte
deférimus,
et immaculátam nobis religiónem mundámque largíre.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem

Io 14, 8-9

Dómine, osténde nobis Patrem,
et súfficit nobis.
Philíppe, qui videt me,
videt et Patrem meum, alleluia.

Post communionem

Purífica, quæsumus, Dómine, mentes nostras
per hæc sancta quæ sumpsimus,
ut, cum apóstolis Philíppo et Iacóbo
te in Fílio contemplánte,
vitam habére mereámur ætérnam.
Per Christum.

Pro Missa votiva S. Philippi seorsim dicenda a S. Iacobo, lectio prior sumitur e Missa diei 28 octobris, ut infra in Missa votiva de omnibus sanctis Apostolis.

Pro Missa votiva S. Iacobi seorsim dicenda a S. Philippo, Evangelium sumitur e Missa diei 28 octobris, item ut infra in Missa votiva de omnibus sanctis Apostolis.

Die 12 maii
Ss. Nerei et Achillei, martyrum

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, qui gloriôsos mârtyres Néreum et Achilleum
fortes in sua confessiône cognôvimus,
pios apud te in nostra intercessiône sentiâmus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 873, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 874.
Evangelium, p. 883, n. 1.

Eodem die 12 maii
S. Pancratii, martyris

De Communi martyrum, p. 860.

Collecta

Lætétur Ecclésia tua, Deus,
beáti Pancratii mârtyris confisa suffrágiis,
atque, eius précibus gloriôsis,
et devóta permáneat, et secúra consístat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1007, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 1008.
Evangelium, p. 1023, n. 3.

Die 14 maii
S. MATTHIÆ, APOSTOLI
Festum

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos,
ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat (T. P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátum Matthíam
Apostolórum collégio sociásti,
eius nobis interventiône concéde,
ut, dilectiônis tuæ sorte gaudéntes,
cum eléctis numerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Cecidit sors super Matthiam, et annumeratus est
cum undecim Apostolis.*

Léctio Actuum Apostolórum

1, 15-17. 20-26

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum,
dixit — erat autem turba nóminum simul fere centum
viginti —: « Viri fratres, oportébat impléri Scriptúram,
quam prædixit Spíritus Sanctus per os David, de Iuda,
quí fuit dux eórum qui comprehendérunt Iesum, quia
connumerátus erat in nobis et sortítus est sortem mi-
nistérii huius.

Scriptum est enim in libro Psalmórum: “ Fiat com-
morátio eius desérta, et non sit qui inhábitet in ea ”,
et: “ Episcopátum eius accípiat alter ”.

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti erant in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem qua assúptus est a nobis, testem resurrecciónis eius nobíscum fieri unum ex istis ».

Et statuérunt duos: Ioseph, qui vocabátur Barsábas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam.

Et orántes dixerunt: « Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii huius et apostolátus, de quo praevaricátus est Iudas, ut abíret in locum suum ».

Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 8)

R. Collocávit eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.
vel Allelúia.

- ¹ Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- ² Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáeculum. R.
- ³ A solis ortu usque ad occásu
laudábile nomen Dómini.
- ⁴ Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- ⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,
⁶ et humília respicit in cælo et in terra? R.
- ⁷ Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
⁸ ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Alleluia

Io 15, 16

R. Allelúia. V. Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Allelúia.

Evangelium

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dileccióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dileccióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dileccióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilecciónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera
pro festo beáti Matthiae reverénter oblata suscipias,

et per ea nos grátiae tuæ virtúte confírma.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem

Io 15, 12

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus (*T. P. allelúia*).

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine,
divínis ne cesses replére munéribus,
ut, beáto Matthía pro nobis intercedénte,
in partem sortis sanctórum in lúmine
nos dignéris accipere.
Per Christum.

Die 18 maii

S. Ioannis I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 860.

Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 889.

Collecta

Deus, fidélium remunerátor animárum,
qui hunc diem
beáti Ioánnis papæ martýrio consecrásti,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut, qui eius mérita venerámur,
fidei constántiam imitémur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1006, n. 2.

Psalmus responsorius, p. 1006.

Evangelium, p. 933, n. 8.

Die 20 maii

S. Bernardini Senensis, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beáto Bernardíno presbýtero
sancti nóminis Iesu amórem exímium tribuísti,
eius méritis precibúsque concéde,
ut Spíritus nos semper tuæ dilectiónis accéndat.
Per Dóminum.

Lectio prior

Non est in alio aliquo salus.

Lectio Actuum Apostolorum

4, 8-12

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto dixit:

« Príncipes pópuli et senióres, si nos hódie diiudi-
cámur in benefácto hómínis infirmi, in quo iste sal-
vus factus est, notum sit ómnibus vobis et omni plebi
Israel, quia in Nómine Iesu Christi Nazaréni, quem
vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in
hoc iste astat coram vobis sanus.

Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificató-
ribus, qui factus est in caput ánguli; et non est in álio
áliquo salus; nec enim nomen áliud est sub cælo da-
tum in homínibus, in quo opórtet nos salvos fieri ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.4 Et immisit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.In volúmine libri scriptum est de me
9 fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.
Evangelium, p. 1040, n. 15.

Die 25 maii

S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

CollectaDeus, qui Ecclésiám tuam
beáti Bedæ presbýteri eruditióné claríficas,
fámulis tuis concéde propítius,
et eius semper illustrári sapiéntia, et méritis adiuvári.
Per Dóminum.Lectio prior, p. 947, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 942.
Evangelium, p. 951, n. 1 a.

Eodem die 25 maii

S. Gregorii VII, papæ

De Communi pastorum (pro papa), p. 889.

CollectaDa Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine,
spíritum fortitúdinis zelúmque iustítia,
quibus beátum Gregórium papam claréscere voluísti,
ut, iniquitátem réprobans,
quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte.
Per Dóminum.Lectio prior, p. 915, n. 2.
Psalmus responsorius, p. 915.
Evangelium, p. 926, n. 1 a.

Eodem die 25 maii

S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis

De Communi virginum, p. 957.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

CollectaDeus, virginitátis amátor,
qui beátam Mariám Magdalénam vírginem,
tuo amóre succénsam,
donis cæléstibus decorásti,
da ut, quam hódie venerámur,
eius puritátis caritatísque imitémur exéempla.
Per Dóminum.Lectio prior, p. 965, n. 1.
Psalmus responsorius, p. 962.
Evangelium, p. 1034, n. 11.

Die 26 maii

S. Philippi Neri, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum, p. 893.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis vel pro educatoribus), p. 976 vel 980.

Collecta

Deus, qui fidèles tibi servos
sanctitátis glória sublimáre non desístis,
concede propítius,
ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet,
quo beáti Philíppi cor mirábiliter penetrávit.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1015, n. 10.
Psalmus responsorius, p. 1004.
Evangelium, p. 1046, n. 22.

Super oblata

Hóstiam tibi laudis offeréntes, quæsumus, Dómine,
ut, beáti Philíppi exémplo,
ad tui nóminis glóriam proximíque servítium
hílares nos semper præstémus. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut, beáti Philíppi imitátione,
semper éadem, per quæ veráriter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Die 27 maii

S. Augustini Cantuariensis, episcopi

De Communi pastorum (pro missionariis vel pro episcopis), p. 899 vel 891.

Collecta

Deus, qui beáti Augustíni epíscopi prædicatíone
Anglórum gentes ad Evangélium perduxísti,
tribue, quæsumus, ut eius labórum fructus
in Ecclésia tua perénni fecunditaté persístant.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 923, n. 10.
Psalmus responsorius, p. 909.
Evangelium, p. 926, n. 1.

Die 31 maii

IN VISITATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Festum

Ant. ad introitum

Ps 65, 16

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit Dóminus ánimæ meæ (T. P. allelúia).

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátam Vírginem Mariám, Fílium tuum gestántem,
ad visitándam Elísabeth inspirásti,
præsta, quæsumus, ut, afflánti Spíritui obsequéntes,
cum ipsa te semper magnificáre possímus.
Per Dóminum.

Lectio prior *

Rex Israel Dominus in medio tui.

Lectio libri Sophoniæ prophætæ 3, 14-18

Lauda, filia Sion; iúbila, Israel; lætare et exsulta in omni corde, filia Ierúsalem: abstulit Dóminus iudicium tuum, avértit inimicos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

In die illa dicétur Ierúsalem: «Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude».

Nugas, qui a lege recésserant, congregábo, quia ex te erant; ut non ultra hábeas super eis opprobrium.

Verbum Dómini.

Vel

*Necessitatibus sanctorum communicantes,
hospitalitatem sectantes.*

Lectio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 12, 9-16 b

Fratres:

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis invicem diligéntes, honóre invicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctorum comunicántes, hospitalitatem sectántes.

Benedícite persecuéntibus: benedícite, et nolíte maledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum invicem sentiéntes, non alta sapiéntes, sed humilibus consentiéntes.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Is 12, 2-3. 4 bcd. 5-6 (R.: 6 b)

R. Magnus in médio tui Sanctus Israel.

1 Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.

3 Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius,
mementóte quóniam excélsus est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino,
quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.

6 Exsulta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Alleluia

Lc 1, 45

R. Allelúia. V. Beáta es, Virgo María,
quæ credidísti quóniam perficiéntur ea
quæ dicta sunt tibi a Dómino.

R. Allelúia.

Evangelium

Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-56

Exsurgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatóne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióem Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatióis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María:

« Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salvatóri meo, quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatióes: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progénies timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráccio suo, dispérsit supérbos mente cordis sui, depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ, sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini eius in sácula ».

Mansit autem María cum illa quasi ménsibus tribus, et reversa est in domum suam.

Verbum Dómini.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
hoc nostrum gratum sit sacrificium salutáre,
sicut beatíssimæ Unigéniti tui Matris
habuísti acceptábilem caritátem.
Per Christum.

Præfatio II de B. Maria Virgine, p. 641.

Ant. ad communionem

Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatióes,
quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum nomen eius (T. P. allelúia).

Post communionem

Magníficet te, Deus, Ecclésia tua
qui tuis fecísti magna fídelibus,
et, quem laténtem
beátus Ioánnes cum exsultatióne præsénsit,
eúndem semper vivéntem
cum lætítia in hoc percípiat sacraménto.
Per Christum.

IUNIUS

Die 1 iunii
S. Iustini, martyr

Memoria

De Communi martyrum, p. 860.

Ant. ad introitum Cf. Ps. 118, 85. 46

Narraverunt mihi iniqui fabulationes,
sed non ut lex tua:
ego autem loquebar de testimoniis tuis
in conspectu regum, et non confundabar (T. P. allelúia).

Collecta

Deus, qui per stultitiam crucis
eminentem Iesu Christi scientiam
beatum Iustinum martyrem mirabiliter docuisti,
eius nobis intercessione concede,
ut, errorum circumventionem depulsa,
fidei firmitatem consequamur.
Per Dominum.

Lectio prior

*Placuit Deo per stultitiam praedicationis
salvos facere credentes.*

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereuntibus quidem stultitia est; his
autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est. Scrip-

tum est enim: « Perdam sapientiam sapientium, et prudentiam prudentium reprobabo ». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius saeculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum, placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes. Quoniam et Iudaei signa petunt, et Graeci sapientiam quaerunt; nos autem praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam, ipsis autem vocatis, Iudaeis atque Graecis, Christum Dei virtutem et Dei sapientiam; quia quod stultum est Dei sapientius est hominibus, et quod infirmum est Dei fortius est hominibus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex omnibus terroribus meis eripuit me Dominus.

2 Benedicam Dominum in omni tempore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Domino gloriabitur anima mea,
audiant mansueti et laetentur. R.

4 Magnificate Dominum mecum,
et exaltemus nomen eius in idipsum.

5 Exquisivi Dominum, et exaudivit me,
et ex omnibus terroribus meis eripuit me. R.

6 Respiciate ad eum, et illuminamini,
et facies vestrae non confundentur.

7 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum,
et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum. R.

8 Vallabit angelus Domini in circuitu timentes eum,
et eripiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*

Evangelium, p. 950, n. 1.

Super oblata

Concéde nobis, quásumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quæ beátus Iustínus strénua virtúte deféndit.
Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum (*T. P. allelúia*).

Post communionem

Cælésti alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti Iustíni mártiris mónitis obsequéntes,
de accéptis donis
semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri, martyrum

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Deus, qui nos sanctórum mártýrum Marcellíni et Petri
confessióne gloriósa circúmdas et prótegis,
præsta nobis ex eórum imitatioéne profícere,
et oratioéne fulcírí.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 879, n. 4.

Psalmus responsorius, p. 874.

Evangelium, p. 887, n. 7.

Die 3 iunii

Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 858.

Collecta

Deus, qui sánguinem mártýrum
semen christianórum esse fecísti,
concéde propítius, ut tuæ ager Ecclesiæ,
qui est beatórum Cároli
eiúsque sociórum cruóre rigátus,
in amplam tibi messem iúgiter fecundétur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 866, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 867.

Evangelium, p. 1021, n. 1.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, offérimus, suppliciter exorántes,
ut, sicut beátis martýribus
magis mori quam peccáre tribuísti,
íta nos fácias, tibi soli déditos, altári tuo ministráre.
Per Christum.

Post communionem

Súmsimus, Dómine, divína sacraménta,
sanctórum mártýrum tuórum victóriam recoléntes:
quásumus,
ut, quæ ipsis ad perferénda supplicia contulérunt,
ea nobis inter advérsa
præbeant fidei caritátisque constántiam.
Per Christum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 860.

Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 899.

Collecta

Sanctus martyr, Dómine, Bonifátius
 pro nobis intervéntor exsístat,
 ut fidem, quam ore dócuit et ságuine consignávit,
 fírmiter teneámus, et opéribus profiteámur confidénter.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 916, n. 3.

Psalmus responsorius, p. 916.

Evangelium, p. 934, n. 9.

Die 6 iunii

S. Norberti, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 891.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 976.

Collecta

Deus, qui beátum Norbértum episcopum
 Ecclesiæ tuæ
 oratióne ac pastoráli zelo minístrum exímium effecísti,
 præsta, quæsumus, ut, eius interveniénte suffrágio,
 fidélium grex pastóres iuxta cor tuum
 et salutária páscua semper invéníat.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 912, n. 9.

Psalmus responsorius, p. 913.

Evangelium, p. 1043, n. 19.

Die 9 iunii

S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 937.

Collecta

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine,
 Spíritum Sanctum benígnus infúnde,
 cuius affláto beátus Ephræm diáconus
 in tuis mystériis decantándis exsultávit,
 eiúsque virtúte tibi soli desérviit.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 1016, n. 10 a.

Psalmus responsorius, p. 943.

Evangelium, p. 956, n. 3 a.

Die 11 iunii

S. Barnabæ, apostoli

Memoria

† Lectio prior huius memoriæ est propria.

Ant. ad introitum

Cf. Act 11, 24

Beátus iste sanctus,
 qui annumerári méruit inter Apóstolos:
 erat enim vir bonus,
 et plenus Spíritu Sancto et fide (T. P. allelúia).

Collecta

Deus, qui beátum Bárnabam,
 plenum fide et Spíritu Sancto,
 ad géntium conversiónem segregáre præcepísti,
 concéde, ut Evangélium Christi, quod strénue prædicávit,
 ore et ópere fidéliter nuntiétur.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide.

Lectio Actuum Apostolorum 11, 21 b-26; 13, 1-3

In diebus illis:

Multus numerus credentium conversus est ad Dominum. Auditus est autem sermo in auribus Ecclesiæ, quæ erat in Ierusalem super istis, et miserunt Barnabam usque Antiochiam. Qui, cum pervenisset et vidisset gratiam Dei, gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino; quia erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide. Et apposita est turba multa Domino.

Profectus est autem Tarsum, ut quæreretur Saulum. Quem, cum invenisset, perduxit Antiochiam. Factum est autem eis ut annum totum conversarentur in Ecclesia et docerent turbam multam, et cognominarentur primum Antiochiæ discipuli « Christiani ».

Erant autem in Ecclesia, quæ erat Antiochiæ, prophætæ et doctores: Barnabas et Symeon, qui vocabatur Niger, et Lucius Cyrenensis et Manaen, qui erat Herodis tetrarchæ collactaneus, et Saulus.

Ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus, dixit Spiritus Sanctus: « Separate mihi Barnabam et Saulum in opus ad quod vocavi eos ». Tunc ieiunantes et orantes imponentesque eis manus, dimiserunt illos. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspectu gentium revelavit Dominus iustitiam suam.

1 Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius, et brachium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dominus salutare suum, in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

3 Recordatus est misericordiæ suæ et veritatis suæ domui Israel. R.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

4 Iubilate Deo, omnis terra, erumpite, exultate et psallite. R.

5 Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi;

6 in tubis ductilibus et voce tubæ corneæ, iubilate in conspectu regis Domini. R.

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

R. Alleluia. V. Euntes docete omnes gentes, dicit Dominus; ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. R. Alleluia.

Evangelium

Euntes prædicate, dicentes: Appropinquavit Regnum cælorum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum 10, 7-13

In illo tempore: Dixit Iesus Apostolis suis:

« Euntes prædicate, dicentes: Appropinquavit Regnum cælorum. Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, demones eicite: gratis accepistis, gratis date.

Nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via neque duas tunicas neque calceamenta neque virgam; dignus enim est operarius cibo suo. In quacumque civitatem aut castellum intraveritis, interrogate quis in ea dignus sit, et ibi manete donec exeatis.

Intrantes autem in domum, salutate eam; et si quidem fuerit domus digna, veniat pax vestra super eam; si autem non fuerit digna, pax vestra ad vos revertatur ». — Verbum Domini.

Super oblata

Oblata munera, quaesumus, Domine,
tua benedictione sanctifica,
quæ, te donante, nos flamma tuæ dilectionis accendant,
per quam beatus Barnabas
lumen Evangelii gentibus apportavit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 644-645.

Ant. ad communionem

Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid faciat Dominus eius.
Vos autem dixi amicos, quia omnia
quaecumque audivi a Patre meo,
nota feci vobis (T. P. allelúia).

Post communionem

Æternæ pignus vitæ capientes,
te, Domine, humiliter imploramus,
ut, quod pro beati Barnabæ apostoli memoria
in imagine gerimus sacramenti,
manifesta perceptione sumamus.
Per Christum.

COMMUNIA

1. Commoditatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis, orationibus et lectionibus.

Attamen sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastoralis, aptiores videntur.

Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, præter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.

2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctorum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.

4. Quædam Missæ pro determinatis temporibus et circumstantiis positæ, pro iisdem temporibus et circumstantiis adhibeantur.

5. Tempore paschali, in fine antiphonarum ad introitum et ad communionem addatur unum Allelúia.

6. In sollemnitatibus et festis, dici potest una ex antiphonis ad libitum quæ infra, p. 1047, indicantur.

7. In omnibus Communibus, primæ lectioni psalmus responsorius assignatur, Evangelio autem Allelúia et versus, qui aptiores videntur. Pro iis tamen etiam alii sumi possunt ex eadem serie.

Post secundam lectionem nihil habetur. Attamen quando ante Evangelium una tantum lectio profertur, e serie secundæ lectionis deprompta, aptus psalmus responsorius seligatur, inter eos qui ponuntur post unamquamque primam lectionem.

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educatoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro viduis) in Indicibus exstat.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE

IN DIE DEDICATIONIS

Textus Missarum « in dedicatione ecclesiæ » necnon « in dedicatione altaris » inveniuntur inter Missas rituales, pp. 1285 et 1291.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

A. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum

Ps 67, 36

Mirabilis, Deus, de sanctuário tuo;
Deus Israel ipse tribuet
virtutem et fortitudinem plebi suæ; benedictus Deus.

Collecta

Deus, qui nobis per singulos annos
huius sancti templi tui consecrationis réparas diem,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut fiat hic tibi semper purum servitium
et nobis plena redemptio. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 797-810.

Super oblata

Mémores diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetipsos, quæsumus, fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visibili, quam nobis exstruere concessísti,
ubi familiæ in hoc loco
ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobiscum communionis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædificas,
et Ecclesiám per orbem diffúsam
in dominici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælésti civitáte Ierúsalem.

Et ideo, cum multitudíne órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem 1 Cor 3, 16-17

Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

Post communionem

Benedictiónis tuæ, quæsumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gáudium,
ut, quod in huius festivitátis die
corporáli servítio exhibuit,
spiritaliter se retulísse cognóscat. Per Christum.

Benedictio in fine Missæ.

Dici potest textus benedictionis sollemnis n. 19, p. 709, cum
verbis ad huius domus dedicatiónis memóriam.

B. Extra ipsam ecclesiam dedicatam

Ant. ad introitum

Ap 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam,
descendéntem de cælo a Deo,
parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Collecta

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
ætérnum habitáculum tuæ præparas maiestáti,
múltiplica in Ecclesiá tua spíritum grátiae quem dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cæléstis ædificatióne Ierúsalem semper accrésceat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulum tuum Ecclesiám vocáre dignátus es,
da, ut plebs in nómine tuo congregáta
te tímeat, te díligat, te sequátur,
et ad cæléstia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 797-810.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum,
et poscéntibus concéde, ut hic sacramentórum virtus
et votórum obtineátur efféctus. Per Christum.

Præfatio: De mysterio Ecclesiæ,
quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénite subsidiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perficias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.
Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclesiám perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuam collocétur in cælis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem

1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdotium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclesiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quæsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuæ grátia templum efficias,
et habitatióne glóriæ tuæ ingredi concédas.
Per Christum.

Lectio prima extra T. P.

1

Sint oculi tui aperti super domum hanc.

Lectio libri primi Regum

8, 22-23. 27-30

In diébus illis:

Stetit Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum et ait:
« Dómine, Deus Israel, non est símilis tui Deus in cælo désuper et super terram deórsum, qui custódis pactum et misericórdiam servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc quam ædificávi.

Sed réspice ad oratióne servi tui et ad preces eius, Dómine Deus meus; audi hymnum et oratióne, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti: " Erit nomen meum ibi "; ut exáudias oratióne quam orat in loco isto ad te servus tuus; ut exáudias deprecationem servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in cælo et, cum exáudies, propítius eris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℞.: 2)

℞. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum.

³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℞.

⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℞.

- ⁵ Beāti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
¹⁰ Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. *℟.*
¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. *℟.*

2

*Ædificavi domum nomini eius, ut habitaret ibi
in perpetuum.*

Léctio libri secúndi Chronicórum

5, 6-8. 9 b. 13 — 6, 2

In diébus illis:

Rex Sálomon et univérsus cœtus Israel, et omnes
qui fuérunt congregáti ante arcam, immolábant arietes
et boves absque ullo número: tanta enim erat multitúdo
victimárum.

Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in
locum suum, id est ad oráculum templi, in sancta sanctó-
rum subter alas chérubim, ita ut chérubim expánderent
alas suas super locum, in quo pósita erat arca, et ipsam
arcam tégerent cum véctibus suis. Fuit itaque arca ibi
usque in præséntem diem. Nihilque erat áliud in arca,
nisi duæ tábulæ, quas posúerat Móyses in Horeb, quan-
do legem dedit Dóminus fíliis Israel egrediéntibus ex
Ægýpto.

Igitur, cunctis páriter et tubis et voce et cýmbalis
et órganis et divérsi géneris musicórum concinéntibus et
vocem in sublíme tolléntibus, longe sónitus audiebátur;
ita ut, cum Dóminum laudáre cœpíssent et dicere: « Con-
fitémur Dómino quóniam bonus, quóniam in ætérnum mi-
sericórdia eius », implerétur domus Dei nube, nec pos-

sent sacerdótes stare et ministráre propter caliginem;
compléverat enim glória Dómini domum Dei.

Tunc Sálomon ait: « Dóminus pollicitus est ut ha-
bitáret in caligine; ego autem ædificávi domum nómini
eius, ut habitáret ibi in perpétuum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (*℟.*: 13 b)

℟. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

¹⁰ Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. *℟.*

¹¹ Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. *℟.*

¹² Tuæ divítiae et tua est glória;
tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. *℟.*

3

Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium et fácite iustítiam, quia iuxta
est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur.

Et fílios ádvenæ, qui adhérent Dómino, ut colant
eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem
custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem
fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: Ap 21, 3 b)

R. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus.

3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

4

Repleta est gloria Domini domus.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 43, 1-2. 4-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a maiestáte eius.

Et maiestas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad oriéntem; et elevávit me spí-

ritus et introduxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat iuxta me dixit ad me: « Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudámus nomen tuum ínclitum, Dómine.

10 Benedíctus es, Dómine, Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. R.

11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. R.

12 Tuæ divítiae et tua est glória;
tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. R.

**Lectio prima
tempore paschali**

1

Non Altissimus in manufactis habitat.

Léctio Actuum Apostolórum 7, 44-50

In diébus illis:

Dicébat Stéphanus plebi et senióribus et scribis:
« Tabernáculum testimoníi erat pátribus nostris in

desérto, sicut dispósuit qui loquebátur ad Móysen, ut fáceret illud secúndum formam quam víderat.

Quod et induxérunt suscipiéntes patres nostri cum Iesu in possessionem géntium, quas éxpulit Deus a fácie patrum nostrórum, usque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum et pétiiit ut “ inveníret tabernáculum dómui Iacob ”.

Sálonon autem ædificávit illi domum. Sed non Altísimus in manufáctis hábitat, sicut Prophéta dicit: “ Cælum mihi thronus est, terra autem scabéllum pedum meórum. Quam domum ædificábitis mihi? dicit Dóminus; aut quis locus requietiónis meæ? Nonne manus mea fecit hæc ómnia? ” » — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

℞. Accedámus in conspéctum Dómini cum láudibus.

vel Allelúia.

- ¹ Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
- ² Præoccupémus fáciem eius in confessiône,
et in psalmis iubilémus ei. ℞.
- ³ Quóniam Deus magnus Dóminus,
et rex magnus super omnes deos.
- ⁴ Quia in manu eius sunt profúnda terræ,
et altitúdines móntium ipsíus sunt.
- ⁵ Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud,
et siccam manus eius formavérunt. ℞.
- ⁶ Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
- ⁷ et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. ℞.

2

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam, vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (℞.: Ap 21, 3 b)

℞. Deus cum eis erit eórum Deus.

vel Allelúia.

- ³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. ℞.
- ⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. ℞.
- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- ¹⁰ Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. ℞.

- 11 Quia melior est dies una in atriis tuis super milia,
elegi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. *R.*

3

Ostendam tibi sponsam uxorem Agni.

Lectio libri Apocalypsis beati Ioannis apostoli

21, 9 b-14

Locutus est angelus mecum dicens: « Veni, ostendam tibi sponsam uxorem Agni ».

Et sustulit me in spiritu super montem magnum et altum; et ostendit mihi civitatem sanctam Ierusalem, descendentem de caelo a Deo, habentem gloriam Dei; lumen eius simile lapidi pretiosissimo tamquam lapidi iaspidi in modum crystalli.

Et habebat murum magnum et altum, et habebat portas duodecim, et super portas angelos duodecim, et nomina inscripta, quae sunt duodecim tribuum filiorum Israel.

Ab oriente portae tres, et ab aquilone portae tres, et ab austro portae tres, et ab occasu portae tres. Et murus civitatis habens fundamenta duodecim, et super ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum Agni.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (*R.*: cf. 1)

R. In domum Domini letantes ibimus.

vel Alleluia.

- 1 Letatus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Domini ibimus ».
- 2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierusalem. *R.*

- 3 Ierusalem, quae aedificata est ut civitas
sibi compacta in idipsum.
- 4 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini,
testimonium Israel, ad confitendum nomini Domini. *R.*
- 8 Propter fratres meos et proximos meos
loquar: « Pax in te! »
- 9 Propter domum Domini Dei nostri
exquiram bona tibi. *R.*

Lectio secunda

1

Templum Dei estis.

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

3, 9 b-11. 16-17

Fratres:

Dei aedificatio estis. Secundum gratiam Dei, quae data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui; alius autem superaedificat. Unusquisque autem videat quomodo superaedificet. Fundamentum enim aliud nemo potest ponere, praeter id quod positum est, qui est Iesus Christus.

Nescitis quia templum Dei estis et Spiritus Dei habitat in vobis? Si quis autem templum Dei everterit, evertet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. — Verbum Domini.

2

*Omnis aedificatio crescit in templum sanctum
in Domino.*

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli
ad Ephesios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extranei et advenae, sed estis concives

sanctorum et domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu; in quo omnis ædificatio compacta crescit in templum sanctum in Domino; in quo et vos coædificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

Verbum Domini.

3

Accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessistis ad tractabilem et ardentem ignem, et turbinem et caliginem et procellam, et tubæ sonum et vocem verborum, quam qui audierunt recusaverunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessistis ad Sion montem et Civitatem Dei viventis, Ierusalem cælestem, et multa milia angelorum frequentiam, et Ecclesiam primogenitorum qui conscripti sunt in cælis, et iudicem Deum omnium, et spiritus iustorum qui consummati sunt, et Testamenti novi mediator Iesum, et sanguinem aspersionis melius loquentem quam Abel. — Verbum Domini.

4

Tamquam lapides vivi ædificamini, domus spiritualis.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli

2, 4-9

Carissimi:

Ad Dominum accedentes lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, coram Deo autem electum,

pretiosum, et ipsi tamquam lapides vivi ædificamini, domus spiritualis in sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod continet in Scriptura: « Ecce pono in Sion lapidem angularem, electum, pretiosum; et qui credit in eo non confundetur ». Vobis igitur honor credentibus; non credentibus autem, « Lapis quem reprobaverunt ædificantes: hic factus est in caput anguli », et « Lapis offensionis et petra scandali »; qui offendant verbo non credentes in quod et positi sunt.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus in acquisitionem, ut virtutes annuntiatis eius, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 16, 18

(R. Alleluia). V. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam. (R. Alleluia).

Tu es Petrus, et tibi dabo claves regni cælorum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

16, 13-19

In illo tempore:

Venit Iesus in partes Cæsariæ Philippi, et interrogabat discipulos suos, dicens: « Quem dicunt homines esse Filium hominis? »

At illi dixerunt: « Alii Ioannem Baptistam, alii autem

Elíam, álíi vero Ieremíam, aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quía caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Tibi dabo claves Regni cælórum, et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 7, 8

(*R.* Allelúia). *V.* In domo mea omnis qui petit accipit,
dicit Dóminus;
qui quærit invenit, et pulsánti aperiétur.
(*R.* Allelúia).

Hodie salus domui huic facta est.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 19, 1-10

In illo témpore:

Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir nómine Zaccháus, et hic erat princeps publicanórum et ipse dives, et quærébat vidére Iesum quis esset, et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret illum, quia inde erat transitúrus.

Et, cum venísset ad locum, suspíciens Iesus dixit ad eum: « Zaccháee, festínans descénde, nam hódie in domo tua opórtet me manére ».

Et festínans descéndit et excépit illum gaudens. Et, cum vidérent omnes, murmurábant dicétes: « Ad hóminem peccatórem devértit ».

Stans autem Zaccháus dixit ad Dóminum: « Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus et, si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum ».

Ait autem Iesus ad eum: « Hódie salus dómui huic facta est, eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere quod perierat ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Chr 7, 16

(*R.* Allelúia). *V.* Elégi et sanctificávi locum istum,
dicit Dóminus,
ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.
(*R.* Allelúia).

Dicebat de templo corporis sui.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

2, 13-22

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus; et invénit in templo vendétes boves et oves et colúmbas, et nummulários sedétes.

Et, cum fecísset flagéllum de funiculis, omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariórum effúdit æs, et mensas subvértit.

Et his qui columbas vendebant dixit: « Auferte ista hinc, nolite facere domum Patris mei domum negotiatiōnis ». Recordāti sunt discipuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ comedet me ».

Respondērunt ergo Iudæi et dixerunt ei: « Quod signum ostēdis nobis quia hæc facis? »

Respōdit Iesus et dixit eis: « Sóluite templum hoc, et in tribus diēbus excitābo illud ».

Dixerunt ergo Iudæi: « Quadraginta et sex annis ædificātum est templum hoc, et tu tribus diēbus excitābis illud? » Ille autem dicebat de templo cōrporis sui.

Cum ergo resurrexisset a mōrtuis, recordāti sunt discipuli eius quia hoc dicebat, et crediderunt Scriptūræ et sermōni quem dixit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium

Ap 21, 3

(*R.* Allelúia). *V.* Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. (*R.* Allelúia).

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 22-30

Facta sunt Encénia in Hierosólymis, hiems erat, et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdederunt ergo eum Iudæi et dicebant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respōdit eis Iesus: « Dixi vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimoniū pérhibent de me. Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam ádiunt, et ego cognósco eas, et sequúntur me; et ego vitam æternam do eis, et non peribunt in ætérnum et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi, maius ómnibus est; et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

COMMUNE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine.

1

Ant. ad introitum

Sedulius

Salve, sancta parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sæcula sæculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, gloriósa beatæ Mariæ semper Vírginis intercessióne,
a præsénti liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia.
Per Dóminum.

Vel:

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humanitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritátem non mínuit sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiónem nostram tibi reddat accéptam.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in veneratióne), p. 640, vel II, p. 641.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Mariæ Vírginis,
quæ portavérunt æténi Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, qui de beatæ Vírginis Mariæ festivitáte lætámur,
eiusdem Vírginis imitatióne,
redemptiónis nostræ mystério
digne valeámus famulári.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Beáta es, Virgo María,
quæ ómnium portásti Creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio
a nostris iniquitatibus resurgámus.
Per Dóminum.

Vel:

Adiuvet nos, quæsumus, Dómine,
beatæ Mariæ semper Vírginis intercésio veneránda,
et a cunctis periculis absolútos
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Genetrícis Fílii tui memóriam venerántes,
quæsumus, Dómine,
ut sacrificií huius oblátio
nosmetípsos, grátia tua largiénte,
tibi perficiat munus ætérnum. Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 640, **vel II**, p. 641.

Ant. ad communionem**Lc 1, 49**

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti,
quæsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátia tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

3**Ant. ad introitum****Cf. Iudith 13, 23. 25**

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédât laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Mariæ
memóriam gloriósam,
ipsíus nobis, quæsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátia tuæ
nos quoque mereámur accípere. Per Dóminum.

Vel:

Dómine Iesu, qui virgínalem aulam beátæ Mariæ,
in qua habitáres, eligere dignátus es,
da, quæsumus, ut, sua nos defensióne munítos,
iucúndos fácias suæ interéssé festivitáti. Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 818-849.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílii tui festivitáte lætántes;
præsta, quæsumus,
ut per hæc sacrosáncta commércia
ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum.
Per Christum.

Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 640, **vel II**, p. 641.

Ant. ad communionem**Cf. Lc 1, 48**

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húilem respéxit Deus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplíces deprecámur,
ut, qui beátæ Mariæ Vírginis memóriam
venerádo recólimus,
ætérni convívii mereámur esse partícipes. Per Christum.

6. Tempore paschali**Ant. ad introitum****Cf. Act 1, 14**

Erant discípuli perseverántes unánimíter in oratióne
cum Mariá matre Iesu, allelúia.

Collecta

Deus, qui, per resurrectionem
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
mundum lætificáre dignátus es,
præsta, quæsumus,
ut, per eius Genetrícem Vírginem Mariám,
perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Apóstolis tuis,
cum Mariá Matre Iesu orántibus,
Sanctum dedísti Spíritum,
da nobis, ut, ipsa intercedente,
maiestáti tuæ fidéliter servíre
et nóminis tui glóriam
verbo et exémplo diffúndere valeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 833-849

Super oblata

Festivitátem recoléntes beátæ Vírginis Mariæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,
ut eius nobis succúrrat humanitas,
qui tibi oblatiónem seípsum in cruce
óbtulit immaculátam. Qui vivit.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 640, vel II, p. 641.*

Ant. ad communionem

Lætáre, Virgo Mater,
quia surréxit Christus de sepúlcro, allelúia.

Post communionem

In méntibus nostris, quæsumus, Dómine,
veræ fidei sacraménta confírma,

ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectionis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam. Per Christum

Aliæ orationes in Missis de B.M.V.**Collecta**

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut fidéles tui,
qui sub sanctíssimæ Vírginis Mariæ
patrocínio lætántur,
eius pia intercessióne
a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia ætérna
perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum respice oblationésque fidélium,
in beátæ Mariæ Dei Genetrícis
commemoratióne delátas, ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxiliúm.
Per Christum.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui festivitátem beátæ Vírginis Dei Genetrícis Mariæ
venerádo égimus,
redemptiόνis tuæ fructum
perpétuo experíri mereámur. Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

*Inimicitias ponam inter semen tuum
et semen mulieris.*

Lectio libri Génesis

3, 9-15. 20

Postquam comedit Adam de ligno, vocavit Dóminus Deus eum et dixit ei: « Ubi es? »

Qui ait: « Vocem tuam audivi in paradiso, et tímui eo quod nudus essem, et abscóndi me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedisti? »

Dixítque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulierem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa cónteretur caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ».

Et vocávit Adam nomen uxóris suæ Heva, eo quod mater esset cunctórum vivéntium. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (R.: 15, 10 d)

R. Tu honorificéntia pópuli nostri.

²³ Benedícta es tu, filia,
a Dómino Deo excélso,
præ ómnibus muliéribus super terram.

²⁴ Benedíctus Dóminus
qui creávit cælum et terram. R.

²⁵ Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédatur laus tua de ore hóminum,
qui mémoires fúerint
virtútis Dómini in ætérnum. R.

2

*Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham
et semini eius in sæcula.*

Lectio libri Génesis

12, 1-7

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram cum egredérétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram

usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem.
Chananæus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram et dixit ei: « Sémini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55 (R.: 49)

R. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius.

46 Magnificat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus
in Deo Salvatóri meo, R.

48 quia respéxit humilitátem ancillæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:

49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, R.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.

51 Fecit poténtiam in bráchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; R.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. R.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sácula. R.

Dabit illi Deus sedem David patris eius.

Lectio libri secúndi Samuélis

7, 1-5. 8 b-11. 16

Factum est cum sedísset David rex in domo sua, et Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? »

Dixítque Nathan ad regem: « Omne, quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: “ Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua; fecique tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israel et plantábo eum, et habitábit sub eo et non turbábitur ámplius; nec ad dent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constitui iúdice super pópulum meum Israel. Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis, prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimicos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. R.

4 Arcus fórtium superátus est,
et infirmi accíncti sunt róbre;

5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat filios,
infirmáta est. R.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad inferos et reducit;

7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. R.

8 Súscitat de púlvere egénium,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólium glóriæ téneat. R.

4

*Attulerunt arcam Dei et constituerunt eam in medio
tabernaculi, quod tetenderat ei David.*

Lectio libri primi Chronicórum 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2

In diébus illis:

Congregávit David univérsum Israel in Ierúsalem, ut
aferretur arca Dei in locum suum, quem præpará-
verat ei; necnon et filios Aaron et levítas.

Tulérunt autem filii Levi arcam Dei, sicut præcé-
perat Móyses iuxta verbum Dómini, húmeris suis in
véctibus. Dixítque David princípibus levitárum ut consti-
túerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum,
nablis vidélicet et lyris et cýmbalis, ut resonáret in ex-
célis sónitus lætítiæ.

Attulérunt ígitur arcam Dei, et constituérunt eam in
medio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtu-
lérunt holocáusta et pacífica coram Deo.

Cumque compléset David offerens holocáusta et
pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sácula.

vel Allelúia.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

2 Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sáculum. R.

3 A solis ortu usque ad occásu
laudábile nomen Dómini.

4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.

5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
6 et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

7 Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
8 ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Maria, sedes Sapientiæ.

Lectio libri Proverbiórum

8, 22-31

Hæc loquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in iníitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fieret.

Nondum erant abyssi, et ego iam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constiterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárdines orbis terræ.

Quando præparábat cælos áderam, quando certa lege et gyro vallábat abyssos, quando æthéra firmábat sursum, et librábat fontes aquárum, quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terræ, cum eo eram cuncta compónens. Et delectábar per singulos dies, ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

¹¹ Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
¹² et concupíscet rex spéciem tuam.
 Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

¹⁴ Gloriósa nimis fília regis intrínsecus;
 textúris áureis circumamícta.

¹⁵ In véstibus variegátis adducétur regi;
 vírgines post eam, próxímæ eius, afferúntur tibi. R.

¹⁶ Afferúntur in lætítia et exsultatíone,
 adducúntur in domum regis.
¹⁷ Pro pátribus tuis erunt tibi fílii;
 constitúes eos príncipes super omnem terram. R.

Maria, sedes Sapientiæ.

Lectio libri Sirácidæ

24, 1-2. 5-7. 12-16. 26-30

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur; et in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illius gloriábitur.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cælis ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in columna nubis.

Præcépit et dixit mihi Créator ómnium, et qui créavit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: « In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radices ».

Ab iníitio et ante sæcula créata sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatióibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

Memória mea in generatióes sæculórum.

Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam.

- 11** Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
12 et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. **R.**
- 14** Gloriósa nimis filia regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
15 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius,
afferúntur tibi. **R.**
- 16** Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
17 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. **R.**

7

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz dicens: « Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentábo Dóminum ».

Et dixit: « Audíte ergo, domus David: numquid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo?

Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípíet et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia nobíscum Deus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

- 1** Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. **R.**
- 4** Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbores;
5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios, infirmáta est. **R.**
- 6** Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. **R.**
- 8** Súscitat de púlvere egénium,
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólíum glóriæ téneat. **R.**

Filius datus est nobis.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

9, 2-4. 6-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam, habitántibus in regiône umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum eius: et vocábitur nomen eius « Admirábilis, Consiliárius, Deus fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólum David et super regnum eius sedébit, ut confírmēt illud et corróboret in iudicio et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciēt hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.
vel Allelúia.

- ¹ Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- ² Sit nomen Dómini benedíctum
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.
- ³ A solis ortu usque ad occásu
laudábile nomen Dómini.

- ⁴ Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- ⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
⁶ et humília réspicit
in cælo et in terra? R.
- ⁷ Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
⁸ ut cóllocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui. R.

Gaudens gaudebo in Domino.

Lectio libri Isaïæ prophætæ

61, 9-11

Scient in géntibus semen pópuli mei, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscēt illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo, quia induit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum germinat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

- R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.
- ¹ Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;

dilatatum est os meum super inimicos meos,
quia lætata sum in salutari tuo. *R.*

- ⁴ Arcus fortium superatus est,
et infirmi accincti sunt robore;
⁵ replenti prius pro panibus se locaverunt,
et famelici saturati sunt;
donec sterilis peperit plurimos,
et quæ multos habebat filios,
infirmata est. *R.*
⁶ Dominus mortificat et vivificat,
deducit ad inferos et reducit;
⁷ Dominus pauperem facit et ditat,
humiliat et subleuat. *R.*
⁸ Suscitavit de pulvere egenum,
et de stercore elevavit pauperem,
ut sedeat cum principibus,
et solium gloriæ teneat. *R.*

10

Tempus, in quo parturiens pariet.

Lectio libri Michææ prophætæ

5, 2-5 a

Hæc dicit Dominus:

« Et tu, Bethlehem Ephrata, parvulus es in milibus
Iuda: ex te mihi egrediatur qui sit dominator in Israel,
et egressus eius ab initio, a diebus æternitatis. Propter
hoc dabit eos usque ad tempus, in quo parturiens pariet,
et reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israel.

Et stabit et pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui; et convertentur, quia nunc

magnificabitur usque ad terminos terræ. Et erit iste
pax ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Domini benedictum in sæcula.
vel Allelúia.

- ¹ Laudate, pueri Domini,
laudate nomen Domini.
² Sit nomen Domini benedictum
ex hoc nunc et usque in sæculum. *R.*
³ A solis ortu usque ad occasum
laudabile nomen Domini.
⁴ Excelsus super omnes gentes Dominus,
super cælos gloria eius. *R.*
⁵ Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat,
⁶ et humilia respicit
in cælo et in terra? *R.*
⁷ Suscitans de terra inopem,
de stercore erigens pauperem,
⁸ ut collocet eum cum principibus,
cum principibus populi sui. *R.*

11

Lætare, filia Sion, ecce ego venio.

Lectio libri Zachariæ prophætæ

2, 10-13

Lauda et lætare, filia Sion, quia ecce ego venio, et
habitabo in medio tui, ait Dominus. Et applicabuntur
gentes multæ ad Dominum in die illa, et erunt mihi in

pópulum, et habitábo in médio tui, et scies quia Dóminus exercítuum misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Iudam partem suam in terra sanctificáta, et éliget adhuc Ierúsalem. Síleat omnis caro a fácie Dómini, quia consurrexit de habitáculo sancto suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55

℞. Beáta, Virgo María,
quæ portásti ætérni Patris Fílium.

46 Magnificat ánima mea Dóminum,
47 et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, ℞.

48 quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes:

49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, ℞.

50 et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.

51 Fecit poténtiam in bráchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; ℞.

52 depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
53 esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. ℞.

54 Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
55 sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sácula. ℞.

Lectio prima tempore paschali

1

*Erant perseverantes in oratione
cum Maria matre Iesu.*

Lectio Actuum Apostolorum

1, 12-14

Postquam assúptus est Iesus in cælum, revérsi sunt Apóstoli in Ierúsalem a monte qui vocátur Olivéti, qui est iuxta Ierúsalem sábbati habens iter.

Et cum introissent, in cenáculum ascendérunt ubi manébant, et Petrus et Ioánnes, et Iacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Iacóbus Alphæi et Simon Zelótes et Iudas Iacóbi.

Hi omnes erant perseverántes unánimiter in oratióne cum muliéribus et Mariá matre Iesu et fratribus eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 832.

2

Signum magnum apparuit in cælo.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

11, 19 a; 12, 1. 3-6 a. 10 ab

Apértum est templum Dei in cælo, et visa est arca testaménti eius in templo eius. Et signum magnum apparuit in cælo: mulier amícta sole, et luna sub pédibus eius, et super caput eius coróna stellárum duódecim.

Et visum est aliud signum in cælo: et ecce draco rufus magnus, habens capita septem et cornua decem, et super capita sua septem diademata, et cauda eius trahit tertiam partem stellarum cæli, et misit eas in terram. Et draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura, ut, cum peperisset, filium eius devoraret.

Et peperit filium masculinum, qui recturus est omnes gentes in virga ferrea; et raptus est filius eius ad Deum et ad thronum eius; et mulier fugit in desertum, ubi habet locum paratum a Deo.

Et audivi vocem magnam in cælo dicentem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri, et potestas Christi eius ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam.

vel Allelúia.

- ¹¹ Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam,
et obliviscere populum tuum et domum patris tui;
¹² et concupiscet rex speciem tuam.
Quoniam ipse est dominus tuus, et adora eum. R.
¹⁴ Gloriosa nimis filia regis intrinsecus,
texturis aureis circumamicta.
¹⁵ In vestibulis variegatis adducetur regi;
virgines post eam, proximæ eius, afferuntur tibi. R.
¹⁶ Afferuntur in lætitia et exultatione,
adducuntur in domum regis.
¹⁷ Pro patribus tuis erunt tibi filii;
constitues eos principes super omnem terram. R.

3

Vidi Ierusalem novam, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Lectio libri Apocalýpsis beati Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitatem sanctam, Ierusalem novam, vidi descendentem de cælo a Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Et audivi vocem magnam de throno dicentem: « Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis; et ipsi populi eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus; et abstergit omnem lacrimam ab oculis eorum, et mors ultra non erit, neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedebat super throno: « Ecce nova facio omnia ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (R.: 15, 10 d)

R. Tu honorificentia populi nostri.

vel Allelúia.

- ²³ Benedicta es tu, filia, a Domino Deo excélsio,
præ omnibus mulieribus super terram.
²⁴ Benedictus Dominus qui creavit cælum et terram. R.
²⁵ Quia hodie nomen tuum ita magnificavit,
ut non recedat laus tua de ore hominum,
qui memores fuerint virtutis Domini in ætérnum. R.

Lectio secunda

1

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Romános

5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors; et ita in omnes hómines mors pertránsiit, eo quod omnes peccavérunt.

Sí enim unius delicto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiae et donatiónis iustítiae accipiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatióem, sic et per unius iustítiam in omnes hómines in iustificatióem vitæ.

Sicut enim per inobædiéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obædióem iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

2

Quos Deus præscivit et prædestinavit.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

3

Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiόem filiόrum reciperémus.

Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra clamántem: « Abba, Pater! ». Itaque iam non es servus, sed fílius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3-6. 11-12

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictiόe spiritáli in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiόem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté, qui prædestinávit nos in adoptiόnem filiόrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo sorte vocáti sumus, prædestinati secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ, ut simus in laudem glóriæ eius, qui ante sperávimus in Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Felix es, sacra Virgo Mariá,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustitiæ,
Christus Deus noster.
(R. Allelúia).

*

Quod in ea natum est, de Spiritu Sancto est.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

1, 1-16. 18-23

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Iudam et fratres eius, Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem genuit Esrom, Esrom autem genuit Aram, Aram autem genuit Amínadab, Amínadab autem genuit Naásson, Naásson autem genuit Salmon, Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Iobed ex Ruth, Iobed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem.

David autem genuit Salomónem ex ea quæ fuit Uriæ, Salomon autem genuit Róboam, Róboam autem genuit Abíam, Abía autem genuit Asa, Asa autem genuit Iósaphat, Iósaphat autem genuit Ioram, Ioram autem genuit Ozíam, Ozías autem genuit Ióatham, Ióatham autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Ezechíam, Ezechías autem genuit Manássen, Manássen autem genuit Amon, Amon autem genuit Iosíam, Iosías autem genuit Iechonías et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratióne Babylónis Iechonías genuit Saláthiel. Saláthiel autem genuit Zoróbabel, Zoróbabel

autem genuit Abiud, Abiud autem genuit Eliacim, Eliacim autem genuit Azor, Azor autem genuit Sadoc, Sadoc autem genuit Achim, Achim autem genuit Eliud, Eliud autem genuit Eleázar, Eleázar autem genuit Matthan, Matthan autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater eius Mariá Ioseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariám coniugem tuam; quod enim in ea natum est de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habebit et páriet filium, et vocabunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « No-bíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

1, 18-23

Generatio Iesu Christi sic erat: Cum esset desponsata mater eius Mariá Ioseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariám coniugem tuam; quod enim in

ea natum est de Spiritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobíscum-Deus ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

Lc 1, 45

(*R.* Allelúia). *V.* Beáta es, Virgo María, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. (*R.* Allelúia).

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

2, 13-15. 19-23

Cum recessissent Magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph dicens: « Surge et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi; futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægýpto vocávi filium meum ».

Defúnto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægýpto, dicens: « Surge et ác-

cipe púerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ».

Qui surgens accépit púerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illuc ire; et admónitus in somnis, secéssit in partes Galiléæ. Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Náza-reth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: « Nazaræus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2a

Alleluia et Versus ante Evangelium

Lc 11, 28

(*R.* Allelúia). *V.* Beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt illud. (*R.* Allelúia).

*Extendens manum in discipulos, dixit:
Ecce mater mea et fratres mei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

12, 46-50

In illo témpore:

Loquente Iesu ad turbas, ecce mater et fratres eius stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant, quæréntes loqui tecum ».

At ille respóndens dicénti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et exténdens manum suam in discipulos suos, dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 28

(R. Allelúia). V. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum;

benedícta tu in muliéribus. (R. Allelúia).

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingressus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ».

Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutatio.

Et ait Angelus ei: « Ne tíneas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concipies in útero et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósko? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elisabéth, cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini, fiat mihi

secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 45

(R. Allelúia). V. Beáta es, Virgo María, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. (R. Allelúia).

Beata quæ credidit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-47

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinátione, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elisabéth.

Et factum est, ut audívit salutatióem Mariæ Elisabéth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elisabéth, et exclamávit voce magna et dixit: « Benedícta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo.

Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María: « Magnificat ánima mea Dóminum. Et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima, quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster. (R. Allelúia).

Peperit filium suum primogenitum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 1-14

Factum est in diébus illis, éxiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsum orbis. Hæc descrip-tio prima facta est præsíde Sýriæ Quiríno. Et ibant omnes, ut profiteréntur sínguli in suam civitatém.

Ascéndit autem et Ioseph a Galilæa, de civitaté Názareth, in Iudæam, in civitatém David, quæ vocátur Béthleem; eo quod esset de domo et família David, ut profiterétur cum Mariá desponsáta sibi uxóre prægnánte.

Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit filium suum primogénitum, et pan-nis eum invólvit et reclínávit eum in præsépio, quia non erat eis locus in diversório.

Et pastóres erant in regióne eádem, vigilántes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum. Et ángelus Dómini stetit iuxta illos, et glória Dómini circum-fúlsit illos, et timuérunt timóre magno.

Et dixit illis ángelus: « Nolíte timére; ecce enim evan-gelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitaté David. Et hoc vobis signum: inve-niétis infántem pannis involútum et pósitum in præ-sépio ».

Et súbito facta est cum ángelo multitúdo militíæ cæléstis, laudántium Deum et dicéntium: « Glória in al-tíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bonæ voluntátis ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(*R.* Allelúia). *V.* Beáta Virgo Mariá,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. (*R.* Allelúia).

*Conservabat omnia verba hæc
conferens in corde suo.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 15 b-19

In illo témpore:

Pastóres loquebántur ad ínvicem: « Transeámus usque Béthleem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis ».

Et venérunt festinántes; et invenérunt Mariám et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes au-tem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

Mariá autem conservábat ómnia verba hæc cónfe-rens in corde suo. — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium

(*R.* Allelúia). *V.* Felix es, sacra Virgo Mariá,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustítiæ,
Christus Deus noster. (*R.* Allelúia).

Tuam ipsius animam pertransiet gladius.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 27-35

In illo témpore:

Venit Sýmeon in Spíritu in templum; et cum indú-cerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secún-

dum consuetudinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum et dixit:

« Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace; quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum: lumen ad revelatióem géntium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo.

Et benedixit illis Sýmeon; et dixit ad Mariám matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrectiόem multórum in Israel et in signum cui contradicétur (et tuam ipsíus ánimam pertránsiet gládius), ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiόes ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(R. Allelúia). V. Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. (R. Allelúia).

Pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 41-52

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognóverunt paréntes eius.

Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes qui eum audiébant super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descendit cum eis, et venit Názaresh, et erat súbditus illis.

Et mater eius conservábat ómnia verba in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 11, 28

(R. Allelúia). V. Beáti qui áudiunt verbum Dei
et custódiunt illud. (R. Allelúia).

Beatus venter qui te portavit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlíer de turba dixit illi: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 1, 45

(R. Allelúia). V. Beáta es, Virgo María, quæ credidisti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. (R. Allelúia).

Et erat mater Iesu ibi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi: vocátus est autem et Iesus et discipuli eius ad núptias. Et, deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque dixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósito secúndum purificatiónem Iudæórum, capiéntes singulæ metretas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et impleverunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclino ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclinus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit iníitium signórum Iesus in Cana Galilææ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discipuli eius. — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Lc 2, 19

(R. Allelúia). V. Beáta est María Virgo, quæ sine morte méruit martýrii palmam sub cruce Dómini. (R. Allelúia).

Ecce filius tuus. Ecce mater tua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 19, 25-27

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius María Cléopæ et María Magdaléne.

Cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlter, ecce filius tuus »; deínde dicit discipulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua. Verbum Dómini.

COMMUNE MARTYRUM

1. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis animæ Sanctorum,
qui Christi vestigia sunt secuti;
et quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt,
ideo cum Christo exsultant sine fine.

Collecta

Præsta, Domine,
precibus nostris cum exultatione proventum,
ut sanctorum martyrum **N.** et **N.**
quorum diem passionis annua devotione recolimus,
etiam fidei constantiam subsequamur.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Suscipe, sancte Pater, munera
quæ in sanctorum martyrum commemoratione deferimus,
et nobis famulis tuis concede,
ut in confessione tui nominis inveniri stabiles mereamur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis,
et ego dispono vobis Regnum, dicit Dominus,
ut edatis et bibatis super mensam meam in Regno meo.

Post communionem

Deus, qui crucis mysterium
in sanctis martyribus tuis mirabiliter illustrasti,

Pro pluribus martyribus, extra T. P.

851

concede propitius, ut, ex hoc sacrificio roborati,
Christo fideliter hæreamus,
et in Ecclesia ad salutem omnium operemur.
Per Christum.

2. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Ps 33, 20-21

Multæ tribulationes iustorum,
et de his omnibus liberavit eos Dominus.
Dominus custodit omnia ossa eorum,
unum ex his non conteretur.

Collecta

Omnipotens sempiternus Deus,
qui sanctis **N.** et **N.** pro Christo pati donasti,
nostræ quoque fragilitati divinum prætende subsidium,
ut, sicut illi pro te mori non dubitarunt,
ita nos fortes in tua confessione vivere valeamus.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Fiat tibi, quæsumus, Domine,
hostia sacranda placabilis pretiosi celebritate martyrii,
quæ et peccata nostra purificet,
et tuorum tibi vota conciliet famulorum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiorem dilectionem nemo habet,
ut animam suam ponat quis pro amicis suis,
dicit Dominus.

Post communionem

Pane cælesti nutritos et in Christo unum corpus effectos,
da nos, quæsumus, Dómine,
ab eius caritate numquam separari
et, sanctorum martyrum tuorum **N.** et **N.** exemplo,
propter eum qui dilexit nos omnia fortiter superare.
Per Christum.

3. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Ps 36, 39

Salus iustorum a Dómino,
et protector eorum est in tempore tribulationis.

Collecta

Fraterna nos, Dómine, martyrum tuorum corona lætificet,
quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtutum,
et multiplici nos suffragio consolatur.
Per Dóminum.

Vel:

Beatorum martyrum **N.** et **N.**, quæsumus, Dómine,
tibi nos oratio grata commendet,
et in tuæ veritatis professione confirmet.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro martyrum tuorum passionibus dicata sanctorum,
et, quæ beatis **N.** et **N.**
in persecutióne fortitudinem ministrarunt,
nobis quoque præbeant inter adversa constantiam.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 8, 35

Qui perdiderit animam suam propter me et Evangelium,
salvam faciet eam, dicit Dóminus.

Post communionem

Conserva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donante,
pro festivitáte beatorum martyrum **N.** et **N.** percépimus,
et salutem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4. Pro pluribus martyribus, extra T. P.

Ant. ad introitum

Ps 33, 18

Clamaverunt iusti, et Dóminus exaudivit eos,
et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Collecta

Deus, qui nos annua sanctorum **N.** et **N.**
festivitáte lætificas,
concède propitius, ut, quorum natalicia colimus,
virtutem quoque passionis imitemur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui sanctis **N.** et **N.**
ad hanc glóriam veniendi copiosam
munus gratiæ contulisti,
da famulis tuis, martyrum intercedentibus méritis,
véniam peccatorum,
et concède, ut ab omnibus adversitatibus liberentur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum **N.** et **N.** offérimus,
suppliciter deprecánte,
ut, sicut illis præbúisti sacrae fidei claritátem,
sic nobis indulgéntiam largiáris et pacem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

2 Cor 4, 11

In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cæléstia,
grátiam in beatórum mártýrum **N.** et **N.**
celebritáte múltiplicem,
ut de tanti agóne certáminis discámus
et firma solidári patiéntia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5. Pro pluribus martyribus, extra T. P.**Ant. ad introitum**

Sanguis sanctórum mártýrum
pro Christo effúsus est in terris;
ideo adépti sunt præmia sempitérna.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
fidei miserátus augméntum,
ut, quos sanctos mártýres tuos **N.** et **N.**
usque ad sánguinem reténta glorificat,
nos étiam iustificet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Sacrificiis præsentibus, Dómine, quæsumus,
inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
beatórum **N.** et **N.** exémpis, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum **N.** et **N.** triúmpho deférimus,
corda nostra tui amóris igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus præmia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita, neque creatúra áliqua
póterit nos separáre a caritáte Christi.

Post communionem

Pasti, Dómine,
pretiósó Córpo et Sanguine unigéniti Fílii tui,
da, quæsumus,
in commemoratióne beatórum mártýrum tuórum **N.** et **N.**
perseveránti caritáte in te manére,
de te vivere, et ad te movéri.
Per Christum.

6. Pro uno martyre, extra T. P.**Ant. ad introitum**

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra firmam petram.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
 qui mártýrem tuum **N.**
 passiõnis suæ torménta superáre fecísti,
 concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus,
 insuperábiles tua protectióne
 ab hostis insídiis maneámus.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Obláta múnera, quæsumus, Dómine,
 tua benedictióne sanctífica,
 quæ, te donánte,
 nos illa flamma tuæ dilectiõnis accéndat,
 per quam sanctus **N.**
 torménta sui córporis univérsa devícit. Per Christum.

Vel:

Accépta tibi sint, quæsumus, Dómine, múnera,
 quæ in commemoratióne beáti mártýris tui **N.** deférimus,
 ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
 sicut illíus effúsiõ sánguinis apud te éxstitit pretiõsa.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
 et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Præstent nobis, quæsumus, Dómine,
 sacra mystéria quæ sumpsimus
 eam ánimi fortitúdinem,
 quæ beátum **N.** mártýrem tuum
 réddidit in tuo servítio fidélem et in passiõe victórem.
 Per Christum.

7. Pro uno martyre, extra T. P.

Ant. ad introitum

Hic est vere martyr,
 qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit,
 qui minas iúdicum non tímuit,
 sed ad cæléstia regna pervénit.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 qui beáto **N.**
 usque ad mortem pro iustítia certáre tribuísti,
 fac nos, eius intercessióne,
 pro amóre tuo ómnia advérsa toleráre
 et ad te, qui solus es vita, tota virtúte properáre.
 Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 863-887.

Super oblata

Clementíssime Deus,
 múnera hæc tua benedictióne perfúnde
 et nos in fide confírma,
 quam beátus **N.** effúso sánguine asséruiť.
 Per Christum.

Vel:

Hóstias tibi, Dómine,
 pro commemoratióne beáti mártýris tui **N.** offérimus,
 quem a tui córporis unitáte nulla tentátio separávit.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Ego sum vitis vera et vos pálmities, dicit Dóminus;
 qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacris, Dómine, recreáti mystériis, quæsumus,
ut, miram beáti **N.** constantiam æmulantes,
patiéntiæ præmium conséqui mereámur ætérnum.
Per Christum.

8. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum

Cf. Mt 25, 34

Veníte, benedicti Patris mei, percípite regnum,
quod vobis parátum est ab origine mundi, allelúia.

Collecta

Quæsumus, omnipotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti, et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes efficias,
qui beátis martýribus **N.** et **N.**
propter verbum tuum et testimónium Iesu
ánimas pónere tribuísti. Per Dóminum.

Vel:

Deus, a quo constantiam fides,
et virtútem sumit infirmitas,
tribue nobis, mátyrum **N.** et **N.** exémplo et précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectione consórtium,
ut cum eis apud te gáudium perféctum consequámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrificium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ap 2, 7

Vincénti dabo édere de ligno vitæ,
quod est in paradíso Dei mei, allelúia.

Post communionem

Beatórum mátyrum **N.** et **N.** cæléstem victóriam
divíno convívio celebrántes, te, Dómine, depóscimus,
ut, panem vitæ hic edéntes, des vincere,
et vincéntes des édere de ligno vitæ in paradíso.
Per Christum.

9. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum

Cf. Ap 12, 11

Isti sunt Sancti, qui vicérunt propter sánguinem Agni,
et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem;
proptérea cum Christo regnant in ætérnum, allelúia.

Collecta

Lætíficet nos, quæsumus, Dómine,
beatórum mátyrum tuórum **N.** et **N.** gloriósa festívitás,
quos, Unigéniti tui passiónem et resurrectionem
voce libera confiténtes, pretiósum sánguinem
gloriósa morte fúndere fecísti. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

Præséntia múnera, quæsumus, Dómine,
ita seréna pietáte intuére,
ut Sancti Spíritus perfundántur benedictióne,
et in nostris córdibus
eam dilectiónem válidam operéntur,
per quam sancti mátyres **N.** et **N.**
ómnia córporis torménta devicérunt. Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Tim 2, 11-12

Si commórtui sumus cum Christo, et convivémus;
si sustinébimus, et conregnábimus, allelúia.

Post communionem

Uníus panis alimónia refécti,
in commemoratióne beatórum mártýrum **N.** et **N.**
suppliciter te, Dómine, deprecámur,
ut nos in tua iúgiter caritaté confírmes,
et in novitaté vitæ concédas ambuláre. Per Christum.

10. Pro uno martyre, tempore paschali**Ant. ad introitum** Cf. 4 Esd 2, 35

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine,
et æternitas téporum, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad illustrándam Ecclesiám tuam
beátum **N.** martýrii victória decoráre dignátus es,
concéde propítius,
ut, sicut ipse dominicæ passióis imitátor fuit,
ita nos, per eius vestigia gradiéntes,
ad gáudia sempitérna perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 872-887.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatióis et laudis,
quod in commemoratióne beáti mártýris **N.**
tuæ offérimus maiestáti, ut nos perdúcat ad véniam,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne. Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 24-25

Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit,
multum fructum affert, allelúia.

Post communionem

Tua, Dómine, sumpsimus dona cæléstia
de hodiérna festivitáte lætántes; præsta, quæsumus.
ut, qui in hoc divíno convívio
mortem Filii tui annuntiámus,
eiúsdem resurrectionis et glóriæ
cum sanctis martýribus partícipes esse mereámur.
Per Christum.

Aliæ orationes pro martyribus**Pro missionariis martyribus****Collecta**

Maiestátis tuæ cleméntiam suppliciter deprecámur,
omnípotens et miséricors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitiónem
per beatórum mártýrum **N.** et **N.** prædicatióem
populórum córdibus infudísti,
ita, eórum intercessióne, fidei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártýrum tuórum **N.** et **N.** passióem venerántes,
fac nos, Dómine, hoc sacrificio
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártýres verbo,
nisi firmáret exémplo. Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplikes te rogámus,
ut, exémplo beatórum **N.** et **N.**,
caritátis et passióis Filii tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Pro virgine martyre

Collecta

Deus, qui nos hódie
beátæ **N.** ánnua commemoratióne lætíficas,
concède propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitátis et fortitúdinis irradiámur exémpis.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ **N.** deférimus,
íta grátia tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátam **N.**
pro gémina virginitátis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quæsumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cæléstem glóriam consequámur. Per Christum.

Pro sancta muliere martyre

Collecta

Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perfícitur,
da ómnibus beátæ **N.** glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut vínceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hodiérnum, Dómine, sacrificium lætánter offérimus,
quo, beátæ **N.** cæléstem victóriam recenséntes,

et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti, et de memória beátæ **N.**,
suppliciter deprecámur,
ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus. Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Zacharias, quem occidistis inter templum et altare.

Léctio libri secúndi Chronicórum

24, 18-22

In diébus illis:

Dereliquérunt templum Dómini Dei patrum suórum,
servierúntque lucis et sculptilibus, et facta est ira con-
tra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mitte-
bátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum, quos
protestántes illi audíre nolébant.

Spiritus itaque Dei induit Zachariám filium Ióiadæ
sacerdótem, et stetit in conspéctu pópuli et dixit eis:
« Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímmini præ-
ceptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis
Dóminum, ut derelinqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum, misérunt lápidés iuxta
regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est re-
cordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióiada pa-
ter illíus secum, sed interfécit filium eius.

Qui, cum moreretur, ait, « Videat Dóminus et requírat ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

- R. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
- ³ Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam, ut salvum me fácias.
- ⁴ Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.
- ⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- ⁸ Exsultábo et lætabor in misericórdia tua, quóniam respexisti humilitátem meam. R.
- ¹⁶ Eripe me de manu inimicórum meórum et a persequéntibus me;
- ¹⁷ illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua. R.

2

Propter timorem tuum libenter hæc patior.

Léctio libri secúndi Machabæórum 6, 18. 21. 24-31

In diébus illis:

Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre.

Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antíquam viri amicitiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularetur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrificií cárnibus.

« Non ætáti nostræ dignum est », inquit, « fingere, ut multi adulescéntium, arbitrántes Eleázarus nonaginta annórum transísse ad vitam alienigenárum, et ipsi propter meam simulatiónem et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore suppliciis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúctus effúgiam.

Quam ob rem fórtiter vita excedéndo, senectúte quidem dignus apparebo, adulescéntibus autem exéplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar ». His dictis, conféstim ad supplicium trahebátur.

Hi autem, qui eum ducébant et paulo ante fúerant mitióres, in iram convérsi sunt propter sermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur.

Sed, cum plagis perimeretur, ingémuit et dixit: « Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifeste tu scis quia, cum a morte possem liberári, duos córporis sustíneo dolóres; secúndum ánimam vero propter timórem tuum libénter hæc pátor ».

Et iste quidem hoc modo vita decéssit, non solum iuvénibus, sed et univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exéplum virtútis et fortitúdinis derelínquens.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

- R. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.
- ² Benedícám Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino gloriábitur ánimá mea, áudiant mansuétí et læténtur. R.

- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. *R.*
6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. *R.*
8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu tíméntes eum,
et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*

3

*Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges
prævaricari.*

Léctio libri secúndi Machabæórum 7, 1-2. 9-14

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehén-
sos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcínas,
flagris et táureis cruciátos.

Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: « Quid
quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori,
magis quam pátrias Dei leges prævaricári ».

Secúndus autem in último spírítu constitútus sic ait:
« Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis,
sed rex mundi defúctos nos pro suis légibus in æternæ
vitæ resurrectiône suscitábit ».

Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus
cito prótulit et manus constánter exténdit, et cum fidúcia
ait: « E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc
hæc ipsa despicio, quóniam ab ipso me ea receptúrum
spero »; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adu-

lescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cru-
ciátus.

Et hoc ita defúcto, quantum vexábant simíliter tor-
quéntes; et, cum iam esset ad mortem, sic ait: « Pótius
est ab homínibus mortí datos spem exspectáre a Deo,
íterum ab ipso resuscitándos; tibi enim resurrectiô ad
vitam non erit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

- 2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
3 Forte vivos deglutísset nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. *R.*
4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransísset ánimam nostram
aquæ intumescéntes. *R.*
7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. *R.*

4

*Mater mirabilis, quæ bono animo ferebat
propter spem quam in Deum habebat.*

Léctio libri secúndi Machabæórum

7, 1. 20-23. 27 b-29

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua appre-
hénsos, compélli a rege édere, contra fas, carnes porcí-
nas, flagris et táureis cruciátos.

Supra modum autem mater mirábilis et bonórum memoria digna, quæ pereúntes septem filios sub unius diéi témpore conspiciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat; singulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia, et, femíneæ cogitatióni masculínium ánimum ínserens, dixit ad eos:

« Nescio quáliter in útero meo apparuístis, neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit originem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges eius ».

Adulescentióri autem dixit:

« Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem mēsis portávi et lac triénio dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi. Peto, nate, ut aspicias ad cælum et terram et ad ómnia, quæ in eis sunt, et intéllegas quia ex nihilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tíneas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine,
comméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fácias.

4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

8 Exsultábo et lætabor in misericórdia tua,
quóniam respexisti humilitátem meam. R.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;

17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. R.

5

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Lectio libri Sapiéntiæ

3, 1-9

Iustórum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipientium mori, et æstimáta est afflictio éxitus illórum, et, quod a nobis est iter, exterminium; illi autem sunt in pace; et si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalité plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accepit illos, et in témpore erit respectus illórum.

Fulgébunt iusti, et tamquam scintillæ in arundineto discúrrent; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópulis, et regnábít Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confidunt in illo intéllegent veritátem, et fidéles in dilectiône acquiescent illi, quóniam donum et pax est eléctis eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui sémant in lácrimis, in exsultatióne metent.

1 In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.2 Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicébant inter gentes:

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

3 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. R.4 Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.5 Qui sémant in lácrimis,
in exsultatióne metent. R.6 Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veníentes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. R.

6

*Liberasti me secundum multitudinem misericordiæ
nominis tui.*

Lectio libri Sirácidæ

51, 1-12

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum
salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adiú-
tor et protéctor factus es mihi et liberásti corpus meum
a perditiónē, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operán-
tium mendácium, et in conspéctu astántium factus es
mihi adiutor.

Et liberásti me, secúndum multitudínem misericordiæ
nóminis tui, a rugiéntibus præparátis ad escam, de máni-
bus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatió-
num, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ
circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus; de
altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta et a
verbo mendácii, a rege iníquo et a lingua iniústa.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et
víta mea appropínquans erat in inférno deórsum.

Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiu-
varet; respiciens eram ad adiutórium hóminum, et non
erat. Memorátus sum misericordiæ tuæ, Dómine, et ope-
rationis tuæ quæ a sæculo sunt, quóniam éruis susti-
nentes te, Dómine, et líberas eos de manibus géntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
5 fórsitan pertransísset ánimam nostram
aquæ intumescéntes. R.7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

Lectio prima
tempore paschali

1

Domine Iesu, suscipe spiritum meum.

Lectio Actuum Apostolorum

7, 55-60

In diébus illis:

Cum esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei, et ait: « Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis a dextris stantem Dei ».

Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimiter in eum. Et eiciéntes extra civitátem lapidábant. Et testes deposué-runt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus.

Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: « Dómine Iesu, súscipe spíritum meum ».

Pósisit autem génibus, clamávit voce magna: « Dómine, ne státuas illis hoc peccátum ». Et, cum hoc dixisset, obdormívit. Saulus autem erat conséntiens neci eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
vel Allelúia.

3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fácias.

4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

8 Exsultábo et lætabor in misericórdia tua,
quóniam respexisti humilitátem meam. R.

16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;

17 illústra faciém tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. R.

2

Hi sunt qui veniunt de tribulatione magna.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 9-17

Ego Ioánnes vidi: Et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tribubus et pópulis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas, et palmæ in mánibus eórum; et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et seniórurum et quáttuor animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in faciés suas et adoravérunt Deum, dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárum áctio, et honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen. ».

Et respóndit unus de senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in ságuine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviant ei die ac nocte in templo eius, et qui sedet in throno habitábit super illos.

Non esúrient ámplius, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus, quóniam Agnus, qui in médio throni est, pascet illos et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, et abstérget Deus omnem lácrimam ex óculis eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

vel Allelúia.

- 2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
- 3 Forte vivos deglutissent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.
- 4 Fórsitan aqua absorbuisset nos,
torrens pertransisset ánimam nostram,
- 5 fórsitan pertransissent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. R.
- 7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
- 8 Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

3

Non dilexerunt animam suam usque ad mortem.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 10-12 a

Ego Ioánnes audívi vocem magnam in cælo dicén-
tem: « Nunc facta est salus et virtus et Regnum Dei

nostri, et potéstas Christi eius, quia proiétus est ac-
cusátor fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante
conspéctum Dei nostri die ac nocte; et ipsi vicérunt il-
lum propter sánguinem Agni et propter verbum testi-
mónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad
mortem.

Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis
erípuit me Dóminus.

vel Allelúia.

- 2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánimá mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius
salvávít eum. R.
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu tíméntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

Qui vicerit hereditabit hæc.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 5-7

Dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ».

Et dicit: « Scribe: hæc verba fidélia sunt et vera ».

Et dixit mihi: « Facta sunt. Ego sum alpha et ómega, princípium et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vivæ gratis. Qui vicerit hereditábit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui sémant in lácrimis, in exsultatióne metent.
vel Allelúia.

¹ In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.

² Tunc replétum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicébant inter gentes:
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

³ Magnificávit Dóminus fácere nobíscum;
facti sumus lætántes. R.

⁴ Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.

⁵ Qui sémant in lácrimis,
in exsultatióne metent. R.

⁶ Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veníentes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. R.

Gloriamur in tribulationibus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

5, 1-5

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accés-sum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió-nibus, sciéntes quod tribulatio patiéntiam operátur, pa-tiéntia autem probatióem, probatio vero spem; spes autem non confúndit, quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

8, 31 b-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusá-bit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dexteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio, angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? sicut scriptum est: « Propter te mortificamur tota die, aestimati sumus ut oves occisionis ».

Sed in his omnibus supervincimus per eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque angeli neque principatus neque instantia neque futura, neque virtutes neque altitudo neque profundum, neque alia quaelibet creatura poterit nos separare a caritate Dei, quae est in Christo Iesu Domino nostro.

Verbum Domini.

3

Mortificationem Iesu in corpore ferentes.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

4, 7-15

Fratres:

Habemus thesaurum gratiae in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; aporiamur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus; semper mortificationem Iesu in corpore circumferentes, ut et vita Iesu in corpore nostro manifestetur.

Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimus propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis.

Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: « Credidi, propter quod locutus sum »; et nos credimus, propter quod et loquimur, scientes quoniam qui suscitavit Dominum Iesum, et nos cum Iesu suscitabit, et constituet vobiscum.

Omnia enim propter vos, ut gratia abundans per multos gratiarum actionem abundare faciat in gloriam Dei.
Verbum Domini.

4

Quasi morientes, et ecce vivimus.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

6, 4-10

Fratres:

In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in ieiuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei; per arma iustitiae a dextris et sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam; ut seductores, et veraces; sicut qui ignoti, et cogniti; quasi morientes, et ecce vivimus; ut castigati, et non mortificati; quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egeni, multos autem locupletantes; tamquam nihil habentes, et omnia possidentes. — Verbum Domini.

5

*Omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu
persecutionem patientur.*

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Timotheum

2, 8-13; 3, 10-12

Carissime:

Memor esto Iesum Christum resuscitatum esse a mortuis ex semine David secundum Evangelium meum,

in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória ætérna.

Fidélis sermo: nam, si commórtui sumus, et convívemus; si sustínemus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutió-nem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiódinem, paciéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, Lystris, quales persecutiónes sustínui; et ex ómnibus me erípuit Dóminus. Et omnes qui volunt pie vívere in Christo Iesu persecutió-nem paciéntur. — Verbum Dómini.

6

Magnum certamen sustinulistis passionum.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 10, 32-36

Fratres:

Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti magnum certámen sustinuístis passiónum; et in áltero quidem oppróbriis et tribulatió-nibus spectáculum facti, in áltero autem sócii táliter conversántium effécti.

Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliódrem substántiam et manéntem. Nolíte itaque abícere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratió-nem. Paciéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promissió-nem.

Verbum Dómini.

7

Beatus vir qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatió-nibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátió fidei vestræ paciéntiam operátur.

Paciéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes.

Beátus vir qui suffert tentatió-nem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

8

Timorem eorum ne timueritis et non conturbemini.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 14-17

Caríssimi:

Si patímini propter iustítiam, beáti. « Timórem autem eórum ne timuéritis et non conturbémini ».

Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensió-nem omni poscénti vos ratió-nem de ea, quæ in vobis est, spe; sed cum mansuetúdine et timóre, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatió-nem.

Mélius est enim benefaciéntes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciéntes. — Verbum Dómini.

Communicatis Christi passionibus gaudete.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 4, 12-19

Carissimi, nolite mirari in fervore, qui ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat; sed quemadmodum communicatis Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes.

Si exprobramini in nomine Christi, beati; quoniam Spiritus gloriæ et Dei super vos requiescit. Nemo enim vestrum patiatur quasi homicida aut fur aut malificus aut alienorum speculator. Si autem ut christianus, non erubescat, glorificet autem Deum in isto nomine.

Quoniam tempus est, ut incipiat iudicium a domo Dei. Si autem primum a nobis, quis finis eorum qui non credunt Dei Evangelio? Et, si iustus vix salvatur, impius et peccator ubi parabit? Itaque et hi qui patiuntur secundum voluntatem Dei, fideli Creatori commendent animas suas in benefacto. — Verbum Domini.

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 5, 1-5
Carissimi:

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis, qui diligit Deum qui genuit, diligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus et mandata eius faciamus. Hæc est enim caritas Dei, ut mandata eius servemus; et mandata eius gravia non sunt.

Quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victoria, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? — Verbum Domini.

Evangelium

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 10

(R. Alleluia). V. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum cælorum.
(R. Alleluia).

*Ad præsides et ad reges ducemini propter me,
in testimonium illis et gentibus.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

10, 17-22

In illo tempore:

Dixit Iesus Apostolis suis: « Cavete ab hominibus; tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ad præsides et ad reges ducemini propter me, in testimonium illis et gentibus.

Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini; dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini.

Non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis; tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium, et insurgent filii in parentes et morte eos afficient, et eritis odio omnibus propter nomen meum; qui autem perseveraverit in finem, hic salvus erit ». — Verbum Domini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

Iac 1, 12

(*R.* Allelúia). *V.* Beátus vir qui suffert tentationem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet coronam vitæ. (*R.* Allelúia).

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 28-33

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nólite timére eos qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capilli cápitis omnes numeráti sunt. Nólite ergo timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 10

(*R.* Allelúia). *V.* Beáti qui persecutió nem patiúntur
propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(*R.* Allelúia).

Non veni pacem mittere, sed gladium.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

10, 34-39

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Nólite arbitrári quia vénerim mittere pacem in terram: non veni pacem mittere, sed gládium; veni enim “ separáre hóminem advérsus patrem suum, et fíliam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam; et inimíci hóminis doméstici eius ”.

Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus et qui amat fílium aut fíliam super me, non est me dignus; et qui non accípiat crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénerit ánimam suam perdet illam, et qui perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium

1 Petr 4, 14

(*R.* Allelúia). *V.* Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiészit.
(*R.* Allelúia).

*Qui perdiderit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 23-26

In illo témpore:

Dicébat Iesus ad omnes: « Si quis vult post me veníre, ábneget se ipsum et tollat crucem suam cotídie, et sequátur me.

Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet illam: qui autem perdiderit ánimam suam propter me, hic salvam fáciet illam.

Quid enim próficit homo, si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat et detriméntum sui fáciat?

Nam qui me erubúerit et meos sermónes, hunc Fílius hóminis erubéscet, cum vénerit in glória sua, et Patris et sanctórum angelórum ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

Iac 1, 12

(*R.* Allelúia). *V.* Beátus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ. (*R.* Allelúia).

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiét eam.

Si quis mihi ministrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et míster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium

(*R.* Allelúia). *V.* Te Deum laudámus, te Dóminum confitémur;
te mártýrum candidátus laudat exércitus.
(*R.* Allelúia).

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 18-21

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuít. Si de mundo essétis, mundus quod suum est diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómíno suo ".

Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 1, 3 b-4 a

(*R.* Allelúia). *V.* Pro eis sanctífico meípsum, dicit Dóminus,
ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.
(*R.* Allelúia).

Mundus odio eos habuit.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pa-
ter sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi,
ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servá-
bam eos in Nómine tuo. Quos dedísti mihi et custodívi,
et nemo ex his périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra
impleátur. Nunc autem ad te vénio et hæc loquor in
mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semet-
ípsis.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos
hábit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de
mundo.

Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos
ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de
mundo.

Sanctifica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mun-
dum. Et pro eis ego sanctífico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificáti in veritáte ». — Verbum Dómini.

COMMUNE PASTORUM

1. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Elégit eum Dóminus sibi
in sacerdotem magnum,
et apériens thesáurum suum
abundáre eum fecit ómnibus bonis.

Collecta (pro papis)

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum **N.** cuncto pópulo tuo præesse,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiæ tuæ
cum grégibus sibi commissis custódi
et dírige in viam salútis æternæ.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in beáto **N.**
boni pastóris exémplum providére dignátus es,
concéde propítius,
ut, eius intercessióne,
in loco pásquæ tuæ perpétuo collocári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratióne Sanctórum,
quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus,
et futúris. Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. Io 10, 11**

Pastor bonus ánimam suam pósuit pro óvibus suis.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus **N.** veheménter accénsus
pro Ecclesiá tua se iúgiter impendébat. Per Christum.

2. Pro papis, vel pro episcopis**Ant. ad introitum****Cf. Sir 45, 30**

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdotií dignitas in ætérnum.

Collecta (pro papis)

Deus, qui beátum **N.**,
quem totíus Ecclesiæ præstitísti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecísti,
da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
beáti **N.** epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus præerat,
verbo et exémplo prodésse voluísti,
ita ipsíus apud te
semper intercessióis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Annue nobis, quæsumus, Dómine,
ut, in hac festivitáte beáti **N.**,
hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo
totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 21, 17**

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te.

Post communionem

Acceptórum múnere virtus, Dómine Deus,
in hac festivitáte beáti **N.** nobis efféctus ímpleat,
ut simul et mortális vitæ subsidium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitátis obtíneat.
Per Christum.

3. Pro episcopis**Ant. ad introitum****Ez 34, 11. 23-24**

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas:
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum **N.** episcopum
plebi tuæ sanctæ præesse voluísti,
quæsumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietátis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Hóstias, quæsumus, Dómine, quas in festivitáte beáti **N.** sacris altáribus exhibémus, propítius réspice, ut, nobis indulgéntiam largiéndò, tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 16

Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis,
et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

Post communionem

Refécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti **N.** exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Christum.

4. Pro episcopis

Ant. ad introitum

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdotem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui beátum **N.** divína caritáte flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis Pastóribus mirabíliter aggregásti,
præsta, quæsumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritáte perseverántes,
eius glóriæ consórtes fieri mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti **N.** festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confidimus,
tuæ pietátis sentiámus auxílium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Córpore sacri et pretiósi Ságuinis alimónia repléti,
quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

5. Pro pastoribus

Ant. ad introitum

Lc 4, 18

Spirítus Dómini super me: propter quod unxit me,
evangelizáre paupéribus misit me,
sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátum **N.** (episcopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,
et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Maiestatem tuam suppliciter imploramus,
omnipotens Deus, ut, sicut gloriam divinæ potentiae
múnera pro Sanctis oblata testantur,
sic nobis effectum tuæ salvationis impendant.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 28, 20**

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quæsumus, Dómine,
æternis nos præparent gaudiis,
quæ beatus N. fideli dispensatione promeruit.
Per Christum.

Vel:

Refectione sacra enutritos,
fac nos, omnipotens Deus,
exempla beati N. iugiter sequentes,
te perpeti devotione colere,
et indefessa omnibus caritate proficere.
Per Christum.

6. Pro pastoribus**Ant. ad introitum****Ier 3, 15**

Dabo vobis pastores iuxta cor meum,
et pascent vos scientia et doctrina.

Vel:**Dan 3, 84. 87**

Sacerdotes Dei, benedicite Dóminum;
sancti et humiles corde, laudate Deum.

Collecta

Deus, qui beatos (episcopos) N. et N.
ad pascendum populum tuum
spíritu veritatis et dilectionis implevisti,
præsta, ut, quorum festivitatem venerando ágimus,
eorum imitatione proficiamus,
et intercessionem sublevemur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, hoc sacrificium populi tui,
ut, quod tibi in honore beatorum N. et N.
offertur ad gloriam, nobis tribuas ad salutem perpetuam.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 20, 28**

Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare,
et dare animam suam redemptionem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sanctorum tuorum N. et N.
memoriam celebrantes, sacramenta cælestia;
præsta, quæsumus, ut, quod temporaliter gerimus,
æternis gaudiis consequamur. Per Christum.

7. Pro pastoribus**Ant. ad introitum****Ps 131, 9**

Sacerdotes tui, Dómine, induant iustitiam,
et sancti tui exsultent.

Collecta

Súplices te rogamus, omnipotens Deus,
ut, intercedentibus sanctis tuis N. et N.,
et tua in nobis dona múltiples,
et tempora nostra in pace dispónas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Prætende múnera, quæsumus, Dómine,
altáribus tuis pro beatórum tuórum **N.** et **N.**
commemoratíone propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largiáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constituet eum.

Vel:

Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Mensa cæléstis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitátem beatórum **N.** et **N.** celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fidei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsu salútis tráitem ambulémus.
Per Christum.

8. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Is 59, 21; 56, 7

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum,
non deficiént de ore tuo,
et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui beáti **N.** prædicatíone
patres nostros illumináre dignátus es,
concède nobis, quæsumus,
ut, qui christiáno gloriámur nómine,
fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
Per Dóminum.

Vel:

Réspice, Dómine, familiam tuam,
quam beátus **N.** (epíscopus) génuit verbo veritátis,
et vitæ áluit sacraménto,
ut, quos grátia tua fecit illius ministério fidéles,
fáciat eiúsdem précibus in caritaté fervéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Annue, quæsumus, omnípotens Deus,
ut hæc sacrificia pópuli tui,
quæ tibi in commemoratíone beáti **N.** offérimus,
donis cæléstibus propitiátus immísceas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 10, 45

Fílius hóminis venit, ut daret ánimam suam
redemptíonem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptionis æternæ,
beáti **N.** festivitáte lætántes,
quod sit nobis, quæsumus,
vitæ præsentis auxílium páriter et futúre.
Per Christum.

9. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritaté non ficta;
et dedit illis glóriam sempitérnam,
quorum doctrína fulget Ecclésia.

Collecta

Réspice, quásumus, Dómine,
ad tuam benígnus Ecclésiám **N.**
et, cui per apostólicam sanctórum **N.** et **N.** sollicitúdinem
religiónis exórdium donásti,
per eórum intercessiónem,
tribue contínuum christiánæ pietátis afféctum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui beáti **N.** (epíscopi) prædicatióne
patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
fac, ut, eius intercessióne,
crescámus in grátia
et cognitióne Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
Qui tecum vivit.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, múnera pópuli tui,
pro sanctórum tuórum **N.** et **N.** festivitáte deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quíá servus nescit quid fáciat dóminus eius,

dicít Dóminus. Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quaecúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis.

Post communionem

Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctórum **N.** et **N.** festivitáte,
qua, de tuis benefíciis sollíciti,
pretiósá fidei nostræ inítia venerámur,
et te in Sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.

10. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divínæ veritátis præcónio gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beátum **N.** (epíscopum)
infidéles pópulos
de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
in fidei stabilitáte consístere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit,
constántes permanére. Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætítiam
in beáti **N.** glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper assérui,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias,
omnípotens Deus,
in beáti **N.** festivitáte, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus.

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confirma, Dómine,
fámulos tuos in fide veritátis,
ut eam ubique ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus **N.** laboráre non déstitit
et vitam suam impéndit.
Per Christum.

11. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Is 52, 7

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
beáti **N.** religiónis zelo
et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,

ut fidei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, purificánte nos grátia tua,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.

Vel:

Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacraménta quæ sumpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicatio,
et beáti **N.** sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

12. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus **N.** evangelizávit investigábiles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificántes,
secúndum Evangélii veritátem
coram te fidéliter ambuláre.
Per Dóminum.

Vel, pro martyribus:

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut beatórum **N.** et **N.** fidem cógrua devotióne sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne
corónam martýrii meruerunt.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 903-935.

Super oblata

Beáti **N.** memóriam recenséntes, quæsumus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis
benedictiόnem effúndas de cælis,
quo, ex eis suméntes, et ómnibus careámus culpis
et cæléstibus repleámur edúliis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 10, 1. 9

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitatibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent,
ut, qui beáti **N.** commemoratióne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

*Cogitabat disperdere eos, nisi Moyses, electus eius,
intercessisset apud eum, ut averteret iram eius.*

Lectio libri Exodi

32, 7-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Vade,
descénde; peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de
terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti
eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem et adoravé-
runt; atque immolántes ei hóstias dixerunt: " Isti sunt
dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti " ».

Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: « Cerno quod
pópulus iste duræ cervicis sit; dímittle me, ut irascátur
furor meus contra eos et déleam eos, faciámque te in
gentem magnam ».

Móyses autem orábat Dóminum Deum suum dicens:
« Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum
tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine
magna et in manu robústa? Ne, quæso, dicant Ægýptii:
" Cállide edúxit eos, ut interficeret in móntibus et delé-
ret e terra ": quiéscat ira tua et esto placábilis super
nequítia pópuli tui.

Recordáre Abraham, Isaac et Israel servórum tuó-
rum, quibus iurásti per temetípsum dicens: " Multipli-
cábo semen vestrum sicut stellas cæli, et univérsam ter-
ram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et
possidébitis eam semper " ».

Placátusque est Dóminus ne fáceret malum, quod lo-
cútus fúerat advérsus pópulum suum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

¹⁹ Fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;
²⁰ et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. R.

²¹ Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
²² mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.

²³ Et dixit quia dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. R.

2

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronomíi

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fœderis Dómini, et staret coram eo in ministério, ac benediceret in nomine illius usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessiónem cum frátribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

- ¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- ² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- ⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui délines sortem meam ». R.
- ⁷ Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- ⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- ¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

3

Surge, unge parvulum; ipse est enim.

Léctio libri primi Samuélis

16, 1 b. 6-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: « Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem; providi enim in filiis eius mihi regem ».

Cumque ingræssus esset, vidit Eliab et ait: « Num coram Dómino est christus eius? »

Et dixit Dóminus ad Samuélem: « Ne respicias vultum eius neque altitúdinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iú dico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuetur cor ». Et vocávit Isai Abínadab et addúxit eum coram Samuéle.

Qui dixit: « Nec hunc elégit Dóminus ».

Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: «Etiam hunc non elégit Dóminus».

Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle, et ait Sámuel ad Isai: «Non elégit Dóminus ex istis».

Dixítque Sámuel ad Isai: «Numquid iam compléti sunt filii?»

Qui respóndit: «Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves».

Et ait Sámuel ad Isai: «Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsqvam huc ille véniat». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie.

Et ait Dóminus: «Surge, unge eum; ipse est enim».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deinceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Rámatha. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, in generatióem et generatióem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti:
«In ætérnum misericórdia ædificábitur»,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 «Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam». R.

21 «Inveni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ». R.

4

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Lectio libri Isaíæ prophétæ

6, 1-8

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsus et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant; et clamábant alter ad álterum et dicébant: «Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum: plena est omnis terra glória eius». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: «Væ mihi, quia tácuí, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis».

Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: «Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur».

Et audivi vocem Dómini dicéntis: «Quem mittam? et quis ibit nobis?»

Et dixi: «Ecce ego, mitte me». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

- 2 Exspéctans expectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
- 4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- 7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- 9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.
- 10 Annuntiávit iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

5

Pro missionariis

Videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

52, 7-10

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et
prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis sa-
lútem, dicéntis Sion: « Regnábit Deus tuus! »

Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, si-
mul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt cum con-
vértit Dóminus Sion. Gaudéte et laudáte simul, déserta
Ierúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum,
redémit Ierúsalem.

Parávit Dóminus bráccium sanctum suum in óculis
ómnium géntium, et vidébunt omnes fines terræ salutare
Dei nostri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirábilia Dómini.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- 2 Cantáte Dómino, benedicite nómini eius. R.
- Annuntiáte de die in diem salutare eius.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirábilia eius. R.
- 7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.
- 10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

6

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spiritus Dómini super me, eo quod únxit Dóminus
me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérem
contritis corde et prædicárem captivis indulgéntiam et
clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem et
diem ultiónis Deo nostro. Ut consolárer omnes lugéntes,
ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro
cinere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spi-
ritu mæróris: et vocabúntur in ea fortes iustítiae plantátio
Dómini ad glorificándum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixisti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.

21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ ». R.

7

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremiæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priús-
quam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres
de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi
te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce nésccio loqui,
quía puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: “ Puer sum ”,
quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et univérsa quæ-
cúmque mandávero tibi loqueris. Ne tíneas a fácie
eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum,
et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore
tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. R.

7 Afférte Dómino, famíliæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,

8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

8

Speculatorem dedi te domui Israel.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

3, 16-21

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Fili hó-
minis, speculatorem dedi te dómui Israel, et áudies de
ore meo verbum et annuntiábis eis ex me.

Si, dicente me ad impium: "Morte morieris", non annuntiaveris ei neque locutus fueris, ut avertatur a via sua impia et vivat, ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram.

Si autem tu annuntiaveris impio, et ille non fuerit conversus ab impietate sua et a via sua impia, ipse quidem in iniquitate sua morietur, tu autem animam tuam liberasti.

Sed, et si conversus iustus a iustitia sua fuerit et fecerit iniquitatem, ponam offendiculum coram eo; ipse morietur, quia non annuntiasti ei; in peccato suo morietur, et non erunt in memoria iustitiae eius, quas fecit, sanguinem vero eius de manu tua requiram.

Si autem tu annuntiaveris iusto, ut non peccet iustus et ille non peccaverit, vivens vivet, quia annuntiasti ei, et tu animam tuam liberasti ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.

² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

9

*Sicut visitat pastor gregem suum,
sic visitabo oves meas.*

Lectio libri Ezechiélis prophétæ 34, 11-16

Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ipse requiram oves meas et visitabo eas: sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in médio óvium suárum dissipátarum,

sic visitabo oves meas et liberabo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fuerant in die nubis et caliginis.

Et educam eas de pópulis, et congregabo eas de terris, et inducam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ; in páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiescent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam, dicit Dóminus Deus.

Quod perierat requiram, et quod abiectum erat reducam, et quod confractum fuerat alligabo, et quod infirmum fuerat consolidabo, et quod pingue et forte custodiam, et pascam illas in iudicio ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
³ animam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustitiae
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
 ómnibus diébus vitæ meæ,
 et inhabitábo in domo Dómini
 in longitúdinem diérum. *R.*

*Lectio prima
 tempore paschali*

1

Pro missionariis

Ecce convertimur ad gentes.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 46-49

In diébus illis:

Paulus et Bárnabas dixerunt Iudæis: « Vobis oportebat primum loqui verbum Dei; sed, quóniam repéllitis illud et indignos vos iudicátis æternæ vitæ, ecce convertimur ad gentes. Sic enim præcepit nobis Dóminus: " Pósuí te in lumen gentium, ut sis in salutem usque ad extrémum terræ " ».

Audiéntes autem gentes gaudébant et glorificábant verbum Dómini; et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam æternam. Ferebátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsam,
 prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
 collaudáte eum, omnes pópuli. *R.*

- 1 Quóniam confirmáta est super nos
 misericórdia eius,
 et véritas Dómini manet in ætérnum. *R.*

2

*Attendite vobis et universo gregi,
 in quo vos Spiritus Sanctus
 posuit episcopos, pascere Ecclesiam Dei.*

Lectio Actuum Apostolorum 20, 17-18 a. 28-32. 36

In diébus illis:

A Miléto Paulus mittens Ephesum convocávit presbýteros Ecclésiæ.

Qui cum venissent ad eum, dixit eis: « Atténdite vobis et unívérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit episcopos, páscere Ecclesiam Dei, quam acquisívit sanguine suo.

Ego scio quóniam intrábunt, post discessiónem meam, lupi graves in vos, non parcéntes gregi, et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut ábstrahant discipulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnum nocte et die non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus ».

Et, cum hæc dixisset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérnum
 secúndum órđinem Melchisedech.

vel Allelúia.

- ¹ Dixit Dóminus Dómino meo: «Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum». *R.*
- ² Virgam poténtiæ tuæ emittet Dóminus ex Sion: domináre in médio inimicórum tuorum. *R.*
- ³ Tecum principátus in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctis, ex útero matutíni velut rorem génui te. *R.*
- ⁴ Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: «Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech». *R.*

3

Lumen annuntiaturus est Christus populo et gentibus

Léctio Actuum Apostolórum

26, 19-23

In diébus illis:

Paulus dixit: «Rex Agríppa, non fui incrédulus cæléstis visiónis, sed his qui sunt Damásci primum, et Hierosólymis, et in omnem regióem Iudææ, et géntibus annuntiábam ut pæniténtiam ágerent et converteréntur ad Deum, digna pæniténtiæ ópera faciéntes. Hac ex causa me Iudæi, cum essem in templo, comprehénsu tentábant interficere.

Auxílium ígitur assecútus a Deo usque in hodiérnum diem sto, testíficans minóri atque maióri, nihil extra dicens quam ea quæ prophétæ sunt locúti futúra esse et Móyses, si passíbilis Christus, si primus ex resurrectione mortuórum lumen annuntiáturus est pópulo et géntibus». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium. *vel* Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes, collaudáte eum, omnes pópuli. *R.*
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, et véritas Dómini manet in ætérnum. *R.*

Lectio secunda

1

*Habentes donationes
secundum gratiam diferentes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 3-13

Fratres:

Dico per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam ópórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuique sicut Deus dívísit mensúram fidei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alterius membra.

Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, diferentes: sive prophetíam secúndum ratióem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritaté fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne

patientes, orationi instantes, necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes.

Verbum Domini.

2

Pro missionariis

Placuit Deo
per stultitiam praedicationis salvos facere credentes.

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereuntibus quidem stultitia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapientiam sapientium, et prudentiam prudentium reprobabo ». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius saeculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum, placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes.

Quoniam et Iudaei signa petunt, et Graeci sapientiam quaerunt; nos autem praedicamus Christum crucifixum, Iudaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam; ipsis autem vocatis, Iudaeis atque Graecis, Christum Dei virtutem et Dei sapientiam.

Quia quod stultum est Dei sapientius est hominibus, et quod infirmum est Dei fortius est hominibus.

Verbum Domini.

3

Ut ministri Christi
et dispensatores mysteriorum Dei.

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Hic iam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur.

Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab humano die; sed neque me ipsum iudico: nihil enim mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum; qui autem iudicat me Dominus est.

Itaque nolite ante tempus quicquam iudicare, quoad usque veniat Dominus, qui et illuminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo. — Verbum Domini.

4

Vae mihi, si non evangelizavero!

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

9, 16-19. 22-23

Fratres:

Si evangelizavero, non est mihi gloria, necessitas enim mihi incumbit; vae enim mihi est, si non evangelizavero! Si enim volens hoc ago, mercedem habeo; si autem invitatus, dispensatio mihi credita est.

Quae est ergo merces mea? Ut Evangelium praedicans sine sumptu ponam Evangelium, ut non abutar potestate mea in Evangelio.

Nam, cum liber essem ex omnibus, omnium me servum feci, ut plures lucri facerem.

Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrī fācerem; ómnibus ómnia factus sum, ut áliquos útiq̄ue fācerem salvos. Omnia autem fācio propter Evangélium, ut compárticeps eius efficiar. — Verbum Dómini.

5

Idoneos nos fecit ministros novi testamenti.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 1-6 a

Fratres:

Incipimus iterum nosmetipsos commendāre? aut numquid egémus, sicut quidam, commendatíciis epístolis ad vos aut ex vobis?

Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus; manifestáti quóniam epístola estis Christi ministráta a nobis et scripta non atraménto, sed Spírítu Dei vivi; non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

Fidúciā autem talem habémus per Christum ad Deum; non quod sufficiéntes simus cogitāre áliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est; qui et idóneos nos fecit minístros Novi Testaménti.

Verbum Dómini.

6

*Prædicamus Iesum Christum; nos autem
servos vestros per Iesum.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habéntes hanc ministratióem, iuxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicávimus

occúlta dedécoris non ambulátes in astútia, neque adulterátes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendátes nosmetipsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo.

Non enim nosmetipsos prædicámus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatióem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímítás sit virtútis Dei et non ex nobis.

Verbum Dómini.

7

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimátes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit.

Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem; et si cognóvimus secúndum carnem Christum, sed nunc iam non nóvimus.

Si quis ergo in Christo nova creatúra; vétera transiérunt: ecce facta sunt nova; ómnia autem ex Deo, qui reconciliávit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium reconciliatiónis.

Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsórum, et posuit in nobis verbum reconciliatiónis.

Pro Christo ergo legatióne fungimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Dómini.

8

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate supportántes invicem in caritate; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuique autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiōnem sanctorum in opus ministérii, in ædificationem corporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Filii Dei, in virum perfectum, in mensúram ætátis plenitudinis Christi.

Verbum Dómini.

9

*Factus sum minister Ecclesiæ
secundum dispensationem Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossenses

1, 24-29

Fratres:

Nunc gaudeo in passiōibus pro vobis et adimpleo ea quæ desunt passiōum Christi in carne mea, pro corpore eius, quod est Ecclesiā; cuius factus sum ego minister secúndum dispensatiōnem Dei, quæ data est mihi in vos, ut impleam verbum Dei.

Mystérium, quod absconditum fuit a sæculis et generatiōibus, nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus voluit Deus notas fácere divítias glóriæ mystérii huius in gentibus, quod est Christus in vobis, spes glóriæ.

Quem nos annuntiámus commonéntes omnem hóminem et docéntes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perfectum in Christo: ad quod et labóro certádo secúndum operatiōnem eius, quæ operátur in me in virtúte. — Verbum Dómini.

10

*Volebam tradere non solum Evangelium,
sed etiam animas nostras.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicenses

2, 2 b-8

Fratres:

Fidúciā habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangelíum Dei in multa sollicitúdine. Exhortatio enim nostra non ex erróre, neque ex immunditia, neque in

dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus placéntes, sed Deo qui probat corda nostra.

Neque enim aliquándó fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque sub prætéxtu avaritiæ, Deus testis; nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

Cum possímus óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutritrix fóveat filios suos.

Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

11

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et in dilectióne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.
Verbum Dómini.

12

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius; prædica verbum, insta opportúne, importúne, ár-gue, increpa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magistros, pruriéntes áuribus, et a veritaté quidem auditum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelistæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

13

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ comunicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes, non coácto, sed spontáneee secúndum Deum, neque turpis lucrí grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 10, 14

(R. Allelúia). V. Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. (R. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitatés omnes et castélla, docens
in synagógis eórum, et prædicans Evangélium Regni, et
curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Vi-
dens autem turbas, misértus est eis quia erant vexáti et
iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discíplis suis: « Messis quidem multa,
operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut
mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

1 a

Pro papa

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mc 1, 17

(R. Allelúia). V. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciám vos fieri piscatóres hóminum.
(R. Allelúia).

*Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi et interrogá-
bat discíulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse
Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem
Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem, quem me esse dicitis? »

Respóndens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus,
Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Si-
mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi,
sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram
ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non præva-
lébunt advérsum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum;
et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in
cælis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solú-
tum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 23, 9 a. 10 b

(R. Allelúia). V. Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et magíster vester unus est, Christus.
(R. Allelúia).

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

23, 8-12

In illo tempore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Vos nolite vocari Rabbi; unus enim est magister vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolite vocare vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis.

Nec vocemini magistri; quia magister vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

Qui autem se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliaverit exaltabitur ». — Verbum Domini.

3

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 10 a. 20 b

(R. Allelúia). V. Eúntes docéte omnes gentes dicit Dóminus;

ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sæculi.

(R. Allelúia).

Eúntes docete omnes gentes.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

28, 16-20

In illo tempore:

Undecim discipuli abiérunt in Galilæam, in montem ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris et Filii et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi ».

Verbum Domini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mc 1, 17

(R. Allelúia). V. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
(R. Allelúia).

Faciám vos fieri piscatores hominum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum

1, 14-20

Postquam tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galilæam prædicans Evangelium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et créдите Evangelio ».

Et prætériens secus mare Galilææ, vidit Simónem et Andréam fratrem Simónis mitténtes in mare; erant enim piscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciam vos fieri piscatóres hóminum ». Et prótinus, relictis rétibús, secúti sunt eum.

Et progréssus pusillum vidit Iacóbum Zebedæi et Ioánnem fratrem eius, et ipsos in navi componéntes rétia, et statim vocávit illos. Et, relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercenáriis, abiérunt post eum.

Verbum Domini.

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 28, 19 a. 20 b

(R. Alleluia). V. Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummationem sáeculi.
(R. Alleluia).

*Euntes in mundum universum,
prædicate Evangelium.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit; qui vero non credíderit condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in nómine meo dæmónia eíciant, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et, si mortíferum quid biberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedit a dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino coopérante et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

Pro missionariis

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 1, 17

(R. Alleluia). V. Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciam vos fieri piscatóres hóminum.
(R. Alleluia).

In verbo tuo laxabo retia.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descenderant de illis et lavábant rétia.

Ascéndens autem in unam navem, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laboránte nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ».

Et, cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitudinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunť sóciis, qui erant in álía navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt et implevérunt ambas navículas, ita ut mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine ». Stupor enim circumdéderat eum, et omnes qui cum illo erant in captúra píscium, quos céperant; simíli-

ter autem et Iacobum et Ioánnem, filios Zebedái, qui erant sócii Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ». Et, subdúctis ad terram návimus, relíctis ómnibus, secúti sunt illum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18-19

(R. Allelúia). V. Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
prædicáre captívus remissionem.
(R. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum neque peram neque calceaménta et néminem per viam salutavéritis.

In quacúmque domum intravéritis primum dicite: “ Pax huic dómui ”; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus est enim operárius mercede sua.

Nolíte transíre de domo in domum, et, in quacúmque civitátem intravéritis et suscepérint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ”. — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15b

(R. Allelúia). V. Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quacúmque audívi a Patre meo nota feci vobis. (R. Allelúia).

*Dispono vobis,
sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-30

In illo témpore:

Facta est conténtio inter Apóstolos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis Iesus: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos benéfici vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcëssor est sicut ministrátor. Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentationibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos, iudicántes duódecim tribus Israel ».

Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(*R.* Allelúia). *V.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. (*R.* Allelúia).

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimíttit oves et fugit (et lupus rapit eas et dispérgit), quia mercenárius est et non pértinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognóscō meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient unus grex et unus pastor ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15 b

(*R.* Allelúia). *V.* Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis.
(*R.* Allelúia).

Posui vos ut vos eatis et fructum afferatis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis invicem, sicut ego diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem ».

Verbum Dómini.

Pro papa

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(*R.* Allelúia). *V.* Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. (*R.* Allelúia).

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandísset cum eis, dicit Simóni Petro Iesus: « Simon Ioánnis, dñligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei iterum secúndo: « Simon Ioánnis, dñligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? », et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIAE

1

Ant. ad introitum

Sir 15, 5

In médio Ecclesiæ apérui os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam glóriæ índuit eum.

Vel:

Ps 36, 30-31

Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsíus.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum **N.** (episcopum)
Ecclesiæ tuæ doctórem dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus Spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 939-956.

Super oblata

Sacrificium tibi pláceat, Deus,
in festivitáte beáti **N.** libénter exhíbítum,
quo monénte,
nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constituit Dóminus super familiam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magistro,
ut in festivitáte beáti N. tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Dan 12, 3

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et, qui ad iustítiam erúdiunt multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

Vel:

Cf. Sir 44, 15. 14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli,
et laudes eórum nuntiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sæculum sæculi.

Collecta

Dómine Deus, qui beátum N.
cælésti doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus intervéntu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 939-956.

Super oblata

Illa nos, quæsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum N. ad glóriæ tuæ propagatiónem
iúgiter collustrávit. Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifixum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Cælésti alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti N. mónitis,
de accéptis donis
semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Dedi tibi cor sapiens et intellegens.

Lectio libri primi Regum

3, 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum
hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias aut áni-
mas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad
discernéndum iudícium: ecce feci tibi secúndum sermónes
tuos, et dedi tibi cor sápiens et intéllegens, in tantum
ut nullus ante te similis tui fúerit nec post te surrectú-
rus sit.

Sed et hæc, quæ non postulasti, dedi tibi, divitias scilicet et glóriam, ut nemo fuerit similis tui in régibus cunctis retro diébus. Si autem ambuláveris in viis meis et custodieris præcepta mea et mandata mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhábítabis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

⁵ Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;

⁶ et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

³⁰ Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;

³¹ lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

2

Super salutem et speciem dilexi sapientiam.

Léctio libri Sapiéntiæ 7, 7-10. 15-16

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divitias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósus, quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus.

Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam, quóniam inextinguibile est lumen illíus.

Mihi autem dedit Deus dícere ex senténtia, et præsumere digna horum quæ mihi dantur, quóniam ipse sapiéntiæ dux est et sapiéntium emendátor. In manu enim illíus et nos et sermónes nostri, et omnis sapiéntia et óperum sciéntia et disciplína. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 10 b)

R. Iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul.

⁸ Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

⁹ Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

¹⁰ Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

¹¹ Desiderábília super aurum et lápidem pretiósus multum,
et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

3

Adimplebit illum spiritu sapientiæ et intellectus.

Léctio libri Sirácidæ 15, 1-6

Qui timet Deum fáciet bona, et qui cóntinens est iustítiæ apprehéndet illam; et obviábit illi quasi mater honorificáta, et quasi múlter a virginitáte suscipiet illum.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum; et firmábitur in illo et non flectétur, et continébit illum et non confundétur; et exaltábit illum apud próximos suos.

Et in médio ecclésiæ apériet os eius, et adimplebit

illum spiritu sapiëntiæ et intelléctus, et stola glóriæ
véstiet illum; iucunditatem et exsultationem thesauri-
zábit super illum, et nómine ætérno hereditábit illum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

- R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.
9 In quo mundábit adulescéntior viam suam?
In custodiéndo sermónes tuos. R.
10 In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. R.
11 In corde meo abscondi elóquia tua,
ut non peccem tibi. R.
12 Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.
13 In lábiis meis numerávi ómnia iudícia oris tui. R.
14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. R.

4

Spiritu intellegentiæ replebit illum.

Léctio libri Sirácidæ

39, 8-14

Si Dóminus magnus volúerit, spíritu intellegentiæ
replébit illum. Et ipse tamquam imbres mittet elóquia
sapiëntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino, et
ipse diriget consílium eius et disciplínam, et in abscon-
ditis suis consiliábitur.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in
lege testaménti Dómini gloriábitur; collaudábunt multi
sapiëntiam eius, et usque in sæculum non delébitur; non
recédet memória eius, et nomen eius requirétur a ge-
neratióne in generatióem.

Sapiëntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius
enuntiábit ecclésia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

- R. Os iusti meditábitur sapiëntiam.
3 Spera in Dómino et fac bonitatem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
4 Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.
5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;
6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.
30 Os iusti meditábitur sapiëntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

**Lectio prima
tempore paschali**

1

Dominum eum et Christum Deus fecit.

Léctio Actuum Apostolorum 2, 14 a. 22-24. 32-36

In die Pentecóstes, stans Petrus cum Undecim le-
vávít vocem suam et locútus est:

« Viri Israelítæ, audíte verba hæc: Iesum Nazaré-
num, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et
prodígiis et signis, quæ fecit per illum Deus in médio ve-
stri, sicut ipsi scitis, hunc definíto consílio et præscién-
tia Dei tráditum per manum iniquórum affigentes in-

teremístis. Quem Deus suscitávit, solútis dolóribus mortis iuxta quod impossíbile erat tenéri illum ab ea.

Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus. Dextera ígitur Dei exaltátus, et promissióe Spíritus Sancti accépta a Patre, effúdit hunc, quem vos vidétis et audítis.

Non enim David ascéndit in cælos; dicit autem ipse « Dixit Dóminus Dómino meo: "Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum" ».

Certissime ergo sciat omnis domus Israel, quia et Dóminum eum et Christum Deus fecit hunc Iesum, quem vos crucifixístis ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

vel Allelúia.

- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.
- 9 Iustítiae Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.
- 10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáeculum sáeculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.
- 11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

2

Promissionem Deus adimplevit, resuscitans Iesum.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 26-33

In diébus illis:

Cum venisset Paulus Antiochiám Pisídiæ, dicébat

in synagóga: « Viri fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, nobis verbum salutis huius missum est.

Qui enim habitábant Ierúsalem et príncipes eórum, hunc ignorántes et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, iudicántes implevérunt; et nullam causam mortis inveniéntes petiérunt a Piláto ut interficerétur. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno posuérunt in monuménto.

Deus vero suscitávit eum a mórtuis; qui visus est per dies multos his qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Ierúsalem, qui nunc sunt testes eius ad plebem.

Et nos vobis evangelizámus eam quæ ad patres promissio facta est; quóniam hanc Deus adimplévit filiis eórum, nobis resuscitans Iesum, sicut et in psalmo secúndo scriptum est: "Filius meus es tu; ego hódie genui te" ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 943.

Lectio secunda

1

Placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: «Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprohábo». Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquisitor huius saeculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. Verbum Dómini.

2

Loquimur Dei sapiéntiam in mysterio.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

2, 1-10 a

Ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non per sublimitátem sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis mystérium Dei.

Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos, nisi Iesum Christum et hunc crucifixum. Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos; et sermo meus et prædicatio mea non in persuasibílibus sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia homínium, sed in virtúte Dei.

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non huius saeculi neque princípum huius

saeculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinávit Deus ante saecula in glóriam nostram, quam nemo princípum huius saeculi cognóvit; si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ crucifixissent; sed, sicut scriptum est: «Quod óculus non vidit nec auris audívit, nec in cor homínis ascéndit, quæ præparávit Deus his qui díligunt illum»; nobis autem revelávit Deus per Spíritum. — Verbum Dómini.

3

Nos autem sensum Christi habemus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

2, 10 b-16

Fratres:

Spíritus ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim scit homínium quæ sint homínis, nisi spíritus homínis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei.

Nos autem non spíritum mundi accépmus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur, non in doctis humanæ sapiéntiæ, sed in doctis Spíritus verbis, spiritalibus spiritalia comparantes.

Animális autem homo non pécipit quæ sunt Spíritus Dei; stultítia enim sunt illi, et non potest intellégere, quia spiritaliter examinántur. Spiritalis autem iúdicat ómnia, et ipse a némine iudicátur. Quis enim cognóvit sensum Dómini, qui ínstruat eum?

Nos autem sensum Christi habémus.

Verbum Dómini.

4

*Gentibus evangelizare investigabiles
divitias Christi.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios

3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes quæ sit dispensátio mystérii absconditi a sæculis in Deo, qui ómnia creávit; ut innotéscat nunc principátibus et potestátibus in cæléstibus per Ecclesiám multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sæculórum quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius.

Verbum Dómini.

5

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes invicem in caritaté; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis

in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuique autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelistas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiódinem sanctórum in opus ministerii, in ædificatiódinem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Verbum Dómini.

6

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Lectio Epistolæ secúndæ beāti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectiódine quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Lectio Epistolæ secundæ beāti Pauli apostoli
ad Timótheum

4, 1-5

Caríssime:

Testificor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicáturus est vivos ac mórtuos, per advéntum ipsíus et Regnum eius; prædica verbum, insta opportúne, importúne, árgue, increpa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístrós, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evangelistæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 16

(R. Allelúia). V. Sic luceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona et glorificent Patrem vestrum.

(R. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

5, 13-19

In illo témpore:

Dixit Iesus discíplis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo salietur? Ad níhilum va-

let ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut luceat ómnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Nolite putáre quóniam veni sölvere Legem aut prophétas: non veni sölvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant. Qui ergo sölverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno cælórum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórum ».

Verbum Dómini.

1 a

Alleluia et Versus ante Evang. Io 6, 64 b et 69 b

(R. Allelúia). V. Verba tua, Dómine, spíritus et vita; verba vitæ æternæ habes. (R. Allelúia).

Erat Iesus docens eos, sicut potestatem habens.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine ", intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: " Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophe-távimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo

nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos: discédite a me qui ope-
rámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat super petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos, sicut potestátem habens, et non sicut scri-
bæ eórum. — Verbum Dómini.

1 b

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Act 16, 14 b

(*R.* Allelúia). *V.* Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui.
(*R.* Allelúia).

Nova et vetera.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

13, 47-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere congregánti. Quam, cum im-
pléta esset, educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in

consummatione sáculi: exhibunt ángeli, et separábunt malos de médio iustórum, et mittent eos in camínium ignis: ibi erit fletus et stridor déntium.

Intellexístis hæc ómnia? »

Dicunt ei: « Etiam ».

Ait autem illis: « Ideo omnis scriba doctus in Re-
gno cælórum símilis est hómini patri famílias, qui pro-
fert de thesauro suo nova et vétera ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evang. Mt 23, 9 a. 10 b

(*R.* Allelúia). *V.* Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et magíster vester unus est, Christus.
(*R.* Allelúia).

*Nec vocemini magistri, quia magister vester
unus est, Christus.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cæléstis.

Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit míníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se hu-
miliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Semen est verbum Dei, sator autem Christus;
omnis qui invenit eum,
manébit in ætérnum. (R. Allelúia).

*

Exiit seminans ad seminandum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

4, 1-10. 13-20

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregá-
tur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens
sedéret in mari, et omnis turba circa mare super ter-
ram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicé-
bat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et
factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et
venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit
super petrósa, ubi non habébat terram multam, et sta-
tim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem
terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo
quod non habéret radicem, exáruit; et áliud cécidit in
spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et
fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam
et dabant fructum: ascendébant et crescébant et affe-
rébant unum trigínta et unum sexagínta et unum cen-
tum ».

Et dicébat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Et, cum esset singuláris, interrogavérunt eum hi
qui circa eum erant cum Duódecim parábolas.

Et ait illis: « Nescítis parábolam hanc, et quómodo

omnes parábolas cognoscétis? Qui séminat, verbum sé-
minat.

Hi autem sunt qui circa viam, ubi seminátur ver-
bum: et, cum audierint, conféstim venit Sátanas et au-
fert verbum quod seminátum est in eos.

Et hi sunt qui super petrósa seminántur: qui, cum
audierint verbum, statim cum gáudio accípiunt illud et
non habent radicem in se, sed temporáles sunt; deínde,
orta tribulatióne vel persecutióne propter verbum, con-
féstim scandalizántur.

Et álii sunt qui in spinis seminántur: hi sunt qui
verbum audierunt, et ærúmnæ sáculi et decéptio divi-
tiárum et circa réliqua concupiscéntiæ introeúntes suf-
focant verbum, et sine fructu efficitur.

Et hi sunt, qui super terram bonam semináti sunt:
qui áudiunt verbum et suscípiunt et fructificant unum
trigínta et unum sexagínta et unum centum ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 1-9

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare; et congregátur
ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens se-
déret in mari, et omnis turba circa mare super terram
erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat il-
lis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et
factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et
venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit
super petrósa, ubi non habébat terram multam, et sta-
tim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem
terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo

quod non haberet radicem, exaruit; et aliud cecidit in spinas, et ascenderunt spinæ et suffocaverunt illud, et fructum non dedit; et alia ceciderunt in terram bonam et dabant fructum: ascendebant et crescebant et afferebant unum triginta et unum sexaginta et unum centum ». — Verbum Domini.

3 a

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 5

(R. Alleluia). V. Ego sum vitis, vos palmites, dicit Dominus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (R. Alleluia).

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 6, 43-45

In illo tempore: Dicebat Iesus discipulis suis:

« Non est arbor bona, faciens fructum malum, neque iterum arbor mala faciens fructum bonum. Unaqueque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus, neque de rubo vindemiant uvam.

Bonus homo de bono thesauro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum; ex abundantia enim cordis os eius loquitur ».

Verbum Domini.

COMMUNE VIRGINUM

1

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sapiens, et una de numero prudentum, quæ obviam Christo cum lampade accensa exiit.

Collecta

Exaudi nos, Deus, salutaris noster,
ut, sicut de beatæ N. virginis commemoratione gaudemus,
ita piæ devotionis erudiamur affectu.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

In beata virgine N. te, Domine, mirabilem prædicantes,
maiestatem tuam suppliciter exoramus,
ut, sicut eius tibi grata sunt merita,
sic nostræ servitutis accepta reddantur officia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 25, 6

Ecce Sponsus venit: exite obviam Christo Domino.

Post communionem

Divini muneris participatione refecti,
quæsumus, Domine Deus noster,
ut, exemplo beatæ N.,
mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes,
tibi soli adhærere studeamus.
Per Christum.

Ant. ad introitum

Gaudeamus et exultemus,
quia Dominus omnium
dilexit virginem sanctam atque gloriosam.

Collecta

Domine Deus, qui beatam N. virginem
caelestibus donis cumulasti,
tribue, quaesumus, ut, eius virtutes aemulantes in terris,
gaudiis cum ipsa perfruamur aeternis.
Per Dominum.

Vel, pro virgine fundatrice:

Fac, Domine Deus noster, ut beata virgo N.,
sponsa tibi fidelis,
divinae caritatis flammam excitet in cordibus nostris,
quam, ad perennem Ecclesiae tuae gloriam,
aliis virginibus inseruit. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

Dicatae, quaesumus, Domine,
capiamus oblationis effectum,
ut, beatae N. exemplo,
terrenae vetustatis conversatione mundati,
caelestis vitae profectibus innovemur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 25, 4. 6

Quinque prudentes virgines acceperunt oleum
in vasis suis cum lampadibus.
Media autem nocte clamor factus est:
Ecce Sponsus venit: exite obviam Christo Domino.

Post communionem

Corporis et Sanguinis Unigeniti tui sacra perceptio,
Domine, ab omnibus nos caducis rebus avertat,
ut exemplo beatae N. valeamus
tui et sincerae in terris caritate proficere,
et perpetua in caelis visione gaudere. Per Christum.

Ant. ad introitum

Veni, sponsa Christi, accipe coronam,
quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

Collecta

Deus, qui te in puris manere cordibus asseris,
da nobis, beatae N. virginis intercessione,
per gratiam tuam tales exsistere,
in quibus habitare digneris. Per Dominum.

Vel:

Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras,
ut, qui beatae N. virginis virtutem devote recolimus,
in tui amore permanere
et usque in finem semper crescere mereamur.
Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

Suscipe, Domine, obsequium humilitatis nostrae,
quod tibi in commemoratione beatae N. virginis
exhibemus,
et nos, per immaculatam hostiam,
da iugiter in tuo conspectu pio sanctoque amore flagrare.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 10, 42

Optimam partem elégit sibi virgo prudens,
quæ non auferétur ab ea.

Post communionem

Cælésti pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ **N.** commemoratióne gaudémus,
véniám delictórum, sospitatém córporum,
gratiámque et glóriam ætérrnam consequámur animárum.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum

Ps 148, 12-14

Vírgines laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus;
conféssio eius super cælum et terram.

Collecta

Múltiplica super nos,
quæsumus, Dómine, misericórdiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum **N.** et **N.** festivitáte
pia devotióne lætámur,
in eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 961-969.

Super oblata

In sanctárum vírginum **N.** et **N.** commemoratióne
te, Dómine, mirábilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quæsumus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur officia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 25, 10

Venit Sponsus,
et vírgines, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias.

Vel:

Io 14, 21 et 23

Qui díligit me,
díligétur a Patre meo,
et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quæsumus, Dómine,
in hac festivitáte beatárum vírginum **N.** et **N.**
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut dígne advéntum Fílii tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Fortis est ut mors dilectio.

Lectio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signácu-
lum super brácchium tuum, quia fortis est ut mors dí-
léctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius
lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem,
nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem

substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (R.: 12 a. 13 a)

R. Iuvenes et virgines,
laudate nomen Domini.

vel Allelúia.

- ¹ Laudate Dominum de cælis,
laudate eum, in excelsis.
- ² Laudate eum, omnes angeli eius,
laudate eum, omnes virtutes eius. R.
- ¹¹ Reges terræ et omnes populi,
principes et omnes iudices terræ,
¹² iuvenes et virgines,
senes cum iunioribus
¹³ laudent nomen Domini. R.
- ¹⁴ Confessio eius super cælum et terram,
et exaltavit cornu populi sui.
Hymnus omnibus sanctis eius,
filiis Israel, populo qui propinquus est ei. R.

2

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lectio libri Osée prophætæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dominus:

Ecce ego ducam eam in solitudinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventutis suæ, et iuxta dies ascensionis suæ de terra Ægypti.

Et sponsabo te mihi in sempiternum; et sponsabo te mihi in iustitia et iudicio, et in misericordia et in

miserationibus, et sponsabo te mihi in fide, et scies quia ego Dominus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: cf. Mt 25, 6)

R. Ecce Sponsus venit:
exite obviam Christo Domino.

- ¹¹ Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam,
et obliviscere populum tuum et domum patris tui;
- ¹² et concupiscet rex speciem tuam.
Quoniam ipse est dominus tuus, et adora eum. R.
- ¹⁴ Gloriosa nimis filia regis intrinsecus,
texturis aureis circumamicta.
- ¹⁵ In vestibibus variegatis adducetur regi;
virgines post eam, proximæ eius, afferuntur tibi. R.
- ¹⁶ Afferuntur in lætitia et exultatione,
adducuntur in domum regis.
- ¹⁷ Pro patribus tuis erunt tibi filii;
constitues eos principes super omnem terram. R.

**Lectio prima
tempore paschali**

1

*Beati qui ad cenam nuptiarum Agni
vocati sunt.*

Lectio libri Apocalýpsis beati Ioánnis apóstoli

19, 1. 5-9 a

Ego Ioánnes audivi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicentium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exivit dicens: « Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timétis eum, pusilli et magni ».

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonítruum magnórum, dicéntium:

« Allelúia, quóniam regnávít Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, et Uxor eius præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssinum splendens mundum; býssinum enim iustificatiónes sunt sanctórum ».

Et dicit mihi: « Scribe: Beáti qui ad cenam nuptiárum Agni vocáti sunt ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (R.: cf. 12 a. 13 a)

R. Iúvenes et vírgines, laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.
- ² Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.
- ¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdicez terræ,
- ¹² iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus
- ¹³ laudent nomen Dómini. R.
- Conféssio eius super cælum et terram,
et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. R.

2

*Vidi Ierusalem novam, paratam sicut sponsam
ornatam viro suo.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

21, 1-5 a

Ego Ioánnes vidi cælum novum et terram novam. Primum enim cælum et prima terra abiérunt, et mare iam non est. Et civitátem sanctam, Ierúsalem novam vidi descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: « Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópuli eius erunt, et ipse Deus cum eis erit, eórum Deus; et abstérget omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt ».

Et dixit qui sedébat super throno: « Ecce nova fácio ómnia ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 963.

Lectio secunda

1

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quærere solutióne. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem acceperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióne tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: Tempus breviátum est; réliquitum est, ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse.

Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Dómino. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divisus est.

Et mulier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et corpore et spíritu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum et ad adhæréndum Dómino sine distractiõe. — Verbum Dómini.

2

Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatiõe; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. (R. Allelúia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómini dimíttre uxórem suam, quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, " másculum et féminam fecit eos ", et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærebit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ?

Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttre? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttre uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiõe, et áliam dúxerit, moechátur ».

Dicunt ei discipuli eius: « Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere ».

Qui dixit eis: « Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunuchi qui de matris utero sic nati sunt, et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus, et sunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter Regnum celorum. Qui potest capere capiat ».

Verbum Domini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Alleluia). V. Hæc est virgo sapiens,
quam Dominus vigilantem invenit;
veniente Domino, intravit cum eo ad
nuptias. (R. Alleluia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

25, 1-13

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: « Simile erit Regnum celorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso. Quinque autem ex eis erant fatuæ et quinque prudentes; fatuæ enim, acceptis lampadibus suis, non sumpsérunt oleum secum; prudentes vero acceperunt oleum in vasis cum lampadibus suis. Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt.

Média autem nocte, clamor factus est: « Ecce sponsus, exite obviam ei ». Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornavérunt lampades suas.

Fatuæ autem sapientibus dixerunt: « Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ exstinguuntur ».

Respondérunt prudentes dicentes: « Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite potius ad vendentes et emite vobis ». Dum autem irent emere, venit sponsus, et quæ paratæ erant intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est ianua.

Novissime autem veniunt et reliquæ virgines dicentes: « Domine, Domine, aperi nobis ».

At ille respondens ait: « Amen dico vobis, nescio vos ». Vigiláte itaque, quia nescitis diem neque horam ». — Verbum Domini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 14, 23

(R. Alleluia). V. Si quis diligit me, sermonem meum
servabit,
et Pater meus diliget eum,
et ad eum veniemus. (R. Alleluia).

Martha excepit illum.

Maria optimam partem elegit.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 10, 38-42

In illo tempore:

Intravit Iesus in quoddam castellum; et mulier quædam, Martha nomine, excepit illum. Et huic erat soror nomine Maria, quæ etiam sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius.

Martha autem satagebat circa frequens ministerium; quæ stetit et ait: « Domine, non est tibi curæ, quod soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi ut me adiuvet ».

Et respondens dixit illi Dominus: « Martha, Martha, sollicita es et turbaris erga plurima. Porro unum est necessarium: Maria enim optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea ». — Verbum Domini.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; quæ vero nulla inscriptione signantur, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhiberi possunt.

1

Ant. ad introitum Ps 144, 10-11

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et Sancti tui benedicant tibi:
glóriam regni tui dicent, et poténtiam tuam loquéntur.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui per glorificatióem Sanctorum
novíssima dilectiόνis tuæ nobis arguménta largiris,
concede propítius,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióe commendémur,
et incitémur exémplo.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, quæsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctorum tuórum nos intercessióe custódi.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 67, 4

Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.

Vel:

Lc 12, 37

Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcinget se,
et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
Pater totíus consolatióis et pacis,
præsta famíliæ tuæ in celebritáte Sanctorum
ad laudem tui nóminis congregátæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiόνis ætérnæ.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Ps 63, 11

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo;
et laudabúntur omnes recti corde.

Collecta

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióe beáti N. iube nos tales fieri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitátis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctorum,
et nos córpore páriter et mente puríficet.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Io 12, 26**

Qui mihi ministrat, me sequatur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et míster meus erit.

Post communionem

In natalíciis Sanctórum quæsumus, Dómine,
ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum**Ps 20, 2-3**

In virtúte tua, Dómine, lætábitur iustus,
et super salutáre tuum exultábit veheménter;
desidérium ánimæ eius tribuísti ei.

Collecta

Deus, qui infirmitáti nostræ, ad teréndam salutis viam,
in Sanctis tuis exéplum et præsidium collocásti,
concéde propítius, ut, qui beáti **N.** natalícia cólimus,
per eius ad te exépla gradiámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Præsénti oblatióne, Dómine,
in beáti **N.** commemoratióne deláta,
fidélibus tuis, quæsumus, pacis et unitátis dona largíre.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 16, 24**

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequatur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraménta quæ sumpsimus, Dómine,
in commemoratióne beáti **N.**
mentes et corda nostra sanctíficent,
ut divínæ consórtis natúræ éffici mereámur.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum**Mal 2, 6**

Lex veritátis fuit in ore eius,
et iníquitas non est invénta in lábiis eius;
in pace et in æquitáte ambulávit mecum,
et multos avértit ab iniquitáte.

Collecta

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere,
ad amórem tuum nos misericórditer
per Sanctórum tuórum exépla restáura.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Sacrificia, Dómine,
quæ in hac festivitáte sancti **N.** tuæ offérimus maiestáti,
nobis sint ad salutem efficácia, et tuæ plácita pietáti.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 5, 8-9**

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt:
beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur:
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod débitæ servitútis celebrámus officio,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum

Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Impetret, quásumus, Dómine, fidélibus tuis auxílium
orátio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritáte devóti,
fiant in eórum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias ad altáre tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum, quem beáto N. infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrificium tibi plácitum
nobisque profícuum celebrémus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confirmet.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum

Ier 17, 7-8

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino,
et erit Dóminus fidúcia eius;
et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas,
quod ad humórem mittit radices suas;
et non timébit cum vénerit æstus.

Collecta

Concéde, quásumus, omnipotens Deus,
ut ad meliorem vitam
Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent,
quátenus beáti N., cuius memóriam celebrámus,
étiam actus incessánte imitémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitáte Sanctórum tuórum,
quásumus cleméntiam tuam,
ut éadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiam assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectiône mea.

Post communionem

Quæsumus, Dómine Deus noster,
ut divína mystéria,
quæ in tuórum commemoratióne Sanctorum
frequentámus,
salútem et pacem in nobis operéntur ætéram.
Per Christum.

7. Pro religiosis

Ant. ad introitum

Ps 15, 5-6

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei;
tu es qui restítues hereditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris;
étenim heréditas mea præclára est mihi.

Collecta

Deus, cuius múnere beátus N.
Christum páuperem et húmitem perseverávit imitári,
concéde nobis, ipso intercedénte,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulátes,
ad eam perfectiόnem,
quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Vel, pro abbate:

Da nobis, quæsumus, Dómine,
inter mundi huius varietátes
toto corde rebus cæléstibus adhærere,
qui per beátum N. abbátem
evangélicæ nobis perfectiόnis documénta donásti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Clementíssime Deus, qui, vétére hómīne consúmpto,
novum secúndum te in beáto N. creáre dignátus es,
concéde propítius, ut nos páriter renováti
hanc placatiόnis hóstiam tibi acceptábilem offerámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 19, 27-29

Amen dico vobis quod vos qui reliquistis ómnia,
et secúti estis me, centuplum accipiétis,
et vitam ætéram possidébitis.

Post communionem

Quæsumus, omnípotens Deus,
ut, qui huius sacraménti munímur virtúte,
exémplō beáti N.
discámus te super ómnia semper inquirere,
et novi hómīnis formam in hoc sáculo portáre.
Per Christum.

8. Pro religiosis

Ant. ad introitum

Cf. Ps 23, 5-6

Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiόnem a Dómino
et misericórdiam a Deo salutári suo,
quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Collecta

Deus, qui beátum N.
ad tuum regnum in hoc sáculo perquiréndum
per caritátis perféctæ prosecutiόnem vocásti,
concéde, ut, eiús intercessiόne roboráti,
in dilectiόnis vía spírītu gaudéntes progrediámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Accépta tibi sint, quæsumus, Dómine,
múnera nostræ servitútis
pro beáti **N.** commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Per huius virtútem sacraménti, quæsumus, Dómine,
beáti **N.** exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectióne,
et opus bonum quod coepísti in nobis
pérfice usque in diem Christi Iesu. Qui vivit.

9. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Ant. ad introitum

Mt 25, 34. 36. 40

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus:
infirmus eram, et visitástis me.
Amen dico vobis,
quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiám tuam
in dilectióne tuæ divinitátis et próximi
cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis, ut, beáti **N.** exémplo caritátis ópera exercéntes,
inter benedíctos regni tui connumerári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera pópuli tui, et præsta,
ut, qui Filii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne,
Sanctorum tuorum exémplo, confirmémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Vel:

Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes
quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ívicem,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quæsumus, Dómine,
beáti **N.** exémplo sectári,
qui te indeféssa pietáte cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, sancti **N.** caritátis imitatóres effecti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

10. Pro educatoribus

Ant. ad introitum

Mc 10, 14

Sinite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos:
tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel:

Mt 5, 19

Qui fécerit et docúerit,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in Ecclesia tua beátum **N.** suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Accépta tibi sit, quæsumus, Dómine,
sacrátæ plebis oblátio
pro tuórum commemoratióne Sanctórum,
et præsta, ut, ex huius participatióne mystérii,
exémplo tuæ caritátis referámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 18, 3

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel:

Io 8, 12

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Post communionem

Tríbuat nobis, omnípotens Deus,
reféctio sancta subsidium,
ut, exémplo Sanctórum tuórum,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere. Per Christum.

11. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum

Cf. Prov 31, 30. 28

Múlter timens Dóminum ipsa laudábitur.
Fílii eius beatíssimam prædicavérunt,
vir eius laudávit eam.

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ **N.** festivitáte lætíficas,
da, quæsumus, ut, quam venerámur officio,
étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
Per Dóminum.

Vel (pro pluribus):

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beatárum **N.** et **N.** intercèssio
tríbuat cæléste subsidium,
quarum vita mirábilis
ómnibus salutáre præstat exémpulum. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro sanctæ **N.** commemoratióne deférimus,
suppliciter deprecántes,
ut indulgéntiam nobis páriter cónferant et salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 13, 45-46**

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri,
quærénti bonas margarítas;
invénta autem una pretiósa margaríta,
dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Post communionem

Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitáte beátæ **N.**
illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus. Per Christum.

12. Pro sanctis mulieribus**Ant. ad introitum****Cf. Prov 14, 1-2**

Ecce múlter sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam **N.** caritátis et patiéntiæ decóre
excellere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper diligere valeámus. Per Dóminum.

Vel:

Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,
quo ancíllam tuam **N.** implevísti,
ut, sédula eius imitatioe tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 983-1046.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honóre Sanctórum tuórum
devóta mente célebrat,
proficere sibi séntiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 12, 50**

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quæ in celebritáte beátæ **N.** percépimus;
tribue, quæsumus, ut eórum et mundémur efféctu,
et muniámur auxílio. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

*Egredere de terra tua
et de cognatione tua, et veni.*

Léctio libri Génesis**12, 1-4 a**

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua
et de cognatione tua et de domo patris tui; et veni
in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnam, et benedicam tibi, et magnificábo nomen tuum,
erisque benedictus.

Benedicam benedicéntibus tibi et maledicam male-
dicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ co-
gnationes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei
Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.⁷ Benedícam Dóminum

qui tríbuit mihi intelléctum;

ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ,

plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,

delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

2

Diliges amicum tuum sicut teipsum.

Léctio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos: Sancti estóte, quía ego sanctus sum, Dóminus Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras ultiónem nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Díliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus. Leges meas custodíte ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Iustus requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

² Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
³ qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.

⁴ Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
timéntes autem Dóminum gloriíficat. R.

⁵ Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépít.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

3

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronomíi

6, 3-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollicitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea filiis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmiens atque consúrgens, et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domus tuæ ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generatio rectórum benedicétur. R.
- 3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
quia in ætérnum non commovébitur.
- 6 In memória ætérna erit iustus,
ab auditióne mala non timébit. R.
- 7 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 8 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

4

Pro religiosis

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronomíi

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam foéderis Dómini,

et staret coram eo in ministério, ac benediceret in nómine illíus usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessionem cum fratribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promísit ei Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

- R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.
- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- 3 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.
- 4 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 5 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 6 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætítiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

5

Pro religiosis

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in désértum viam uníus diéi. Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit animæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle animam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexísset, comédit et bibit et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb. Cumque venísset illuc mansit in spelúnca.

Et ait Dóminus ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem sibilus auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occiderunt gládio; derelictus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (P.: 1 b)

R. Iustus requiescet in monte sancto tuo, Dómine.

2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;

3 qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egít dolum in lingua sua. **R.**

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.

4 Ad níhilum reputátus est
in conspéctu eius malignus,
timéntes autem Dóminum glórificat. **R.**

5 Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. **R.**

6

Pro religiosis

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Elíam: « Eliséum, fílium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Proféctus inde Elías répperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucúrrit post Elíam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixítque ei: « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Reversus autem ab eo tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secúsus est Elíam et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

- 1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- 5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.
- 7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; insuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- 8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 11 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo, delectatiónes in dextera tua usque in finem. R.

7

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum, Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus, et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedícant te cæli et terræ maréque et fontes et flúmina et omnes creatúræ tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ dedístique ei adiutórium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in sæcula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenescamus ambo páriter sani ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 1 a)

R. Beátus omnis qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum, qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis, beátus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructífera in latéribus domus tuæ; fílii tui sicut novéllæ olivárum in circúitu mensæ tuæ. R.
- 4 Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.
- 5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion, et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

8

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Bona est oratio cum ieiunio et eleemosyna.

Léctio libri Tobíæ

12, 6-13

In diébus illis:

Dixit Angelus Tobíæ et filio eius: « Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est.

Bona est oratio cum ieiunio, et eleemósyna magis quam thesauros auri recondere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccata, et facit invenire misericórdiam et vitam ætérnam; qui autem faciunt peccátum et iniquitatem hostes sunt animæ suæ.

Manifésto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lacrimis et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego obtuli oratióem tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probáret te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (R.: 1 a)

R. Benedic, ánima mea, Dómino.

- ¹ Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- ⁴ qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁹ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- ¹³ Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- ¹⁴ Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.

- ¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustitia illius in filios filiórum;
- ¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius. R.

9

Pro viduis

Timebat Dominum valde.

Lectio libri Iudith

8, 2-8

Vir Iudith fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manipulos in campo, et venit æstus super caput eius, et mórtuus est in Bethúlia civitate sua, et sepúltus est illic cum patribus suis.

Erat autem Iudith relicta eius vídua iam annis tribus et ménsibus sex. Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur.

Et habens super lumbos suos cilícium, ieiunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sabbata et neoménias et festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus reliquerat divítias multas et familiam copiosam, ac possessiones arméntis boum et grégibus óvium plenas.

Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timebat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

- R. Custódi animam meam in pace apud te, Dómine.
- Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis;
neque in mirábilibus super me. R.

- 2 Vere pacatam et quietam
feci animam meam;
sicut ablactatus in sinu matris suæ,
sicut ablactatus, ita in me est anima mea. *R.*
- 3 Speret Israel in Domino,
ex hoc nunc et usque in sæculum. *R.*

10

*Timui ne honorem Dei mei transferrem
ad hominem.*

Lectio libri Esther

13, 8-14. 17

In diebus illis:

Mardocheus deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius, et dixit: « Domine, Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, et non est qui possit tuæ resistere voluntati, si decreveris salvare Israel.

Tu fecisti cælum et terram, et quidquid cæli ambitu continetur. Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tuæ.

Cuncta nosti, et scis quia non pro superbia et contumelia et aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, ut non adorarem Aman superbissimum (libenter enim pro salute Israel etiam vestigia pedum eius deosculari paratus essem); sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, et ne quemquam adorarem, excepto Deo meo.

Exaudi deprecationem meam, et propitius esto sorti et funiculo tuo; et converte luctum nostrum in gaudium, ut viventes laudemus nomen tuum, Domine, et ne claudas ora te canentium ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (*R.*: 2 a)

- R.* Benedicam Dominum in omni tempore.
- 2 Benedicam Dominum in omni tempore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Domino gloriabitur anima mea,
audiant mansueti et lætentur. *R.*
- 4 Magnificate Dominum mecum,
et exaltemus nomen eius in idipsum.
- 5 Exquisivi Dominum, et exaudivit me,
et ex omnibus terroribus meis eripuit me. *R.*
- 6 Respiciite ad eum, et illuminamini,
et facies vestrae non confundentur.
- 7 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum,
et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum. *R.*
- 8 Vallabit angelus Domini in circuitu timentes eum,
et eripiet eos.
- 9 Gustate et videte quoniam suavis est Dominus;
beatus vir qui sperat in eo. *R.*
- 10 Time Domine, sancti eius,
quoniam non est inopia timentibus eum.
- 11 Divites eguerunt et esurierunt,
inquirentes autem Dominum
non deficient omni bono. *R.*

11

Mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

Lectio libri Proverbiarum 31, 10-13. 19-20. 30-31

Mulierem fortem quis inveniet? Procul et de ultimis finibus pretium eius.

Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit; reddet ei bonum et non malum omnibus diebus vitae

suæ; quæsiuit lanam et linum et operata est consilio manuum suarum.

Manum suam misit ad fortia, et digiti eius apprehenderunt fusum; manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem.

Fallax gratia et vana est pulchritudo, mulier timens Dominum ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custodi animam meam in pace apud te, Domine.

1 Domine, non est exaltatum cor meum,
neque elati sunt oculi mei;
neque ambulavi in magnis,
neque in mirabilibus super me. R.

2 Vere pacatam et quietam
feci animam meam;
sicut ablactatus in sinu matris suæ,
sicut ablactatus, ita in me est anima mea. R.

3 Speret Israel in Domino,
ex hoc nunc et usque in sæculum. R.

12

Qui timetis Dominum, credite, sperate, diligite.

Lectio libri Siracidae

2, 7-13

Metuentes Dominum, sustinete misericordiam eius, et non deflectatis ab illo, ne cadatis. Qui timetis Dominum credite illi, et non evacuabitur merces vestra. Qui timetis Dominum sperate in illum, et in oblectatio-

nem veniet vobis misericordia. Qui timetis Dominum diligite illum, et illuminabuntur corda vestra.

Respice, filii, nationes hominum et scitote quia nullus speravit in Domino et confusus est. Quis enim permansit in mandatis eius et derelictus est? aut quis invocavit eum, et despexit illum?

Quoniam pius et misericors est Deus, et remittet in die tribulationis peccata; et protector est omnibus exquirentibus se in veritate. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beatus vir qui timet Dominum.

vel Alleluia.

1 Beatus vir qui timet Dominum,
in mandatis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. R.

3 Gloria et divitiæ in domo eius,
et iustitia eius manet in sæculum sæculi.
4 Exortum est in tenebris lumen rectis,
misericors et miserator et iustus. R.

5 Iucundus homo qui miseretur et commodat,
dispone res suas in iudicio,
6 quia in æternum non commovebitur.
In memoria æterna erit iustus,
7 ab auditione mala non timebit. R.

Paratum cor eius, sperans in Domino,
8 confirmatum est cor eius, non timebit,
donec despiciat inimicos suos. R.

9 Distribuit, dedit pauperibus;
iustitia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltabitur in gloria. R.

Humilia te, et coram Deo invenies gratiam.

Léctio libri Sirácidæ

3, 19-26

Fili, in mansuetúdine ópera tua pérfice, et super hóminum glóriam diligéris. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam, quóniam magna poténtia Dei solius, et ab humilibus honorátur.

Altióra te ne quæsieris et fortióra te ne scrutátus fúeris; sed, quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper et in plúribus opéribus eius ne fúeris curiosus; non est enim tibi necessariúm ea quæ abscondita sunt vidére oculis tuis.

In supervácuís rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiosus; plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi; multos quoque supplantávit suspício illórum et in vanitáte detínuit sensus illórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

¹ Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirábilibus super me. R.

² Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matrís suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. R.

³ Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum. R.

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis oblécet virum suum et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte tíméntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlier sensáta et tácilta, non est immutátio eruditæ ánimæ.

Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bonæ species in ornámentum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5. (R.: 1 a)

R. Beátus omnis qui timet Dóminum.

¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

- ⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
omnibus diébus vitæ tuæ. *R.*

15

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt.

Frangere esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus:

« Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dímítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítiús oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: " Ecce adsum ".

Sí abstúleris de médio tui caténam, et desíeris ex-téndere dígitum, et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídiés.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper; et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non deficiént aquæ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.
vel Allelúia.

- ¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
² Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. *R.*
³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. *R.*
⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
⁶ quía in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
⁷ ab auditióne mala non timébit. *R.*
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
⁸ confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. *R.*
⁹ Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sáculum sáculi,
cornu eius exaltábitur in glória. *R.*

16

*Factus est in corde meo quasi ignis
exæstuans.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

20, 7-9

Seduxísti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me fuísti et invaluísti, factus sum in derísu tota die, omnes subsánnant me. Quía iam olim loquor vocíferans,

iniquitatem et vastitatem clamito; et factus est mihi sermo Domini in opprobrium et in derisum tota die.

Et dixi: «Non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius»; et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis, et defeci ferre non sustinens. — Verbum Domini.

Psalmus resp. Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Domine, pars hereditatis meae.

¹ Conserva me, Deus, quoniam speravi in te.

² Dixi Domino: «Dominus meus es tu.

⁵ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei: tu es qui detines sortem meam». R.

⁷ Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum; insuper et in noctibus erudiunt me renes mei.

⁸ Proponeram Dominum in conspectu meo semper, quoniam a dextris est mihi, non commovebor. R.

¹¹ Notas mihi facies vias vitae, plenitudinem laetitiae cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem. R.

17

Indicabo tibi, o homo, quid Dominus requirat a te.

Lectio libri Michaeae prophetae

6, 6-8

Quid dignum offeram Domino? Curvabo genu Deo excelso? numquid offeram ei holocausta et vitulos anniculos?

Numquid placari potest Dominus in milibus arietum, aut in multis milibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animae meae?

Indicabo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dominus requirat a te: Utique facere iudicium, et diligere misericordiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: 2 a)

R. In lege Domini fuit voluntas eius.

¹ Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in conventu derisorum non sedit; ² sed in lege Domini voluntas eius, et in lege eius meditatur die ac nocte. R.

³ Et erit tamquam lignum plantatum secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo; et folium eius non defluet, et omnia quaecumque faciet prosperabuntur. R.

⁴ Non sic impii, non sic, sed tamquam pulvis quem proicit ventus. ⁶ Quoniam novit Dominus viam iustorum, et iter impiorum peribit. R.

18

Derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum.

Lectio libri Sophoniae prophetae

2, 3; 3, 12-13

Quaerite Dominum, omnes mansueti terrae, qui iudicium eius estis operati; quaerite iustum, quaerite mansuetum, si quomodo abscondamini in die furoris Domini.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénium, et sperábunt in nómine Dómini. Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem nec loquéntur mendá-cium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extérreat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore, semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuétí et læténtur. R.
- ⁴ Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen eius in idípsum.
- ⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudivit me, et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
- ⁶ Respícite ad eum, et illuminámini, et fácies vestræ non confundéntur.
- ⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum, et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.
- ⁸ Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, et erípíet eos.
- ⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; beátus vir qui sperat in eo. R.
- ¹⁰ Timéte Dóminum sancti eius, quóniam non est inópia timéntibus eum.
- ¹¹ Dívites eguérunt et esuriérunt, inquiréntes autem Dóminum non deficiént omni bono. R.

Lectio prima tempore paschali

1

Pro religiosis

Cor et anima una.

Lectio Actuum Apostolorum

4, 32-35

In diébus illis:

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una; nec quisquam eórum quæ possidébant áliquíd suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia.

Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectiós Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quot-quot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolorum; dividebátur autem síngulis, prout cuíque opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

vel Allelúia.

- ¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
- ² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- ⁵ Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.
- ⁷ Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.
- ⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébór. R.

- 11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætitiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in dextera tua usque in finem. *R.*

2

Cenabo cum illo et ipse mecum.

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

3, 14 b. 20-22

Hæc dicit Amen, testis fidélis et verus, qui est princípium creatúræ Dei: « Ecce sto ad óstium et pulso: si quis audierit vocem meam et aperúerit mihi iánuam, intrábo ad illum et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo; sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (*R.*: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

vel Allelúia.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,

- super aquas quiétis edúxit me,

- 3 ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ

propter nomen suum. *R.*

- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,

non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus

ipsa me consoláta sunt. *R.*

- 5 Parásti in conspéctu meo mensam

advérsus eos qui tribulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. *R.*

- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. *R.*

3

*Beati qui ad cenam nuptiarum Agni
vocati sunt.*

Lectio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

19, 1. 5-9 a

Ego Ioánnes audívi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicéntium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exívit dicens: « Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timétis eum, pusílli et magni ».

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonítruum magnórum, dicéntium:

« Allelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnipotens. Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei, quia venérunt nuptiæ Agni, et Uxor eius præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssinum splendens mundum; býssinum enim iustificatiónes sunt sanctorum ».

Et dicit mihi: « Scribe: " Beáti qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (R.: 1 a)

R. Benedic, ánima mea, Dómino.

vel Allelúia.

- 1 Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimittit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 9 Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. R.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- 14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illius in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

Vel etiam Ap 21, 5-7, ut supra in Communi martyrum, p. 876.

Lectio secunda

1

*Quos iustificavit, illos et glorificavit.*Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 26-30

Fratres:

Spiritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid
orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spiritus inter-
pellat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur
corda scit quid désideret Spiritus, quia secúndum Deum
póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligentibus Deum ómnia
cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum
vocáti sunt.

Nam quos præscívit et prædestinávit confórmes fieri
imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis
frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et
quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificá-
vit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

*Infirma mundi elegit Deus.*Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 26-31

Fratres:

Vidéte vocatióem vestram, fratres; quia non multi
sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non
multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificátio et redemptio; ut, quemádmódum scriptum est: « Qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

3

*

Caritas numquam excidit.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 13

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiorem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacua-búntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destrué-tur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetá-mus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapié-bam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænigmaté, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognóscó ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

13, 4-13

Fratres:

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas; non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat ma-lum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, óm-nia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacua-búntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destrué-tur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetá-mus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sa-piébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænigmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósko ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

4

*Despondi vos uni viro, virginem castam
exhibere Christo.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatione; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

5

*Vivo autem, iam non ego; vivit vero
in me Christus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas
2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confixus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me et trádidit se ipsum pro me.
Verbum Dómini.

6

*Per quem mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas
6, 14-16

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. Neque enim circumcisio áliquid est, neque præpútium, sed nova creatúra.

Et quicumque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.

Verbum Dómini.

7

Scire supereminentem scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 3, 14-19

Fratres:

Flecto génua mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiorem hóminem; habitáre Christum per fidem in córdibus vestris; in caritáte radicáti et fundáti, ut valeátis comprehendere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublimitas et profundum; scire étiam supereminéntem scientiæ caritá-

tem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

8

Accipite armaturam Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

6, 10-13. 18

Fratres:

Confortámini in Dómino et in poténtia virtútis eius.

Indúite armatúram Dei, ut possitis stare advérsus insídias diaboli. Quia non est nobis colluctatio advérsus sánguinem et carnem, sed advérsus principátus, advérsus potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spiritalia nequitiæ in cælestibus.

Proptérea accipite armatúram Dei, ut possitis resistere in die malo et, ómnibus perféctis, stare. Per omnem oratióem et obsecratióem orántes omni témpore in Spíritu, et in ipso vigilántes in omni instántia et obsecratióne pro ómnibus sanctis. — Verbum Dómini.

9

*Ad destinatum persequor,
ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Philippénes

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci et árbitor ut stérora, ut Christum lucrí faciám, et invéniam in illo, non habens meam iustítiam, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est

Christi, quæ ex Deo est iustítia in fide; ad cognoscéndum illum et virtútem resurrectionis eius et communióem passiónum illius, confórmans me mortí eius, si quo modo occurrám ad resurrectionem quæ est ex mórtuis.

Non quod iam accéperim aut iam perféctus sim; pérsequor autem, si umquam comprehéndam, sicut et comprehénsus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non árbitor comprehéndisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quæ ante sunt exténdens me, ad destinátum pérsequor, ad bravium supernæ vocatióis Dei in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

10

Quæcumque sancta, hæc cogitate.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Philippénes

4, 4-9

Fratres:

Gaudéte in Dómino semper. Iterum dico: Gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus; Dóminus prope.

Nihil solliciti sitis; sed in ómnibus oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actiόne, petitiόnes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte.

Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite, et Deus pacis erit vobíscum.

Verbum Dómini.

10a

*Super omnia hæc caritatem,
quod est vinculum perfectionis.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Colossenses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, paciéntiam, supportántes invicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiónis. Et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetipsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

11

Pro viduis

Quæ vere vidua est et desolata, speravit in Deum.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Timótheum

5, 3-10

Caríssime:

Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua filios aut nepótes habet, discant primum domum suam pie régere et mútuam vicem réddere paréntibus; hoc enim accéptum est coram Deo.

Quæ autem vere vídua est et desoláta, sperávit in Deum, et instat obsecrátióibus et oratióibus nocté ac die; nam quæ in delíciis est vivens, mórtua est. Et hæc præcipe, ut irreprehensibiles sint.

Si quis autem suórum et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit et est infidéli detérior.

Vídua adscribátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit unius viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens: si filios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatióem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

Verbum Dómini.

12

*Si fides non habeat opera, mortua est
in semetipsa.*

Lectio Epistolæ beāti Iacóbi apóstoli

2, 14-17

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et indigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímmini et saturámmini »; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt córporis, quid próderit?

Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípse. — Verbum Dómini.

13

Sanctæ mulieres sperantes in Deo.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli

3, 1-9

Caríssimi:

Mulieres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióinem sine verbo

lucrifiant, considerantes castam in timore conversationem vestram. Quarum sit non extrinsecus capillatura aut circumdationis auri aut indumenti vestimentorum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitate mitis et quieti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples.

Sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se, subiectae propriis viris, sicut Sara obediēbat Abrahāe, dominum eum vocans; cuius estis filiae beneficientes et non timētes ullam perturbationem.

Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vaso muliebri impertiētes honorem, tamquam et coheredibus gratiae vitae, uti ne impediāntur orationes vestrae.

In fine autem omnes unānimes, compatiētes, fraternitatis amatōres, misericordes, hūmiles; non reddētes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicētes, quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate accipiatis. — Verbum Domini.

14

*Unusquisque, sicut accepit donationem,
in alterutrum illam administrantes.*

Lectio Epistolae primae beati Petri apostoli 4, 7 b-11

Carissimi:

Estote prudentes et vigilate in orationibus.

Ante omnia mutuam in vosmetipsos caritatem continuam habentes, quia « caritas operit multitudinem peccatorum ». Hospitales invicem sine murmuratione; unusquisque, sicut accepit donationem, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei.

Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtute quam largitur Deus, ut in omnibus glorificetur Deus per Iesum Christum, cui est gloria et imperium in saecula saeculorum. Amen.

Verbum Domini.

15

Pro iis qui opera misericordiae exercuerunt

Et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 3, 14-18

Carissimi:

Nos scimus quoniam transivimus de morte in vitam, quoniam diligimus fratres.

Qui non diligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem.

In hoc novimus caritatem: quoniam ille pro nobis animam suam posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam mundi, et viderit fratrem suum necesse habere, et clausit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo?

Filioli mei, non diligamus verbo nec lingua, sed in opere et veritate. — Verbum Domini.

16

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-16

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit, ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit, non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est.

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi.

Quisque confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis.

Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

17

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 5, 1-5

Carissimi:

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui diligit Deum qui genuit, diligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus et mandata eius faciamus. Hæc est enim caritas Dei, ut mandata eius servemus; et mandata eius gravia non sunt.

Quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victoria, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei? — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 3

(R. Alleluia). V. Beati pauperes spiritu,
quoniam ipsorum est Regnum celorum.
(R. Alleluia).

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in celis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, et apertens os suum docebat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum celorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum celorum.

Beāti estis, cum maledixerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et glóricificent Patrem vestrum, qui in cælis est ».

Verbum Dómini.

2a

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(R. Allelúia). V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (R. Allelúia).

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine ", intrábit in Regnum cælórum; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: " Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophétávimus et in tuo nómine damónia eiécimus et in tuo nómine virtútes multas fécimus? " Et tunc confitébor illis: " Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitátem ".

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arenam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Allelúia). V. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(R. Allelúia).

Abscondisti hæc a sapientibus, et revelasti ea parvulis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelasti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos.

Tóllite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et húmilis corde; et " inveniétis réquiem animábus vestris "; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(R. Allelúia). V. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;

qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (R. Allelúia).

Vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

13, 44-46

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Símile est Regnum cælórum thesaúro abscondito in agro; quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia quæ hábuit, et emit eam ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 6

(R. Allelúia). V. Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur. (R. Allelúia).

Qui perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc " reddet unicuique secúndum opus eius " ». — Verbum Dómini.

6

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evang.

Mt 23, 11. 12 b

(R. Allelúia). V. Qui maior est vestrum, erit mínister vester, dicit Dóminus;

qui autem se humiliáverit, exaltábitur.

(R. Allelúia).

*Qui susceperit parvulum in Nomine meo,
me suscipit.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Mattháeum
18, 1-5

In illa hora accessérunt discipuli ad Iesum dicétes:
« Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit:

« Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicumque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscepit unum párvulum talem in Nómine meo, me súscipit ».

Verbum Dómini.

7

Pro religiosís

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 31 b-32

(R. Allelúia). V. Si manséritis in sermóne meo,
vere discipuli mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
(R. Allelúia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Mattháeum
19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentátes eum, et dicétes: « Licet hómini dimítere uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab initio, " másculum et féminam fecit eos ", et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et

adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ? Ita-que iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimítere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimítere uxóres vestras; ab inítio autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatióem, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discipuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matrís útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

7a

Pro religiosís

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 3

(R. Allelúia). V. Beáti páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(R. Allelúia).

*Vos qui reliquistis omnia et secuti estis me,
centuplum accipietis.*

✠ Lécio sancti Evangelii secundum Mattháeum
19, 27-29

In illo témpore:

Dixit Petrus ad Iesum: « Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in throno gloriæ suæ, sedebitis et vos super thronos duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Et omnis, qui reliquit domos vel fratres aut sorores aut patrem aut matrem aut filios aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet et vitam æternam possidebit ». — Verbum Domini.

7b

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(R. Alleluia). V. Mandatum novum do vobis, dicit Dominus,
ut diligatis invicem sicut dilexi vos.
(R. Alleluia).

*Diliges Dominum Deum tuum,
et proximum tuum sicut te ipsum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
22, 34-40

In illo tempore:

Audiētes pharisæi quod silentium imposuisset Iesus sadducæis, convenērunt in unum. Et interrogavit unus ex eis Legis doctor, tentans eum: « Magister, quod est mandatum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « Diliges Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua et in tota mente tua ». Hoc est magnum et primum mandatum. Secundum autem simile est huic: « Diliges proximum tuum sicut te ipsum ». In his duobus mandatis universa Lex pendet et propheta.

Verbum Domini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 8

(R. Alleluia). V. Beati mundo corde,
quoniam ipsi Deum videbunt.
(R. Alleluia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
25, 1-13

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: « Simile erit Regnum celorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso. Quinque autem ex eis erant fatuæ et quinque prudentes; fatuæ enim, acceptis lampadibus suis, non sumpsērunt oleum secum; prudentes vero acceperunt oleum in vasis cum lampadibus suis. Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt.

Média autem nocte clamor factus est: « Ecce sponsus, exite obviam ei ». Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornavērunt lampades suas.

Fatuæ autem sapientibus dixerunt: « Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur ».

Respondērunt prudentes dicentes: « Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite potius ad vendentes et emite vobis ». Dum autem irent emere, venit sponsus, et quæ paratæ erant intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est ianua.

Novissime autem veniunt et reliquæ virgines dicentes: « Domine, Domine, aperi nobis ».

At ille respondens ait: « Amen dico vobis, nescio vos ». Vigiláte itaque, quia nescitis diem neque horam ». — Verbum Domini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 14, 23

(R. Allelúia). V. Si quis diligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus diligit eum,
et ad eum veniémus. (R. Allelúia).

*

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álíi autem duo, álíi vero unum, unicuique secúndum própíam virtútem, et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et ponit ratióem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: « Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ».

Accessit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii et abscondi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respóndens autem dóminus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te mittere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo. Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

25, 14-23

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álíi autem duo, álíi vero unum, unicuique secúndum própíam virtútem et proféctus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniam dómini sui.

Post multum vero témporis venit dñus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: " Dómine, quinque talénta tradidisti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ".

Ait illi dñus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium dñi tui ".

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: " Dómine, duo talénta tradidisti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ".

Ait illi dñus eius: " Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium dñi tui " ». — Verbum Dñi.

10

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(R. Allelúia). V. Mandátum novum do vobis, dicit Dñus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(R. Allelúia).

* *Quamdiu fecistis fratribus meis minimis
mibi fecistis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-

débit super thronum glóriæ suæ: et congregábuntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infirmus et visitástis me; in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperuístis? quando autem te vídimus infirmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respóndens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quámdiu fecistis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecistis ".

Tunc dicet et his qui a sinístris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem atérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infirmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infirmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quámdiu non fecistis uni de mínimis his, nec mihi fecistis ". Et ibunt hi in supplicium atérnum, iusti autem in vitam atérnam ». — Verbum Dñi.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super thronum glóriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab invicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quídem a dextris suis, hædos autem a sinístris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: “ Veníte, benedicti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ”.

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: “ Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírimum aut in cárcere et vénimus ad te? ”

Et respóndens Rex dicet illis: “ Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ” ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). ʸ. Si manséritis in sermóne meo,
vere discipulí mei éritis
et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus.
(R. Allelúia).

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius, et foris stantes misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? »

Et circumspiciens eos, qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

12

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Allelúia). ʸ. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(R. Allelúia).

Quisquis unum ex pueris recipit, me recipit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 34-36

Discipulí Iesu in via inter se disputáverant quis eórum maior esset.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium mínister ».

Et accípiens púerum státuit eum in médio eórum; quem ut compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris receperit in Nómine meo, me récipit; et quicúmque me suscepit, non me súscipit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

13

Pro educatoribus

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Allelúia). V. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quía mystéria Regni párvulis revelásti.
(R. Allelúia).

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tängeret illos; discí-puli autem comminabántur offeréntibus. At videns Iesus, indigne tulit et ait illis: « Sínite párvulos veníre ad me, ne prohibuérítis eos; tálum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non receperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

14

Pro religiosís

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 5, 3

(R. Allelúia). V. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
(R. Allelúia).

*

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-30

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicís bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: " Ne occídas, ne adúlteres, ne furérís, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conser-vávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspiciens Iesus ait discí-pulis suis: « Quam difícilé qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discí-puli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difícilé est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpít Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis, nemo est, qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangelium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et filios et agros cum persecutió nibus, et in sáculo futuro vitam ætérrnam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciám ut vitam ætérrnam percípiám? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcépta nosti: " Ne occídas, ne adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium dixeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem " ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiones multas.

Et circumspiciens Iesus ait discipulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Fílii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camé-

lum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirábantur dicéntes ad semetípso: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

14a

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 13, 34

(R. Allelúia). V. Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis invicem sicut diléxi vos.
(R. Allelúia).

*Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Lucam 6, 27-38

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros, bene fácite his qui vos odérunt; benedicite maledicéntibus vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit in maxíllam, præbe et álteram. Et ab eo qui aufert tibi vestiméntum, étiam túnícám noli prohibére. Omni peténti te, tribue; et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et, prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis simíliter.

Et si diligítis eos qui vos dilígunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres dilígéntes se dilígunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quíbus sperátis recíperé, quæ

vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fœnerántur, ut recipiant æquália.

Verúmtamen diligíte inimícos vestros, bene fácite et mútuum date, nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis filii Altíssimi, quia ipse benígnus est super ingrátos et malos. Estóte miséricórdes, sicut et Pater vester miséricors est.

Et nolíte iudicáre et non iudicabímmini; et nolíte condemnáre et non condemnabímmini; dimíttite et dimíttémmini; date et dábitur vobis: mensúram bonam, confértam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

15

Pro religiosís

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(*R.* Allelúia). *V.* Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(*R.* Allelúia).

Sequar te quocumque ieris.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discíplis suis in vía, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque ieris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes foveas habent et volúcres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primúm ire, et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

16

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 23

(*R.* Allelúia). *V.* Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. (*R.* Allelúia).

*Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlíer quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessariúm: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

17

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 3

(R. Alleluia). V. Beati pauperes spiritu,
quoniam ipsorum est Regnum celorum.
(R. Alleluia).

Complacuit Patri vestro dare vobis Regnum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 12, 32-34

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Noli timere, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum.

Vendite quæ possidētis et date eleemosynam. Facite vobis sacculos qui non veterāscunt, thesaurum non deficientem in cælis, quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit.

Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit ». — Verbum Domini.

18

Alleluia et Versus ante Evangelium

Lc 21, 36

(R. Alleluia). V. Vigilate, omni tempore orantes,
ut digni habeāmini, stare ante Filium hominis. (R. Alleluia).

Et vos estote parati.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 12, 35-40

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri praecincti, et lucernæ ardentes, et vos similes hominibus ex-

spectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis; ut, cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei.

Beati servi illi, quos, cum venerit dominus, invenerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcinget se, et faciet illos discumbere et transiens ministrabit illis.

Et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita invenerit, beati sunt illi.

Hoc autem scitote, quia si sciret pater familias qua hora fur veniret, non sineret perfodiri domum suam.

Et vos estote parati, quia, qua hora non putatis, Filius hominis veniet ». — Verbum Domini.

19

Pro religiosis

Alleluia et Versus ante Evangelium

Mt 5, 3

(R. Alleluia). V. Beati pauperes spiritu,
quoniam ipsorum est Regnum celorum.
(R. Alleluia).

*Qui non renuntiat omnibus quæ possidet,
non potest meus esse discipulus.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 14, 25-33

In illo tempore:

Ibant turbæ multæ cum Iesu, et conversus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxorem, et filios et fratres et sorores, adhuc et animam suam, non potest esse meus discipulus. Et qui non baiulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discipulus.

Quis enim ex vobis, volens turrem ædificare, non prius sedens computat sumptus, si habet ad perficiendum? ne, posteaquam posuerit fundamentum et non potuerit perficere, omnes qui vident incipiant illudere

ei, dicentes: " Hic homo cœpit ædificare et non pôtuit consummare? "

Aut quis rex, iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem milibus occurrere ei, qui cum viginti milibus venit ad se? Alioquin, adhuc illo longe agente, legationem mittens rogat ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus ».

Verbum Domini.

20

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(R. Alleluia). V. Manete in dilectione mea, dicit Dominus;

qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (R. Alleluia).

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 15, 1-8

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus afferat. Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis.

Manete in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso, nisi manserit in vite, sic nec vos, nisi in me manseritis.

Ego sum vitis, vos palmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit, missus est

foras sicut palmes et aruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis petite, et fiet vobis.

In hoc glorificatus est Pater meus, ut fructum multum afferatis, et efficiamini mei discipuli ».

Verbum Domini.

21

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 13, 34

(R. Alleluia). V. Mandatum novum do vobis, dicit Dominus,

ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

(R. Alleluia).

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 15, 9-17

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in eius dilectione. Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis.

Vos amici mei estis, si facietis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia omnia, quæ audivi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis; sed ego elegi vos et posui vos, ut vos eatis et fructum afferatis, et fructus vester má-

neat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

22

Alleluia et Versus ante Evang. Io 15, 9 b. 5 b

(R. Allelúia). V. Manéte in dilectióne mea, dicit Dóminus;

qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. (R. Allelúia).

*Volo ut ubi ego sum,
et illi sint mecum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens:
« Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis
qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes
unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et
ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam; quam dedísti mihi, dedi illis, ut
sint unum sicut et nos unum sumus.

Ego in eis, et tu in me, ut sint consummátí in unum,
ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos,
sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum,
et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam de-
dísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem
te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et
notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut di-
lécio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

ANTIPHONÆ AD INTROITUM AD LIBITUM

in sollemnitatibus et festis

1. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrán-
tes sub honóre beátí (beátæ) N. (mártiris, pastóris,
etc.): de cuius sollemnitáte (festivitáte, passióne) gau-
dent Angeli, et colláudant Fílium Dei.

2. Lætémur omnes in Dómino in sollemnitáte sancti
N., protectóris nostri, qui hódie ex hoc mundo, fide
triúmphans, ad cælum migrávit, in ætérnum cum Chri-
sto regnatúrus.

3. Certámen gloriósum Patróni nostri cum gáudio ce-
lebrémus, qui, Christum conféssus coram homínibus,
honorári a Christo méruit coram Patre qui est in cælis.

4. Sollemnitátem beátí N. mártiris cum gáudio cele-
brémus, quia pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et hódie in cælis a Christo méruit glorióse coronári.

5. Laudem dicite Deo nostro, omnes Sancti eius et qui
timétis Deum, pusílli et magni; quóniam regnábít Dó-
minus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsul-
témus, et demus glóriam ei.

6. Hódie beátus N. labóris sui præmium recépit; hódie
in cælesti convívio cum Sanctis ómnibus gloriósus con-
sédit.

MISSÆ RITUALES

I. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

1. PRO ELECTIONE SEU INSCRIPTIONE NOMINIS

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum et confirmámini,
quærite fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum
grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múnias et renátos.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1066.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérrnam vitam
in confessióne tui nóminis
baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas pérfici
et peccáta deléri. Per Christum.

Dicitur præfatio de Tempore.

Ant. ad communionem

Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiae eius.

NB. - Textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt
pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.

Post communionem

Purificent nos, quæsumus, Dómine,
sacraménta quæ sumpsimus,
et fámulos tuos
ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadra-
gesima, p. 174.

2. IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæc Missa adhibetur quando scrutinia celebrantur, sive
tempore ipsis proprio, idest in dominicis III, IV et V in Qua-
dragesima, sive aliis temporibus.

Ant. ad introitum

Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta

In primo scrutinio:

Da, quæsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter
ad confessiónem tuæ laudis accédere,
ut dignitáte prístina,
quam origináli transgressióne perdidérunt,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

In secundo scrutinio:

Omnípotens sempitérne Deus,
Ecclésiám tuam spiritali iucunditáte múltiplica,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cæléstes. Per Dóminum.

In tertio scrutinio:

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptismatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1066.

Super oblata

In primo scrutinio:

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiéndam mystéria fámulos tuos, quæsumus,
et prævéniat competénter
et devóta conversatióne perdúcat. Per Christum.

In secundo scrutinio:

Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, suppliciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perficias.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fidei cristiánæ primítiis imbuísti,
huius sacrificií tribuas operatióne mundári.
Per Christum.

Dicitur præfatio propria de singulis dominicis Quadragesimæ vel,
aliis diebus, de Tempore.

Quando adhibetur Canon Romanus, in *Meménto vivorum fit memoria patrinatorum, et dicitur Hanc igitur proprium.*

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, qui eléctos tuos susceptúri sunt ad sanctam grátiam baptísmi tui, et recitantur nomina patrinatorum et matrinarum, et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est ...

Hanc igitur oblatiónem, Dómine, ut propítius suscípias, deprecámur, quam tibi offérimus pro fámulis et famulábus tuis, quos ad ætérnam vitam et beátum grátiae tuæ donum numeráre, elégere atque vocáre dignátus es.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io 4, 13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam.

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos: et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.

Post communionem

In primo scrutinio:

Adéstó, Dómine, quæsumus, redemptionis efféctibus, ut, quos sacraméntis æternitátis instítues, eósdem prótegas dignánter aptándos.
Per Christum.

In secundo scrutinio:

Tu semper, quæsumus, Dómine, tuam attólle benígnus famíliam, tu dispóne corréctam, tu propítius tuére subiéctam, tu gubérna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Concúrrat, Dómine, quæsumus, pópulus tuus et toto tibi corde subiéctus obtíneat, ut, ab omni perturbatióne secúrus, et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

3. IN CONFERENDO BAPTISMATE

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in collatione Baptismi adultorum, præsertim si in eadem actione liturgica etiam Confirmatio datur.

Dici potest, pro opportunitate, etiam in collatione Baptismi parvulorum.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum

Eph 4, 24

Indúite novum hóminem, qui secúndum Deum créatus est in iustítia et sanctitáte veritátis.

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectionis Fílii tui participáre mystérium, præsta, quæsumus,

ut, adoptiōnis filiōrum Spīritu roborāti,
in novitatē vitæ iūgiter ambulēmus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1076-1107, vel, pro parvulis, pp. 1109-1125.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignéris,
et una cum oblatiōnibus Ecclésiæ tuæ benígnus accípias.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit
memoria patrinorum:

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum,
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cónita est ...

In Precibus eucharisticis, neophytorum memoria secundum has
formulas inseritur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblatiōnem servitutis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spīritu Sancto,
tribuens eis remissionem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascríbi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba et uni-
vërso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmatiōnem)
familiæ tuæ adiúnci sunt,
ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo volénti sequántur.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba adésto
propítius, additur:

Confórta, quæsumus, in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regeneratiōnis
(et donatiōnem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitatē vitæ semper procédant.
Omnes filios tuos ubique dispérsos ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio neophytorum
inseritur hoc modo:

... sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spīritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui ...

Ant. ad communionem

1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritatē dedit nobis Pater,
ut filii Dei nominémur et simus.

Post communionem

Præsta, quæsumus, Dómine,
ut, carnis et ságuinis Fílii tui préditi sacraménto,
in comuniōne Spíritus eius
fratrúmque dilectiōne ita crescámus,
quátenu ad plenam córporis Christi mensúram
caritatē vívida dilatémur.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum

Tit 3, 5. 7

Salvos nos fecit Deus
per lavácrum regeneratiónis
et renovatiónis Spíritus Sancti,
ut, iustificáti grátia ipsíus,
herédes simus secúndum spem vitæ æternæ.

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritátem álares faciámus,
et fratérnæ afferámus fructus plúrimos caritátis.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1076-1107, vel, pro parvulis, pp. 1109-1125.

Super oblata

Ad parátum panem accedéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cæléste cum gáudiis convívium celebrátes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Intercessionem propriæ, pp. 1056-1057.

Ant. ad communionem

1 Io 3, 2

Caríssimi, nunc filii Dei sumus,
et nondum apparuit quid érimus.

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectionis Filii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrádo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútem,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

4. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Hæc Missa dicitur, cum colore rubro vel albo, quando in ipsa Missa aut immediate ante vel post ipsam Missam confertur Confirmatio.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum

Ez 36, 25-26

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum,
et spíritum novum ponam in médio vestri.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ
dignánte inhabitádo perficiat.
Per Dóminum.

Vel:

Promissionem tuam, quæsumus, Dómine,
super nos propitiátus adimple,
ut Spíritus Sanctus advéniens
nos coram mundo testes efficiat
Evangélii Dómini nostri Iesu Christi.
Qui tecum vivit.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1062-1063.
Lectiones ut infra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine,
súscipe vota cleménter, et præsta,
ut, Fílio tuo perféctius configuráti,

in testimónium eius indesinéter accréscant,
memoriále participánte redemptionis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruiť.
Qui tecum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro iis quoque,
quos, Baptísmate. regenerátos,
confirmáre dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Cf. Hebr 6, 4

Quicúmque illumináti estis,
qui gustavístis donum cæléste,
et partícipes facti estis Spíritus Sancti,
gaudéte omnes in Dómino.

Post communionem

Spíritu Sancto, Dómine, perúntos
tuíque Fílii sacraménto nutritos
tua in pósterum benedictióne proséquere,
ut, ómnibus adversitatibus superátis,
Ecclésiám tuam sanctitate lætíficent,
eiúsque in mundo increménta
suis opéribus et caritate promóveant.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Loco benedictionis consuetae, in fine Missæ adhibetur benedictio
quæ sequitur, vel oratio super populum, p. 1061.

Benedícat vos Deus Pater omnípotens,
quí vos, ex aqua et Spíritu Sancto renátos,
fílios suæ adoptiόνis effécit,
et dignos sua patérna dilectiόne custódiat.
R. Amen.

Benedícat vos Fílius eius unigénitus,
quí Spíritum veritátis
in Ecclésiá mansúrum esse promísit,
et vos in confessiόne veræ fidei
sua virtúte confirmet.

R. Amen.

Benedícat vos Spíritus Sanctus,
quí ignem caritátis in córdibus discipulórum accéndit,
et vos, in unum congregátos,
ad gáudium regni Dei sine offensiόne perdúcat.
R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Oratio super populum

Loco formulæ benedictionis prædictæ, adhiberi potest oratio su-
per populum.

Diaconus vel minister dicere potest invitatorium: Inclínate vos
ad benedictiόnem, vel aliud.

Deinde Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
et Spíritus Sancti dona
in córdibus tuórum custódi fidélium,
ut et Christum crucifíxum
coram mundo confitéri non erubéscant,
et mandáta eius devóta caritate perficiant.
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Benedicat vos omnipotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

B

Ant. ad introitum Cf. Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quæsumus, Dómine,
super nos dignánter effúnde,
ut omnes, in unitáte fidei ambulátes,
et caritátis eius fortitúdine roboráti,
ad mensúram ætátis plenitúdinis Christi occurrámus.
Per Dóminum.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1059 et 1063.

Lectiones ut infra, pp. 1126-1151.

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritalíque sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offeréntes,
largiórem in dies effusióem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium,
ut in Missa præcedente, p. 1060.

Ant. ad communionem Ps 33, 6. 9

Accédite ad Dóminum et illuminámini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est.

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
túique auxísti Unigéniti nutríménto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúctos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiόνis
iúgiter manifestent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbére.
Per Christum.

Benedictio sollemnis vel oratio super populum, pp. 1060-1061.

C

Aliæ orationes, pro opportunitate adhibendæ

Collecta

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procedít illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, oblatiόνem famíliæ tuæ,
ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et colláta custódiant, et ad æténa præmia pervéniant.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno pane cælésti satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

A

AD CATECHUMENOS FACIENDOS

Lectio prior

*Egredere de terra tua, et veni in terram,
quam monstrabo tibi.*

Lectio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: «Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi; et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus.

Benedicám benedicéntibus tibi et maledicám maledicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 12-13. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b vel 22)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

vel: Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. R.

¹⁸ Ecce óculi Dómini
super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum,
et alat eos in fame. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. R.

Alleluia et Versus ante Evang.

Io 1, 41 et 17 b

(R. Allelúia). V. Invénimus Messíam,
qui est Christus;
grátia et véritas per eum facta est.
(R. Allelúia).

Evangelium

Ecce Agnus Dei. Invenimus Messiam.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42
In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discipulis eius duo. Et respíciens Iesum ambulántem, dicit: «Ecce Agnus Dei ».
Et audierunt eum duo discipuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsum autem Iesus, et videns eos sequéntes se,
dicit eis: « Quid quéritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpre-tátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audierant ab Ioánne et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus) ». Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon fílius Ioánnis: tu vocáberis Cephas (quod interpretátur Petrus) ».

Verbum Dómini.

B

IN DIE ELECTIONIS BAPTIZANDORUM

Si electio fit dominica I in Quadragesima, sumi possunt lectiones cuiuslibet seriei huius dominicæ.

Si fit extra dominicam et lectiones diei non conveniunt, similiter seligantur lectiones inter eas quæ assignantur dominicæ I in Quadragesima, p. 43, vel aliæ aptæ.

C

IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Ad I Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ III in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 107.

Ad II Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ IV in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 144.

Ad III Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ V in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus, p. 181.

D

IN TRADITIONE SYMBOLI

Lectio prima

Audi, Israel: Diliges Dominum ex toto corde tuo.

Lectio libri Deuteronomii

6, 1-7

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Hæc sunt præcepta et cæremóniæ atque iudicia, quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, et faciátis ea in terra ad quam transgredimini possidéndam; ut tíneas Dóminum Deum tuum et custódias ómnia mandáta et præcepta eius, quæ ego præcipio tibi et fíliis ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui.

Audi, Israel, et obsérva, ut fácias quæ præcepit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollicitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcipio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea fíliis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmienti atque consúrgens ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: Io 6, 69)

R. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

8 Lex Dómini immaculata, reficiens animam, testimónium Dómini fidele, sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustitiæ Dómini rectæ, lætificantes corda, præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósus multum, et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Lectio secunda

1

*Fidei confessio credentis in Deum.*Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo « Dóminum Iesum » et in corde tuo credideris quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustitiam, ore autem confessio fit in salutem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundetur ». Non enim est distinctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum: « Omnis enim quicumque invocáverit Nomen Dómini, salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

*

Per Evangelium salvamini, qua ratione evangelizaverim vobis, si tenetis.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidistis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-4

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne evangelizáverim vobis, si tenétis, nisi si frustra credidistis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

¶. Sic Deus diléxit mundum,
ut Filium suum Unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 13-18

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interrogábat discipulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Filium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Eliám, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dicitis? »

Respóndens Simón Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simón Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam ». — Verbum Dómini.

2

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

¶. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

*Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me
in tenebris non maneat.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audierit verba mea et non custodierit, ego non iúdicó eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spérnit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex me ipso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

E

IN TRADITIONE ORATIONIS DOMINICÆ

Lécitio prima

Traham vos in vinculis caritatis.

Lécitio libri Osée prophétæ

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi fílium meum.

Et ego, quasi nutrícius Ephraim, portábam eos in bráccíis meis, et nesciérunt quod curárem eos. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis; et ero eis quasi exáltans iugum super maxíllas eórum, et declinávi ad eum ut vescerétur.

Convérsum est in me cor meum, páriter conturbáta est pænítudo mea. Non fáciám furórem iræ meæ, non convértať ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in médio tui sanctus, et non ingrédíar civitátem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
- 3 ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.
- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.
- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

vel

Ps 102, 1-2. 8 et 10. 11-12. 13 et 18 (R.: 13)

- R. Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
 - 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
 - 3 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
 - 4 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.
 - 5 Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
 - 6 quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.
 - 7 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se,
 - 8 in eos qui servant testaméntum eius,
et mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea. R.

Lectio secunda

1

*Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 14-17. 26-27

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.
Non enim accepistis spíritum servitútis íterum in

timórem, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et heredes: heredes quidem Dei, coheredes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabilibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid désideret Spíritus, quia secundum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

*Misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra,
clamantem: Abba, Pater.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Filii sui in corda nostra, clamántem: « Abba, Pater ». Itaque iam non es servus, sed filius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Rom 8, 15

✠. Non accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Evangelium

Domine, doce nos orare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 6, 9-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sic vos orábitis:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advénia Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantialém da nobis hódie, et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris, et ne indúcas nos in tentatiónem, sed líbera nos a Malo ». — Verbum Dómini.

F

AD RITUM « EFFETHA »

Evangelium

Effetha, quod est Adaperire.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 7, 31-37

In illo témpore:

Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecántur eum ut impónat illi manum.

Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius, et éxspuens tétigit linguam eius, et suspiciens in cælum ingémuit et ait illi: « Effetha », quod est: « Adaperire ». Et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte.

Et præcépit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant.

Et eo ámplius admirabántur dicéntes: « Bene ómnia fecit, et surdos facit audíre et mutos loquí ». Verbum Dómini.

G

IN CONFERENDO BAPTISMATE ADULTORUM

Cum initiatio christiana in Vigilia paschali peragitur, e lectionibus pro eadem Vigilia assignatis, p. 337, præter Ex 14 (lectionem tertiam), seligatur Is 55 (lectio quinta) et Ez 36 (lectio septima).

Secus, extra Vigiliam paschalem:

Lectio prima extra tempus paschale

1

Sic erit semen tuum. Semini tuo dabo terram hanc.

Léctio libri Génesis

15, 1-6. 18 a

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visiónem dicens: « Noli timére, Abram, ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis, et fílius procuratóris domus meæ iste damáscus Eliézer ». Addidítque Abram: « Mihi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus heres meus erit ».

Statímque sermo Dómini factus est ad eum dicens: « Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxítque eum foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc, a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 3-4. 16-17. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

3 Quóniam dixísti:

« In ætérnum misericórdia ædificábitur », in cælis firmábitur véritas tua.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo, iurávi David servo meo ». R.

16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem; Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die, et in iustítia tua exaltabúntur. R.

21 « Invéni David servum meum; óleo sancto meo unxi eum.

22 Manus enim mea firma erit cum eo, et bráccium meum confortábit eum. R.

25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso, et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu, Deus meus et refúgium salútis meæ ». R.

2

*Statuam pactum meum inter me et te,
et inter semen tuum*

post te in generationibus suis, fœdere sempiterno.

Léctio libri Génesis

17, 1-8

Postquam Abram nonaginta et novem annórum esse cœperat, apparuit ei Dóminus dixítque ad eum: « Ego

Deus omnipotens: ámbula coram me, et esto perfectus. Ponámque fœdus meum inter me et te, et multiplicábo te vehementer nimis ». Cécidit Abram pronus in faciém.

Dixítque ei Deus: «Ego sum, et pactum meum tecum. Erísque pater multárum géntium, nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis Abraham, quia patrem multárum géntium constitúi te. Faciámque te créscere vehementissime et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatióibus suis, fœdere sempitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatióis tuæ, omnem terram Chánaan in possessionem ætérnam, eróque Deus eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
³ super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Enim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

3

Abicite deos alienos, qui in medio vestri sunt.

Léctio libri Génesis 35, 1-4. 6-7 a

In diébus illis:

Locútus est Deus ad Iacob: « Surge, et ascénde Bethel, et hábita ibi, facque altáre Deo, qui apparuit tibi quando fugiébas Esau fratrem tuum ».

Iacob vero, convocáta omni domo sua, ait: « Abicite deos aliénos, qui in médio vestri sunt, et mundámini ac mutáte vestiménta vestra. Súrgite, et ascendámus in Bethel, ut faciámus ibi altáre Deo, qui exaudívit me in die tribulatióis meæ, et sócius fuit itíneris mei ». Dedérunt ergo ei omnes deos aliénos, quos habébant, et ináures, quæ erant in áuribus eórum; at ille infódit ea subter terebínthum, quæ est post urbem Sichem.

Venit ígitur Iacob Luzam, quæ est in terra Chánaan, cognoméno Bethel, ipse et omnis pópulus cum eo. Ædificávitque ibi altáre, et appellávit nomen loci illius: Domus Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

¹ Iubiláte Deo, omnis terra,

² psalmum dicite glóriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.

³ Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». R.

- 8 Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;
9 qui pósuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotióem pedes nostros. *R.*
16 Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
17 Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi in lingua mea. *R.*

4

Elige vitam, ut et tu vivas et semen tuum.

Lectio libri Deuteronomii 30, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Consídera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contráριο mortem et malum, ut díligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódias mandáta illíus ac cæremónias atque iudícia, et vivas; atque multiplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.

Si autem aversum fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque erróre decéptus adoráveris deos aliénos et servieris eis, prædíco tibi hódie quod péreas et parvo témpore moriéris in terra, ad quam, Iordáne transmissó, ingrediéris possidéndam.

Testes invoco hódie cælum et terram, quod proposúerim vobis vitam et mortem, benedictiόnem et maledictiόnem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et díligas Dóminum Deum tuum, atque obédias voci eius et illi adhæreas (ipse est enim vita tua et longitúdo díerum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (*R.*: 2 ab vel Eph 5, 14)

R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
vel: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis,
et illuminábit te Christus.

- 4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:
5 quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hómínis, quóniam vísitas eum? *R.*
6 Mínuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;
7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius: *R.*
8 Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. *R.*

5

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Lectio libri Iósue 24, 1-2 a. 15-17. 18 b-25 a

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdice et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pópulum sic locútus est: « Si malum vobis vidétur ut Dómino serviátis, óptio vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeátis, utrum díis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an díis

Amorrhæorum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægýpti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíre Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignóscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiseritis Dóminum et serviéritis diis aliénis, convértet se et afflíget vos atque subvértet, postquam vobis præstiterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita, ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus ».

Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviátis ei ».

Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obœdiéntes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fœdus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; 42, 3. 4 (R.: 41, 3 a)

R. Sitívit ánima mea ad Deum vivum.

2 Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

3 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum: quando véniam et apparebo ante fáciem Dei? R.

3 Emítte lucem tuam et veritátem tuam; ipsa me dedúcant et addúcant in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. R.

4 Et introibo ad altáre Dei, ad Deum lætítiæ exsultatiónis meæ. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. R.

6

Descendit Naaman et lavit in Iordane septies, et mundatus est.

Lectio libri secúndi Regum

5, 9-15 a

In diébus illis:

Venit Náaman princeps militiæ regis Sýriæ cum equis et curríbus, et stetit ad óstium domus Eliséi.

Misítque ad eum Eliséus núntium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tangeret manu sua locum lepræ et curáret me. Numquid non meliôres sunt Abana et Pharthar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertisset se et abíret indignans, accessérunt ad eum servi sui et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixisset tibi prophéta, certe fácere debúeras; quanto magis quia nunc dixit tibi: "Laváre et mundáberis" ».

Descéndit et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púeri parvuli, et mundátus est.

Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit et stetit coram eo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

- 3 Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.
- 4 Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.
- 8 Ecce enim veritátem in corde dilexísti, et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
- 9 Aspérget me hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor. R.
- 12 Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum ínnoa in viscéribus meis.
- 13 Ne proícias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- 14 Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confírma me.
- 17 Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

7

Effundam spiritum meum super semen tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

44, 1-3

« Audi, Iacob, serve meus, et Israel, quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus:

“ Noli timére, serve meus Iacob et rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquas super sitiéntem, et fluénta

super áridam; effúdam spíritum meum super semen tuum, et benedictiónem meam super stirpem tuam ” ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 a (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Deus meus.

- 2 Deus, Deus meus es tu, ad te luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, te desiderávit caro mea. R.
- 3 In terra desérta et árida et inaquósa, sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
- 4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, lábia mea laudábunt te. R.
- 5 Sic benedícam te in vita mea, et in nómine tuo levábo manus meas.
- 6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea, et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.
- 8 Quia fuísti adiútor meus, et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
- 9 Adhæsit ánima mea post te. R.

8

In corde eorum scribam legem meam.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

31, 31-34

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti, pactum quod írritum fecérunt, et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in

viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens: « Cognósce Dóminum »; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitatí eórum, et peccáti eórum non memorábor ámplius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 11 (R.: 1 a vel 11 a)

R. Beátus cui remíssa est iníquitas.

vel: Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

- ¹ Beátus cui remíssa est iníquitas, et obtéctum est peccátum.
- ² Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum, nec est in spíritu eius dolus. R.
- ⁵ Peccátum meum cógnitum tibi feci, et delíctum meum non abscondi. Dixi: « Confitébor advérsus me iniquitátem meam Dómino ». Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.
- ¹¹ Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, et gloriámini, omnes recti corde. R.

9

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et ef-

fúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: Ez 36, 26)

R. Dabo vobis cor novum et spíritum novum in médio vestri.

- ³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.
- ⁴ Amplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me. R.
- ⁸ Ecce enim veritátem in corde dilexísti, et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
- ⁹ Aspérge me hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor. R.
- ¹² Cor mundum crea in me, Deus, et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
- ¹³ Ne proícias me a fácie tua, et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.
- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui, et spíritu promptíssimo confírma me.
- ¹⁷ Dómine, lábía mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Lectio prima
tempore paschali

1

*Baptizetur unusquisque vestrum
in nomine Iesu Christi.*

Lectio Actuum Apostolorum 2, 14 a. 36-40 a. 41-42

Die Pentecostes, stans Petrus cum Undecim levavit vocem suam et locutus est: « Certissime sciat omnis domus Israel quia et Dominum eum et Christum Deus fecit, hunc Iesum quem vos crucifixistis ».

His auditis, compuncti sunt corde, et dixerunt ad Petrum et reliquos Apostolos: « Quid faciemus, viri fratres? »

Petrus vero ad illos: « Pœnitentiam, inquit, agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum, et accipietis donum Sancti Spiritus. Vobis enim est repromissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt, quoscumque advocaverit Dominus Deus noster ».

Aliis etiam verbis pluribus testificatus est, et exhortabatur eos. Qui ergo, recepto sermone eius, baptizati sunt, et appositæ sunt in illa die animæ circiter tria milia. Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatione, in fractione panis et orationibus. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9 (R.: 6 a)

R. Respícite ad eum, et illuminámini.

vel Allelúia.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

- 3** In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. **R.**
- 6** Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7** Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. **R.**
- 8** Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9** Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**

2

Si credis ex toto corde, licet te baptizari.

Lectio Actuum Apostolorum 8, 26-38

In diébus illis:

Angelus Dómini locutus est ad Philíppum, dicens: « Surge, et vade contra meridiánum ad viam, quæ descendit ab Ierúsalem in Gazam: hæc est desérta ». Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunúchus potens Candácis, reginæ Æthiopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem; et revertébatur sedens super currum suum, et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ».

Accúrrens autem Philíppus, audívit illum legéntem Isaíam prophétam et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? » Rogávitque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quem legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisióem ductus est, et sicut agnus

coram tondente se sine voce, sic non aperit os suum. In humilitate eius iudicium eius sublatum est: generatiōnem illius quis enarrabit? Quoniam tollitur de terra vita eius ».

Respondens autem eunuchus Philippo dixit: « Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? De se an de alio aliquo? » Aperiens autem Philippus os suum, et incipiens a Scriptura ista, evangelizavit illi Iesum.

Et, dum irent per viam, venerunt ad quandam aquam, et ait eunuchus: « Ecce aqua; quid prohibet me baptizari? » Et iussit stare currum; et descenderunt uterque in aquam, Philippus et eunuchus, et baptizavit eum. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: Eph 5, 14)

R. Surge, qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

vel Allelúia.

¹ Dominus illuminatio mea et salus mea, quem timebo?
Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo? R.

⁴ Unum petii a Domino, hoc requiram:
ut inhabitem in domo Domini
omnibus diebus vitæ meæ,
ut videam voluptatem Domini,
et visitem templum eius. R.

⁸ Faciem tuam, Domine, requiram.

⁹ Ne avertas faciem tuam a me,
ne declines in ira a servo tuo.
Adiutor meus es tu, ne me reicias. R.

¹³ Credo videre bona Domini in terra viventium.

¹⁴ Exspecta Dominum, viriliter age,
et confortetur cor tuum, et sustine Dominum. R.

3

Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt.

Lectio libri Apocalypsis beati Ioannis apostoli

19, 1. 5-9 a

Ego Ioannes audivi quasi vocem magnam turbæ multæ in cælo dicentium: « Allelúia, salus et glória et virtus Deo nostro ».

Et vox de throno exivit dicens: « Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius, et qui timetis eum, pusilli et magni ».

Et audivi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquarum multarum, et sicut vocem tonitruum magnorum, dicentium:

« Allelúia, quoniam regnavit Dominus, Deus noster omnipotens. Gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei, quia venerunt nuptiæ Agni, et Uxor eius præparavit se. Et datum est illi ut cooperiat se byssinum splendens mundum; byssinum enim iustificationes sunt sanctorum ».

Et dicit mihi: Scribe: « Beati qui ad cenam nuptiarum Agni vocati sunt ». — Verbum Domini.

Psalmus resp. Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra. Vel Allelúia.

¹ Iubiláte Deo, omnis terra,
² psalmum dicite gloriæ nominis eius,
glorificáte laudem eius.

³ Dicite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». R.

⁸ Benedicite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;
⁹ qui posuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotionem pedes nostros. R.

- ¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
 quanta fecit ánimæ meæ.
¹⁷ Ad ipsum ore meo clamávi, et exaltávi in lingua mea. *R.*

Lectio secunda

1

* *Consepulti cum illo per baptismum,
 in novitate vitæ ambulemus.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romános

6, 3-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in
 morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in
 mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a
 mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ
 ambulémus. Si enim complantáti facti sumus simili-
 tudini mortis eius, sed et resurrectionis érimus.

Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul cruci-
 fixus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non ser-
 viámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est
 a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia
 simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus
 suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra
 non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mór-
 tuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse pec-
 cáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romános

6, 3-4. 8-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in
 morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in
 mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a
 mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ
 ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia
 simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus
 suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra
 non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mór-
 tuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse pec-
 cáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Quis nos separabit a caritate Christi?

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romános

8, 28-32. 35. 37-39

Fratres:

Scimus quóniam diligentibus Deum ómnia coope-
 rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti
 sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes

fieri imáginis Fílii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis nos separábit a caritaté Christi? tribulatio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altitúdo, neque profúndum, neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi, sive Græci, sive servi, sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

3, 26-28

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis; non est Iudæus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémína; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-10. 13-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritali in cælestibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritaté; qui prædestinávit nos in adoptiόem filiόrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátia suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptionem per ságuinem eius, remissiόem peccatórum secúndum divítias grátia eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia, notum fáciens nobis mystérium voluntátis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatiόem plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra, in ipso.

In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, Evangélium salutis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissionis Sancto, qui est árrabon hereditátis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem glóriæ ipsius. — Verbum Dómini.

6

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

7

Induentes novum hominem, sicut dilecti Dei.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Colossenses

3, 9 b-17

Fratres:

Exúite vos véterem hóminem cum áctibus eius, et indúite novum, eum qui renovátur in agnitióem secundum imáginem eius qui creávit eum; ubi non est

Græcus et Iudæus, circumcísio et præpútium, bárbarus, Scythæ, servus, liber, sed ómnia et in ómnibus Christus.

Indúite vos ergo, sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculo perfectiōnis, et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno corpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetipsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Et omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum.

Verbum Dómini.

8

*Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis
et renovationis Spiritus Sancti.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Titum

3, 4-7

Caríssime:

Cum benignitas et humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei, non ex opéribus iustitiæ, quæ fécimur nos, sed secundum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovatiōnis Spíritus Sancti, quem effúdit super nos abúnde per Iesum Christum Salvatórem nostrum; ut, iustificáti grátia ipsius, heredes simus secundum spem vitæ æternæ.

Verbum Dómini.

*Aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus
aqua munda.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 10, 22-25

Fratres:

Accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda; teneamus spei confessionem indeclinabilem (fidelis enim est qui repromisit); et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum, non deserentes congregationem nostram, sicut est consuetudinis quibusdam, sed exhortantes et tanto magis quanto videtis appropinquantem diem.

Verbum Domini.

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 2, 4-5. 9-10

Carissimi:

Ad Dominum accedentes, lapidem vivum, ab hominibus quidem reprobatum, coram Deo autem electum, pretiosum, et ipsi tamquam lapides vivi ædificamini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spirituales hostias, acceptabiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus in acquisitionem, ut virtutes annuntiatis eius, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum; qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei; qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti. — Verbum Domini.

Evangeliium

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 1

(R. Alleluia). V. Si surrexistis cum Christo,
quæ sursum sunt querite,
ubi Christus est in dextera Dei sedens.
(R. Alleluia).

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum 16, 24-27

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam; qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

Quid enim prodest homini, si mundum universum lucratur, animæ vero suæ detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?

Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis, et tunc reddet unicuique secundum opus eius ». — Verbum Domini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Eph 4, 5-6

(R. Alleluia). V. Unus Dominus, una fides, unum baptisma;
unus Deus et Pater. (R. Alleluia).

*Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis dicens: « Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra. Eúntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(R. Allelúia). V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (R. Allelúia).

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názaeth Galilææ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánnē.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus dilectus, in te complácu ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 6

(R. Allelúia). V. Ego sum via, veritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
(R. Allelúia).

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum
10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tangeret illos; discipuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indigne tulit, et ait illis: « Sinite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non receperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ». Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mc 16, 15

(R. Allelúia). V. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangelium omni creatúræ.
(R. Allelúia).

Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum
16, 15-16. 19-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni crea-

turæ. Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur ».

Et Dominus quidem Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profecti prædicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante sequentibus signis. — Verbum Domini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(R. Alleluia). V. Salvator noster Iesus Christus
destruxit mortem,
et illuminavit vitam per Evangelium.
(R. Alleluia).

*Scriptum est prædicari in nomine Christi pœnitentiam
in remissionem peccatorum in omnes gentes.*

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Lucam

24, 44-53

In illo tempore:

Dixit Iesus ad discipulos suos: « Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysis et prophetis et psalmis de me ».

Tunc aperuit illis sensum, ut intellerent Scripturas.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resurgere a mortuis die tertia, et prædicari in nomine eius pœnitentiam in remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierusalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promissum Patris mei in vos; vos autem sedete in civitate, quoad usque induamini virtutem ex alto ».

Eduxit autem eos foras usque in Bethaniam, et elevatis manibus suis benedixit eis.

Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, et ferebatur in cælum. Et ipsi adoraverunt eum et regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno; et erant semper in templo benedicentes Deum.

Verbum Domini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(R. Alleluia). V. Sic Deus dilexit mundum,
ut Filium suum unigenitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam æternam. (R. Alleluia).

*Dedit potestatem filios Dei fieri, his qui credunt
in nomine eius.*

✠ Initium sancti Evangelii
secundum Ioannem

1, 1-5. 9-14. 16-18

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

In ipso vita erat, et vita erat lux hominum; et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehendunt.

Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem, veniens in mundum.

In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt; quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in

nómine eius, qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vidimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia. Quia Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(R. Allelúia). V. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(R. Allelúia).

Ecce Agnus Dei, qui tollit peccatum mundi.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 29-34

In illo témpore:

Videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi.

Hic est de quo dixi: " Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat ". Et ego nesciébam eum; sed ut manifestétur Israel, proptérea veni ego in aqua baptízans ».

Et testimónium perhíbuit Ioánnes dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum.

Et ego nesciébam eum; sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: " Super quem videris Spíritum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptízat in Spíritu Sancto ".

Et ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Petr 2, 9

(R. Allelúia). V. Vos genus eléctum, regále sacerdotium,
gens sancta;
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum.
(R. Allelúia).

*Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, sci-mus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit denuo, non potest vidére Re-gnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem ma-tris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respondit Iesus: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fuerit ex aqua et Spiritu, non potest introire in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spiritu, spiritus est ». — Verbum Domini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(R. Allelúia). V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Filium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (R. Allelúia).

*Ut omnis qui credit in eum
habeat vitam æternam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 3, 16-21

In illo témpore:

Dixit Iesus Nicodémo: « Sic Deus diléxit mundum, ut Filium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicátur, qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómine Unigéniti Filii Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem; erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius.

Qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur eius ópera, quia in Deo sunt facta ».

Verbum Domini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

Ego lux in mundum veni.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audierit verba mea et non custodíerit, ego non iú dico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo, quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex meípso non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætérna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ». Verbum Domini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 6

(R. Allelúia). V. Ego sum vía, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
(R. Allelúia).

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansérítis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si mansérítis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluérítis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavérítis, manébitis in dilectióne mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVULORUM

Lectio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Lécio libri Exodi

17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occideres nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióríbus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióríbus Israel; et vocávit nomen loci illíus « Tentátio », propter iúrgium filiórú Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit, super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.

³ Dedúxit me super sémítas iustitiæ propter nomen suum. R.

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mánseritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si mánseritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVULORUM

Lécio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Lécio libri Exodi

17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exíre de Ægýpto, ut occíderes nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciam pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiesque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel; et vocávit nomen loci illíus « Tentátio », propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- ² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me, ánimam meam refécit.
- ³ Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum. R.

- 4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. *R.*
- 5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. *R.*
- 6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitudínem diérum. *R.*

2

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

«Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de
univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et
effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini
ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idó-
lis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum po-
nam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne
vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum
ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis
ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et
éritis mihi in pópulum, et ego vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17 (*R.*: 9 a)

- R.* Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
- 2 Benedícám Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtur. *R.*
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. *R.*
- 8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*
- 14 Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- 15 Divérte a malo et fac bonum,
inquíre pacem et perséquare eam. *R.*
- 16 Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
- 17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. *R.*

3

*Vidi aquam egredientem de templo,
et omnes, ad quos
pervenit aqua ista, salvi facti sunt.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et
ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad orién-

tem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ descendébant in latus templi dextrum ad merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilonís, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem, et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad gēnua; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torrémentem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utrâque parte.

Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare et exíbut, et sanabúntur aquæ; et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens ».

Et super torrémentem oriétur in ripis eius ex utrâque parte omne lignum pomíferum; non défluet fólum ex eo, et non deficiet fructus eius; per singulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólía eius ad medicínam.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reícias. R.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Lectio secunda

1

*Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

6, 3-5

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemádmódum suscítatus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitatē vitæ ambulémus.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, sed et resurrectionis érimus. — Verbum Dómini.

2

Conformes fieri imaginis Filii eius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-32

Fratres:

Scimus quóniam diligentibus Deum ómnia coope-
rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti
sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes
fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in
multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vo-
cávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem
iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis
contra nos?

Qui Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus
trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia no-
bis donábit? — Verbum Dómini.

3

*In uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa;
ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum
corpus sunt; ita et Christus.

Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive
líberi; et omnes unum Spíritum potati sumus.
Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas

3, 26-28

Fratres:

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu.
Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum
induistis.

Non est Iudæus neque Græcus, non est servus ne-
que liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos
unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne am-
bulétis vocatióne qua vocati estis, cum omni humilitate
et mansuetúdine, cum longanimitate supportántes ínvi-
cem in caritate; solliciti serváre unitátem spíritus in
vínculo pacis. Unum corpus et unus Spíritus, sicut et
vocati estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus,
una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium,
qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli

2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Christum accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini, domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offérre spirítales hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdotium, gens sancta, pópulus in acquisitionem ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum: qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. — Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 14, 6

(*R.* Allelúia). *℣.* Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus; nemo venit ad Patrem, nisi per me. (*R.* Allelúia).

Hoc est magnum et primum mandatum.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisæis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait illi Iesus: « Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua ». Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: « Díliges próximum tuum sicut te ipsum ». In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Eph 4, 5-6

(*R.* Allelúia). *℣.* Unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater. (*R.* Allelúia).

Docete omnes gentes, baptizantes eos in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

28, 18-20

In illo témpore:

Accedens Iesus locútus est úndecim discípulis, dicens: « Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem sæculi ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

2 Tim 1, 10 b

(*R.* Allelúia). *℣.* Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem, et illuminávit vitam per Evangelium. (*R.* Allelúia).

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galiléæ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánnē.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te compláui ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Allelúia). V. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
(R. Allelúia).

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tangeret illos; discipuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indígne tulit, et ait illis: « Sinite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos; tálum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

* *Audi, Israel: Diliges Dominum Deum tuum
ex toto corde tuo.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum
12, 28 b-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et diliges Dóminus Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ”.

Secúndum est illud: “ Diliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, magíster, in veritáte dixísti: “ Unus est, et non est álius præter eum; et diligere eum ex toto corde, et ex toto intelléctu, et ex tota fortitúdine; et diligere próximum tamquam seípsum ” maius est ómnibus holocaustomátibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondísset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum
12, 28 b-31

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: “ Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtúte tua ”.

Secúndum est illud: “ Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ”. Maius horum áliud mandátum non est ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(R. Allelúia). V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (R. Allelúia).

*Nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre
Regnum Dei.*

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Iudæórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, sci-
mus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest
hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico
tibi: nisi quis natus fúerit dénuo, non potest vidére
Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo
nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem ma-
tris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: nisi quis
natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in
Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum
est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-14

In illo témpore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ, quæ dicitur Si-
char, iuxta prædium quod dedit Iacob Ioseph, fílio suo.
Erat autem ibi fons Iacob: Iesus ergo, fatigátus ex
itínere, sedébat sic super fontem.

Hora erat quasi sexta. Venit múlter de Samaría hau-
rírre aquam.

Dicit ei Iesus: « Da mihi bíbere ». Discípuli enim
eius abierant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlter illa samaritána: « Quómodo tu,
Iudæus cum sis, bíbere a me poscís, quæ sum múlter
samaritána? » Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis.

Respóndit Iesus, et dixit ei: « Si scires donum Dei,
et quis est qui dicit tibi: “ Da mihi bíbere ”, tu fórsi-
tan petísses ab eo, et dedíset tibi aquam vivam ».

Dicit ei mûlier: « Dómine, neque in quo háurias habes, et púteus altus est; unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum, et ipse ex eo bibit et filii eius et pécora eius? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Omnis qui bibit ex aqua hac sítiet íterum, qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed aqua, quam dabo ei, fiet in eo fons aquæ salíentis in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 3, 16

(R. Allelúia). V. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. (R. Allelúia).

Qui credit habet vitam æternam.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 6, 44-47

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Nemo potest veníre ad me, nisi Pater qui misit me, tráxerit eum; et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Est scriptum in prophétis: " Et erunt omnes docí-biles Dei ". Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, venit ad me. Non quíá Patrem vidit quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidit Patrem.

Amen, amen, dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

7, 37 b-39 a

In illo témpore:

Clamávit Iesus dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spírítu, quem acceptúri erant credéntes in eum. — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 8, 12 b

(R. Allelúia). V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
(R. Allelúia).

Abiit et lavit et venit videns.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 9, 1-7

In illo témpore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativité.

Et interrogavérunt eum discípuli sui dicéntes: « Rabbi, quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? »

Respóndit Iesus: « Neque hic peccávit, neque paréntes eius; sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Nos

opórtet operári ópera eius qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operári: quámdiu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hæc cum dixisset, éxspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius, et dixit ei: « Vade, lava in natatória Sílœ (quod interpretátur: Misus) ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 9 b. 5 b

(R. Allelúia). V. Manéte in dilectióne mea,
dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(R. Allelúia).

Manete in me et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícóla est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónem quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansérítis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si mansérítis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluérítis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea.

Si præcépta mea servavérítis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Tim 1, 10 b

(R. Allelúia). V. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
(R. Allelúia).

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

19, 31-35

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illíus sábbati), rogavérunt Pilátum ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura et alteríus qui crucifíxus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum lancea latus eius apérúit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credátis. — Verbum Dómini.

I

IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Lectio prima extra tempus paschale

1

Requiescet super eum Spiritus Domini.

Lectio libri Isaïæ prophætæ 11, 1-4 a

In die illa: Egrediétur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascéndet, et requiescet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ et intelléctus, Spíritus consilii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiæ et pietátis, et relébit eum Spíritus timóris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum auditum áurium árguet, sed iudicábit in iustítia páuperes et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

1 Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus,
magnificátus es veheménter.

24 Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecisti,
impléta est terra creatúra tua. R.

27 Omnia a te expéctant
ut des illis escam in témpore suo.

28 Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam,
implebúntur bonis. R.

30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

31 Sit glória Dómini in sáeculum;
lætétur Dóminus in opéribus suis. R.

33 Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quámdu sum.

34 Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. R.

2

Dedi Spiritum meum super servum meum.

Lectio libri Isaïæ prophætæ 42, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípiam eum; eléctus meus, complácuít sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet.

Non clamábit neque accípíet persónam, nec audiétur vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet; in veritáte edúcet iudícium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (R.: 1 b)

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

2 Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

- ³ Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitudínis eius non est investigátio. *R.*
- ⁴ Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- ⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirábilia tua enarrábunt. *R.*
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁹ Suávis Dóminus univérſis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. *R.*
- ¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- ¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. *R.*
- ¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
- ¹⁶ Aperis tu manum tuam,
et ímples omne ánimál in beneplácito. *R.*

3

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spirítus Dómini super me, eo quod únxit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut mēderer contrítis corde, et prædicárem captívīs indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro, ut con-

solárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spirítu mæroris.

Vos autem sacerdótes Dómini vocabímmini, minístri Dei nostri dicétur vobis.

Dabo opus eórum in veritatē, et fœdus perpétuum fériam eis. Et scient in géntibus semen eórum; et germen eórum in médio populórum. Omnes qui viderint eos cognóſcent illos, quia isti sunt semen, cui benedixit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (*R.*: 23)

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis.

- ²³ Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.
- ²⁴ Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. *R.*
- ²⁶ Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
- ²⁷ Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requirunt eum:
« Vivant corda eórum in sáculum sáculi ». *R.*
- ²⁸ Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérſi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérſæ famíliæ géntium.
- ³¹ Et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
- ³² et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». *R.*

Spiritus novum ponam in medio vestri.

Lectio libri Ezechiélis prophætæ 36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérſis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímmini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérſis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémmini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit, super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis, non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum, et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ, et inhabitábo in domo Dómini in longitudínem diérum. R.

Super servos meos et ancillas effundam Spiritum meum.

Lectio libri Ioélis prophætæ 2, 23 a. 26-30 a

Hæc dicit Dóminus:

« Fílii Sion, exsultáte et lætámmini in Dómino Deo vestro. Comedétis vescéntes et saturabímmini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum, et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundétur pópulus meus in ætérnum.

Et erit post hæc, effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri et fíliæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúndam spíritum meum. Et dabo prodigia in cælo et in terra ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine, et rénova fáciem terræ.

¹ Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

- 24 Quam multiplicata sunt opera tua, Domine:
omnia in sapientia fecisti,
impleta est terra creatura tua. *R.*
- 27 Omnia a te exspectant
ut des illis escam in tempore suo.
- 28 Dante te illis, colligent,
aperiente te manum tuam, implebuntur bonis. *R.*
- 30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur,
et renovabis faciem terræ.
- 31 Sit gloria Domini in sæculum;
laetetur Dominus in operibus suis. *R.*
- 33 Cantabo Domino in vita mea,
psallam Deo meo quamdiu sum.
- 34 Iucundum sit ei eloquium meum,
ego vero delectabor in Domino. *R.*

Lectio prima
tempore paschali

1

*Accipietis virtutem Spiritus Sancti,
et eritis mihi testes.*

Lectio Actuum Apostolorum

1, 3-8

In diebus illis:

Apóstolis suis præbuit Iesus seipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, et loquens ea quæ sunt de Regno Dei.

Et convescens præcepit eis ab Hierosólymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris « quam audistis a me, quia Ioánnes quidem baptizavit aqua, vos

autem baptizabimini in Spiritu Sancto non post multos hos dies ».

Igitur qui convenerant interrogabant eum, dicentes: « Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israël? »

Dixit autem eis: « Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate; sed accipietis virtutem superveniente Sancto Spiritu in vos, et eritis mihi testes et in Ierúsalem et in omni Iudæa et Samaría et usque ad ultimum terræ ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1131.

2

Repleti sunt omnes Spiritu Sancto et cœperunt loqui.

Lectio Actuum Apostolorum

2, 1-6. 14. 22 b-23. 32-33

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco; et factus est repente de cælo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes.

Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum; et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui aliis linguis, prout Spiritus dabat eloqui illis.

Erant autem in Ierúsalem habitantes Iudæi, viri religiosi ex omni natione quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convenit multitudo et confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes.

Stans autem Petrus cum Undecim levavit vocem suam et locutus est eis: « Viri Iudæi et qui habitatis Ierúsalem universi, hoc vobis notum sit et auribus per-

cípíte verba mea: Iesum Nazarénúm, virum approbátum a Deo apud vos virtútibus et prodígiis et signis, quæ fecit per illum Deus in médio vestri, sicut ipsi scitis, hunc, definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manum iniquórum affígéntes interemístis.

Hunc Iesum resuscitávit Deus, cuius omnes nos testes sumus. Déxtera ígitur Dei exaltátus, et promissióne Spíritus Sancti accépta a Patre, effúdit hunc, quem vos vidétis et audítis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Act 1, 8)

R. Eritis mihi testes usque ad últimum terræ.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.

² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

3

*Imposuerunt manus super illos,
et accipiebant Spiritum Sanctum.*

Lectio Actuum Apostolorum 8, 1. 4. 14-17

Facta est in illa die persecútio magna in Ecclésiám, quæ erat Hierosólymis; et omnes dispérsi sunt per regiónés Iudææ et Samariæ præter Apóstolos.

Igitur qui dispérsi erant pertransiérunt evangelizántes verbum.

Cum autem audíssent Apóstoli, qui erant Hierosólymis, quia recépit Samariá verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Ioánnem. Qui, cum descendíssent, ora-

vérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum; nondum enim super quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Iesu.

Tunc imposuérunt manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (R.: 1 b)

R. Benedícám nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

vel Allelúia.

² Per síngulos dies benedícám tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.

³ Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. R.

⁴ Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.

⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. R.

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

⁹ Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.

¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

¹⁶ Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimál in beneplácito. R.

*Cecidit Spiritus Sanctus super omnes
qui audiebant verbum.*

Lectio Actuum Apostolorum 10, 1. 33-34 a. 37-44

In diebus illis:

Vir quidam erat in Cæsareá nómine Cornélius, centurio cohórtis, quæ dicitur Itália.

Qui dixit ad Petrum: « Misi ad te, et tu bene fecisti veniéndō; nunc ergo omnes nos in conspéctu Dei ádsumus, audíre ómnia quacúmque tibi præcépta sunt a Dómino ».

Apériens autem Petrus os dixit: « Vos scitis quod factum est verbum per univérsum Iudæam, incípiens a Galiléa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndō et sanándō omnes opprèssos a diabólo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regione Iudæórum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die; et dedit eum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcepit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissionem peccatórum accipere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ».

Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 9-10 a. 11-12 (R.: cf. 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dei.

vel Allelúia.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- 2 Cantáte Dómino, benedicite nómini eius. R.
Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. R.
- 9 Adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Contremíscite a fácie eius, univérsa terra,
- 10 dicite in géntibus: « Dóminus regnávit ». R.
- 11 Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
- 12 gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum. R.

Si Spiritum Sanctum accepistis credentes?

Lectio Actuum Apostolorum

19, 1 b-6 a

In diebus illis:

Factum est ut Paulus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos.

Dixítque ad eos: « Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? »

At illi ad eum: « Sed neque si Spíritus Sanctus est audívimus ».

Ille vero ait: « In quo ergo baptizáti estis? »

Qui dixerunt: « In Ioánnis baptísmate ».

Dixit autem Paulus: « Ioánnes baptizávit baptísma

pænitentiæ, pópulo dicens in eum qui ventúrus esset post ipsum ut créderent, hoc est in Iesum ».

His auditis, baptizáti sunt in Nómine Dómini Iesu. Et, cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Act 1, 8)

R. Eritis mihi testes usque ad últimum terræ.

vel Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes, collaudáte eum, omnes pópuli. R.
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Lectio secunda

1

Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

5, 1-2. 5-9 a

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátia istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriæ Dei.

Spes autem non confúndit, quia caritas Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infirmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. — Verbum Dómini.

2

Spiritus testimonium reddit una cum spiritu nostro, quod sumus filii Dei.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.

Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis Spíritum adoptiόνis filiórum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 26-27

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut ópórtet, nescimus; sed ipse Spíritus interpéllat gemitibus inenarrabilibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

Unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios 12, 4-13

Fratres:

Divisiones gratiarum sunt, idem autem Spiritus. Et divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus. Et divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem.

Alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae, alii autem sermo scientiae secundum eundem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alii donationes sanitatum in uno Spiritu, alii operationes virtutum, alii prophetatio, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio linguarum. Hæc autem omnia operatur unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa; omnia autem membra corporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive liberi, et omnes unum Spiritum potati sumus. — Verbum Domini.

Si vivimus Spiritu, Spiritu et ambulemus.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Galatas 5, 16-17. 22-23 a. 24-25

Fratres:

Spiritu ambulate, et concupiscentiam carnis non per-

feceritis. Caro enim concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem: hæc enim invicem adversantur, ut non quæcúmque vultis illa faciatis.

Fructus autem Spiritus est caritas, gaudium, pax, longanimitas, benignitas, bonitas, fides, mansuetudo, continentia. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem crucifixerunt cum vitis et concupiscentiis.

Si vivimus Spiritu, Spiritu et ambulemus.
Verbum Domini.

Signati estis Spiritu promissionis Sancto.

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Ephésios 1, 3 a. 4 a. 13-19 a

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi: elegit nos in ipso ante mundi constitutionem. In quo et vos, cum audissetis verbum veritatis, Evangelium salutis vestræ, in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto, qui est arrabon hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriæ ipsius.

Propterea et ego audiens fidem vestram, quæ est in Domino Iesu, et dilectionem in omnes sanctos, non cesso gratias agens pro vobis, memoriam faciens in orationibus meis; ut Deus Domini nostri Iesu Christi, Pater gloriæ, det vobis Spiritum sapientiae et revelationis in agnitione eius; illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis eius, quæ divitiæ gloriæ hereditatis eius in sanctis, et quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credimus.

Verbum Domini.

Unum corpus et unus Spiritus, unum baptisma.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 1-6
Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportántes invicem in caritaté; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Alleluia). V. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amóris in eis ignem accénde.
(R. Alleluia).

Ipsorum est Regnum cælorum.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustitiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustitiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledixerint vobis et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Alleluia). V. Veni, Sancte Spíritus,
et emitte cælitus lucis tuæ rádium.
(R. Alleluia).

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam, qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatióem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuique secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amoris in eis ignem accénde.
(R. Allelúia).

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficiscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álíi autem duo, álíi vero unum, unicuique secúndum própriam virtútem, et profectus est. Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscondit pecúniám dómini sui.

Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum et ponit ratióem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta

tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium dómini tui ».

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidisti mihi, ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dóminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium dómini tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscondi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respóndens autem dóminus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te mittere pecúniám meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra ».

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Ap 1, 5 a. 6

(R. Allelúia). V. Iesu Christe, testis fidélis,
primogénite mortuórum,
fecísti nos regnum et sacerdótes
Deo et Patri nostro. (R. Allelúia).

Vidit Spiritum descendentem in ipsum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis, venit Iesus a Názareth Galilææ et baptizátus est in Iordáne ab Ioáanne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos, et Spíritum tamquam columbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácu » — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(R. Allelúia). V. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.

(R. Allelúia).

Spiritus Domini super me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 16-22 a

In illo témpore:

Venit Iesus Názareth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetúdinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétæ Isaiæ.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit me evangelizáre paupéribus, misit me prædicáre an-num Dómini accéptum ».

Et, cum plicuísset librum, réddidit minístro et se-dit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dicere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». Et omnes testimónium illi dabant; et mirabántur in verbis grátiae, quæ procedébant de ore ipsíus. — Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium

(R. Allelúia). V. Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cælitus lucis tuæ rádium.
(R. Allelúia).

*Qui in bonam terram, hi sunt qui verbum retinent
et fructum afferunt in patientia.*

✠ Lécio sancti Evangélii
secúndum Lucam

8, 4-10 a. 11 b-15

In illo témpore:

Cum turba plúrima conveníret, et de singulis civitatibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: « Exiit qui séminat semináre semen suum. Et, dum séminat ipse, áliud cécidit secus viam et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit super petram et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum ».

Hæc dicens clamábat: « Qui habet aures audiéndi áudiat ».

Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola.

Quibus ipse dixit: « Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, sunt qui áudiunt, deínde venit diá-bolus et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Qui autem supra petram, qui cum audíe-

rint, cum gáudio suscépiunt verbum, et hi radíces non habent, qui ad tempus credunt et in témpore tentatiónis recédunt.

Quod autem in spinis cécidit, hi sunt qui audiérunt, et a sollicitudinibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes suffocántur, et non réferunt fructum.

Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent et fructum áfferunt in patiéntia ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 14, 16

(R. Allelúia). *Ꝛ*. Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
(R. Allelúia).

Confiteor tibi, Pater, quod revelasti ea parvulis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 21-24

In illo témpore:

Exsultávit Iesus Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea parvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuít ante te.

Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos seórsum dixit: « Beátí óculi qui vident quæ vidétis; dico enim vobis: Multi prophétæ et reges voluérunť vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt, et audíre quæ audítis, et non audiérunt ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(R. Allelúia). *Ꝛ*. Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem;
et súgget vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis.
(R. Allelúia).

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

7, 37 b-39

In illo témpore:

Clamábat Iesus, dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glori ficátus. — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 14, 16

(R. Allelúia). *Ꝛ*. Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
(R. Allelúia).

Spiritus veritatis apud vos manet.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 15-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si dilígitis me, mandáta mea servábitis.

Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum nec scít: vos cognoscétis eum, quia apud vos manet et in vobis erit ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 26 b. 27 a

(*R.* Allelúia). *V.* Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus, et vos testimónium perhibébitis.
(*R.* Allelúia).

Spiritus Sanctus docebit vos omnia.

✠ **Léctio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem**
14, 23-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius, qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et sùgget vobis ómnia quæ dixi vobis ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 26 b. 27 a

(*R.* Allelúia). *V.* Spíritus veritátis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus, et vos testimónium perhibébitis.
(*R.* Allelúia).

Spiritus veritatis, qui a Patre procedit, testimonium perhibebit de me.

✠ **Léctio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem**
15, 18-21. 26-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scítote quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est díligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, propterea odit vos mundus.

Mementóte sermónis, quem ego dixi vobis: " Non est servus maior dómno suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur; si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt ". Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis qui a Patre procedít, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibétis, quia ab initio mecum estis ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 16, 13 a; 14, 26 b

(*R.* Allelúia). *V.* Cum vénerit Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem; et sùgget vobis ómnia quæcúmque díxero vobis.
(*R.* Allelúia).

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

✠ **Léctio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem**
16, 5 b-7. 12-13 a

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Nunc vado ad eum qui me misit, et nemo ex vobis intérogat me: " Quo

vadis? " Sed, quia hæc locutus sum vobis, tristitia implévit cor vestrum.

Sed ego veritatem dico vobis: Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

Adhuc multa hábeo vobis dicere, sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, ducet vos in omni veritate ». — Verbum Dómini.

IN PRIMA COMMUNIONE PARVULORUM

Lectiones sumi possunt sive ex toto sive ex parte vel e Missa diei, vel e Missa In Initiatione christiana (supra pp. 1109-1125), vel e Missa votiva de sanctíssima Eucharistia (infra pp. 1611-1631).

II. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 1318 vel 1319), pro sacerdotibus (p. 1331), pro ministris Ecclesiæ (p. 1336);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur (pp. 1154-1180), cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrismatis (p. 288).

Ant. ad introitum

Io 12, 26

Qui mihi ministrat me sequatur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illic et minister meus erit.

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum): Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre pauperibus misit me, sanáre contritos corde.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus étiam pro famulis tuis, quos ad Diaconátus, vel Presbyterátus, vel Episcopátus ordinem promovére dignátus es, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias, et propítius in eis tua dona custódias, ut, quod divíno múnere consecúti sunt, divínis effectibus exsequántur.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctifica eos in veritate.
Sicut tu me misisti in mundum,
et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Lectio prima
extra tempus paschale

1

Pro diaconis

Applica tribum Levi, ut ministrent Aaron sacerdoti.

Lectio libri Númeri

3, 5-10 a

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Applica tribum Levi et fac stare in conspéctu Aaron sacerdótis, ut ministrent ei et éxcubent, et obsérvent quidquid ad cultum pértinet multitudínis coram tabernáculo testimonií, et custódiant vasa tabernáculi serviéntes in ministério eius. Dabísque dono levítas Aaron et filiis eius, quibus trádití sunt a filiis Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3-4. 5 et 11 (R.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

- ³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.
⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

2

Pro presbyteris

*Tradam spiritum tuum ut sustentent tecum
onus populi.*

Lectio libri Númeri

11, 11 b-12. 14-17. 24-25 a

In diébus illis:

Ait Móyses ad Dóminum: « Cur imposuísti pondus univérsi pópuli huius super me? Numquid ego concépi omnem hanc multitudínem vel génui eam, ut dicas mihi: " Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum? " »

Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quia gravis est mihi. Sin áliter tibi vidétur, óbsecro ut interficias me, et invéniam grátiam in óculis tuis, ne tantis afficiar malis ».

Et dixit Dóminus ad Móysen: « Cóngrega mihi septuagínta viros de sénibus Israel, quos tu nosti quod senes pópuli sint ac magístri, et duces eos ad óstium tabernáculi féederis, faciésque ibi stare tecum, ut descéndam et loquar tibi, et áuferam de spírítu tuo tradámque eis, ut sustentent tecum onus pópuli, et non tu solus gravéris ».

Venit igitur Móyses et narrávit pópulo verba Dómini, cóngregans septuagínta viros de sénibus Israel, quos stare fecit circa tabernáculum.

Descendítque Dóminus per nubem et locútus est ad eum, áuferens de spírítu qui erat in Móyse, et dans septuagínta viris. Cumque requievísset in eis spírítus, prophetavérunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: Io 15, 14)

R. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípíto vobis, dicit Dóminus.

² Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatíone. R.

³ Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscae eius. R.

⁴ Introíte portas eius in confessíone,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedicíte nómini eius. R.

⁵ Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatíonem et generatíonem véritas eius. R.

3

Pro episcopis et presbyteris

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spírítus Dómini super me, eo quod únxit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medéret contrítis corde, et prædicárem captívís indulgéntiam et

clausis apertíonem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spírítu mæroris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

²¹ « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

²⁷ Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ " ». R.

4

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúsquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et unívérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tíneas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus ».

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (R.: Mt 28, 19)

R. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

² Cantáte Dómino, benedicíte nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirábilia eius. R.

¹⁰ Dicite in géntibus: « Dóminus regnávít ». Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.

Lectio prima tempore paschali

1

Pro diaconis

Elegerunt septem viros, plenos Spiritu Sancto.

Lectio Actuum Apostolorum

6, 1-7 a

In diébus illis, crescén-te número discipulórum, factus est murmur Hellenistárum advérsus Hebræos, eo quod neglegeréntur in ministério cotidiáno víduæ eórum.

Convocántes autem Duódecim multitudínem discipulórum, dixerunt: « Non est æquum nos derelinquén-tes verbum Dei ministráre mensis. Consideráte vero, fratres, viros ex vobis boni testimoníi septem, plenos

Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus ».

Et plácuít sermo coram omni multitudíne, et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam, et Nicoláum prosélytum antiochénum. Quos statuérunt ante conspéctum Apostolorum, et orán-tes imposuérunt eis manus.

Et verbum Dei crescébat, et multiplicabátur nú-merus discipulórum in Ierúsalem valde.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 17-18 (R.: 1 Cor 10, 16)

R. Calix benedictiónis
communicátio ságuinis Christi est.

vel Allelúia.

¹² Quid retribuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?

¹³ Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. R.

¹⁷ Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo.

¹⁸ Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius. R.

2

Pro diaconis

Incipiens a Scriptura ista, evangelizavit illi Iesum.

Lectio Actuum Apostolorum

8, 26-40

In diébus illis:

Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens:

« Surge et vade contra meridiánum ad viam, quæ descendit ab Ierúsalem in Gazam; hæc est desérta ».

Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, eunúchus potens Candácis, regínæ Æthiopum, qui erat super omnem gazam eius, qui vénerat adoráre in Ierúsalem; et revertebátur sedens super currum suum, et legébat prophétam Isaíam.

Dixit autem Spíritus Philíppo: « Accéde et adiúnge te ad currum istum ».

Accúrrens autem Philíppus, audívit illum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: « Putásne intéllegis quæ legis? »

Qui ait: « Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? » Rogavítque Philíppum ut ascénderet et sedéret secum.

Locus autem Scriptúræ quem legébat erat hic: « Tamquam ovis ad occisiónem ductus est, et sicut agnus coram tondénte se sine voce, sic non áperit os suum. In humilitáte eius iudícium eius sublátum est: generatióne illíus quis enarrábit? Quóniam tollitur de terra vita eius ».

Respóndens autem eunúchus Philíppo dixit: « Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc? De se an de álio áliquo? » Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Iesum.

Et, dum irent per viam, venérunt ad quandam aquam, et ait eunúchus: « Ecce aqua; quid próhibet me baptizári? »

Et iussit stare currum; et descendérunt utérque in aquam, Philíppus et eunúchus, et baptizávit eum.

Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuít Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus; ibat autem per viam suam gaudens.

Philíppus autem invéntus est in Azóto; et pertránsiens evangelizábat civitatibus cunctis, donec veníret Cæsaréam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1130.

3

Nos testes sumus omnium quæ fecit Iesus in regione Iudæorum et Ierusalem.

Lectio Actuum Apostolorum

10, 37-43

In diébus illis:

Apériens Petrus os suum dixit: « Vos scitis quod factum est verbum per univérsum Iudæam, incípiens a Galiléa, post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Náza-reth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes opprésos a diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium quæ fecit in regione Iudæorum et Ierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die; et dedit eum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophætæ testimónium perhibent, remissionem peccatórum accíperere per Nomen eius omnes qui credunt in eum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. *R.*
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. *R.*

4

Pro episcopis et presbyteris

*Attendite vobis et universo gregi,
in quo vos Spíritus Sanctus
posuit episcopos pascere Ecclesiam Dei.*

Lectio Actuum Apostolorum 20, 17-18 a. 28-32. 36

In diébus illis:

A Miléto mittens Ephesum convocávit Paulus presbýteros Ecclesiæ.

Qui cum venissent ad eum, dixit eis: « Atténdite vobis et unívsero gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit episcopos pascere Ecclesiam Dei, quam adquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi graves in vos, non parcéntes gregi; et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut ábstrahant discípulos post se.

Propter quod vigiláte, memória retinéntes quóniam per triénnum, nocte et die, non cessávi cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo et verbo grátia ipsius, qui potens est ædificáre et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus ».

Et, cum hæc dixisset, pósitis génibus suis, cum ómnibus illis orávit. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 109, 1. 2. 3. 4

R. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus
secúndum órđinem Melchisedech
panem et vinum óbtulit.

vel Allelúia.

- ¹ Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis,
donec ponam inimicos tuos scabéllum pedum tuórum ». *R.*
- ² Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. *R.*
- ³ Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. *R.*
- ⁴ Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacerdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ». *R.*

Lectio secunda

1

*Habemus donationes secundum gratiam,
quæ data est nobis, differentes.*

Lectio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 4-8

Fratres:

Sicut in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra; habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secúndum ratióem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína; sive qui exhortá-

tur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui praest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.
Verbum Domini.

2

*Prædicamus Iesum Christum; nos autem
servos vestros per Iesum.*

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios 4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habentes administrationem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicavimus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo.

Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum Dominum, nos autem servos vestros per Iesum; quoniam Deus, qui dixit: « De tenebris lux splendescat », ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ gloriæ Dei in facie Iesu Christi.

Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Verbum Domini.

3

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Lectio Epistolæ secundæ beati Pauli apostoli
ad Corinthios 5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; æstimantes hoc, quoniam, si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui

sunt; et pro omnibus mortuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit. Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem; et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus.

Si quis ergo in Christo nova creatura, vetera transierunt: ecce facta sunt nova; omnia autem ex Deo, qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium reconciliationis. Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo: Reconciliamini Deo. — Verbum Domini.

4

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios
4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Domino, ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem spiritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spiritus, sicut et vocati estis in una spe vocationis vestræ; unus Dominus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium, qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apostolos, quosdam autem prophetas, alios vero

evangelistas, alios autem pastores et doctores: ad instructionem sanctorum in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi. — Verbum Domini.

5

Pro diaconis

Habentes mysterium fidei in conscientia pura.

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Timotheum 3, 8-10. 12-13

Opórtet diaconos esse pudicos, non bilíngues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes, habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum et deinde ministrent, nullum crimen habentes.

Diáconi sint unus uxoris viri, qui filiis suis bene praesint et suis domibus. Qui enim bene ministraverint, gradum sibi bonum acquirant, et multam fiduciam in fide, quae est in Christo Iesu. — Verbum Domini.

6

Pro episcopis

* *Noli negligere donationem quae data est tibi
impositione manuum presbyterii.*

Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Timotheum 4, 12-16

Carissime:

Nemo adulescentiam tuam contemnat; sed exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate, in fide, in castitate. Dum venio, attende lectioni, exhortationi, doctrinae.

Noli negligere donationem quae in te est, quae data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterii. Haec meditare, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi et doctrinae, insta in illis: hoc enim faciens, et teipsum salvum facies, et qui te audiunt. — Verbum Domini.

vel

4, 12 b-16

Carissime:

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate, in fide, in castitate. Dum venio, attende lectioni, exhortationi, doctrinae.

Noli negligere donationem quae in te est, quae data est tibi per prophetiam cum impositione manuum presbyterii. Haec meditare, in his esto, ut profectus tuus manifestus sit omnibus. Attende tibi et doctrinae, insta in illis; hoc enim faciens, et teipsum salvum facies, et qui te audiunt. — Verbum Domini.

7

Pro episcopis

*Ut resuscites donationem Dei, quae est in te
per impositionem manuum mearum.*

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Timotheum 1, 6-14

Carissime:

Admoneo te, ut resuscites donationem Dei, quae est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis et dilectionis et sobrietatis. Noli itaque erubescere testimonio-

nium Dómini nostri, neque me vinctum eius; sed collabora Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária.

Manifestáta autem nunc per illustratióem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiόnem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor et apóstolus et doctor. Ob quam causam étiam hæc pátiōr, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem.

Formam habet sanórum verbórum, quæ a me audisti, in fide et dilectiόne quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitum custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis. — Verbum Dómini.

8

*Christus appellatus est a Deo pontifex
iuxta ordinem Melchisedech.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pón̄tifex, ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in his, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolere possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemádmodum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offerre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum gloriificávit ut pón̄tifex fieret, sed qui locútus est ad eum: « Fílius meus

es tu, ego hódie genui te »; quemádmodum et in álío dicit: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum ór̄inem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicatiónesque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis offerens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, didicit ex his quæ passus est obœdiéntiam, et consummátus factus est ómnibus obœdiéntibus sibi auctor salutis ætérnæ, appellátus a Deo pón̄tifex iuxta ór̄inem Melchisedech.

Verbum Dómini.

9

Sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratió nibus. Ante ómnia autem mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « caritas óperit multitúdinem peccatórum ».

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne; unusquisque, sicut accépit donatió nem, in altérutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátia Dei.

Si quis loquítur, quasi sermó nes Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glori ficétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Verbum Dómini.

10

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 5, 1-4

Carissimi:

Seniores, qui in vobis sunt, obsecro consenior et testis Christi passionum, qui et eius, quæ in futuro revelanda est, gloriæ communicator: pascite qui est in vobis gregem Dei, providentes non coacto, sed spontanee secundum Deum, neque turpis lucri gratia, sed voluntarie; neque ut dominantes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparuerit Princeps pastorum, percipietis immarcescibilem gloriæ coronam. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15 b

(R. Alleluia). V. Vos dixi amicos, dicit Dominus, quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis. (R. Alleluia).

Vos estis lux mundi.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

5, 13-16

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab hominibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita; neque accendunt lucernam et po-

nunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant vestra bona opera, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est ». — Verbum Domini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 28, 19 a. 20 b

(R. Alleluia). V. Eúntes docéte omnes gentes; ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. (R. Alleluia).

Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

9, 35-38

In illo tempore:

Circumibat Iesus civitates omnes et castella, docens in synagogis eorum, et prædicans Evangelium Regni, et curans omnem languorem et omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habentes pastorem.

Tunc dicit discipulis suis: « Messis quidem multa, operarii autem pauci; rogáte ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam ». — Verbum Domini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18 b-19 a

(R. Alleluia). V. Evangelizáre paupéribus misit me Dominus, prædicáre captívís remissionem. (R. Alleluia).

Elegit Iesus duodecim Apostolos et misit eos.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 1-5 a

In illo témpore:

Convocáti Iesus duódecim discípulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut eicerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt hæc: primus Simon, qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedái et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomæus, Thomas et Matthæus publicánuS, Iacóbus Alphæi et Taddæus, Simon Cananáus et Iudas Iscariótes, qui et trádidit eum.

Hos duódecim misit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(R. Allelúia). V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. (R. Allelúia).

Qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

20, 25-28

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Scitis quia príncipes génitium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exércent in eos.

Non ita erit inter vos: sed quicumque volúerit inter vos magnus fieri, erit vester mínister; et quicumque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 28, 19 a. 20 b

(R. Allelúia). V. Eúntes docéte omnes gentes; ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sáculi. (R. Allelúia).

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos; et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dicite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiescet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertetur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscepérint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis: « Appropinquávit in vos Regnum Dei » ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 15, 15 b

(R. Allelúia). V. Vos dixi amicos, dicit Dóminus,
quia ómnia quaecúmque audívi a Patre
meo nota feci vobis. (R. Allelúia).

*Beati servi, quos, cum venerit dominus,
invenerit vigilantes.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti et lucernæ ardentes, et vos similes homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invenerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcinget se, et faciet illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis. Et, si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invenerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invenerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 10, 14

(R. Allelúia). V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. (R. Allelúia).

*Hoc facite in meam commemorationem. Ego autem
in medio vestrum sum sicut qui ministrat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

22, 14-20. 24-30

Cum facta esset hora, discúbuit Iesus et Apóstoli cum eo.

Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: Non manducábo illud, donec impleátur in Regno Dei ».

Et, accépto cálice, grátias egit, et dixit: « Accípite hoc et dividite inter vos. Dico enim vobis: Non bibam ámodo de generatióne vitis, donec Regnum Dei véniat ».

Et, accépto pane, grátias egit et fregit, et dedit eis dicens: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratióem ».

Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: « Hic calix novum testaméntum est in ságuine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos "benéfici" vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcëssor est sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recumbit an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat.

Vos autem estis qui permansistis mecum in tentationibus meis; et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in Regno meo, et sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel ». — Verbum Domini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(R. Alleluia). V. Ego sum pastor bonus, dicit Dominus; et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. (R. Alleluia).

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
10, 11-16

In illo tempore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus. Mercenarius et qui non est pastor, cuius non sunt oves propriae, videt lupum venientem et dimittit oves et fugit, et lupo rapit eas et dispergit, quia mercenarius est et non pertinet ad eum de ovibus.

Ego sum pastor bonus, et cognosco meas, et cognoscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem; et animam meam pono pro ovibus.

Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili, et illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fient unus grex, unus pastor ». — Verbum Domini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 12, 26 a

(R. Alleluia). V. Si quis mihi ministrat, me sequatur, dicit Dominus; et ubi sum ego, illic et minister meus erit. (R. Alleluia).

Si quis mihi ministrat, me sequatur.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
12, 24-26

In illo tempore:

Respondit Iesus Andreae et Philippo, dicens: « Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.

Qui amat animam suam, perdit eam; et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodiet eam.

Si quis mihi ministrat, me sequatur; et, ubi sum ego, illic et minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater ». — Verbum Domini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 15, 15 b

(R. Alleluia). V. Vos dixi amicos, dicit Dominus, quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis. (R. Alleluia).

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
15, 9-17

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si praecpta

mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcepta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dónus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiérítis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis invicem ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium Io 10, 14

(R. Allelúia). V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognosco oves meas,
et cognoscunt me meæ. (R. Allelúia).

*Pro eis sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificati in veritate.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

17, 6. 14-19

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti; et sermónem tuum servavérunt.

Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo.

De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. Sicut me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritate ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 4, 18 a-19 a

(R. Allelúia). V. Evangelizáre paupéríbus
misit me Dóminus,
prædicáre captívís remissionem.
(R. Allelúia).

*Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
Accipite Spíritum Sanctum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iudæórum, venit Iesus, et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis iterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflávít et dicit eis: « Accipite Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuérítis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

13

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 10, 14

(R. Allelúia). *℣.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognosco oves meas,
et cognoscunt me meæ. (R. Allelúia).

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

21, 15-17

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et prandisset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, diligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei iterum secúndo: « Simon Ioánnis, diligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tertio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tertio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

III. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 1607) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1495), cum orationibus quæ sequuntur.

Lectiones sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1497-1505) vel in Ordine Unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum, sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
réspice cleménter fámulum tuum **N**.
et præsta, ut, tuis promissionibus se committens,
et Corpore Filii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræsentet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum **N**.
in ætérnum munus per grátiam tuam introducat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quæsumus, ut fámulus tuus **N**.,
cæléstí pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa « Pro sponsis ». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro oportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa « Pro sponsis » prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliæ sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et « per annum », si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parciali non participatur, dici potest etiam integra Missa « Pro sponsis ».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisve diebus indolem pænitentialem præferentibus, parochus sponso moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum

Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueátur vos.

Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consílium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclesiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiarum,

præsta, quæsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creádo,
unitátem inter virum et mulierem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fœdere,
uníus vínculo dilectiónis astringe,
ut, quos in caritaté fructificáre largírís,
ipsíus caritatís testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate fœderis nuptiarum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui fœdera nuptiarum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum filiis
sanctorum connubiórum fecúnditas pudica servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabilibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclesiæ perdúcat augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum **N.** et **N.**
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sáanguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro oportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlter; ea tantum retenta paragrapho, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, suppliciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sponso nupsit in Christo,
benedictiónem grátiae suæ cleménter effúndat,
et quos fódere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sáanguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
quí, dispósitis universitátis exórdiis
et hómíne ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro mulieris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuísset instítui
numquam licére disiúngi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclesiæ sacraméntum
præsignáres in fódere nuptiárum:

* Deus, per quem múlter iúngitur viro,
et societas, principáliter ordináta,
ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti pœnam
nec per dilúvii est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritali iuncta consórtio,
tua se expetit benedictióne muniri:
sit in ea grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confídat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciam et grátiae vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débíto prosequátur
eóque díligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiám.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fidei mandatísque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integritáte conspícui;
Evangélii róbre communiti,
bonum Christi testimónium ómnibus maníféstent;
(in sóbole sint fecúndi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;
videant ambo filios filiórum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiám et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrificií virtúte,
institúta providéntiae tuæ
pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fácias caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérmus
in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.

R. Amen.

Benedictiónem habeátis in filiis,
ab amícis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.

R. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénierint,
in ætérmæ Dei tabernácula
vos grati aliquándo recipiant.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B

Ant. ad introitum

Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua,
et exultávimus et delectáti sumus
ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatióibus nostris,
et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benignus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti féedere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortís et resurrectionís redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres naturæ consórtem
eiusque in cælis glóriæ coherédem.

Cuius piíssimam grátiae largitátem
in viri mulierisque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amorís consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ideo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.*

Hanc igitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum **N.** et **N.**
totíusque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

*In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate,
una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amorís,
ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.*

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponso, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguínisque partícipes)
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

*Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:*

* Pater sancte,

qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlter, in carnis et cordis unitáte coniúnti,
munus suum in mundo adimplérent:

* Deus, qui, ad amoris tui consilium revelandum,
in mutua dilectione sponsorum
foedus illud adumbrari voluisti,
quod ipse cum populo tuo inire dignatus es,
ut, sacramenti significatione completa,
in fidelium tuorum coniugali consortio
Christi et Ecclesiae nuptiale pateret mysterium:
super hos famulos tuos (N. et N.)
dexteram tuam, quaesumus, propitiatus extende.
Praesta, Domine,
ut, in huius quod ineunt sacramenti consortio,
inter se amoris tui dona communicent,
et, praesentiae tuae signum invicem ostendentes,
cor unum fiant et anima una.
Da etiam, Domine,
ut domum, quam aedificant, opere quoque sustentent,
filiosque suos, evangelica disciplina formatos,
caelesti familiae tuae praeparent cooptandos.
Hanc famulam tuam N.
tuis digneris benedictionibus cumulare,
ut, uxoris ac matris munera complens,
casta suam domum dilectione refoveat,
et gratia decoret affabili.
Hunc etiam famulum tuum N.
caelesti, Domine, benedictione prosequere,
ut mariti fidelis officia digne persolvat
et providi patris.
Concede, Pater sancte,
ut, qui coram te coniugio copulati
ad mensam tuam accedere cupiunt,
caeleste aliquando convivium participare laetentur.
Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Io 13, 34

Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem,
sicut dilexi vos, dicit Dominus.

Post communionem

Mensae tuae participes effecti,
quaesumus, Domine,
ut, qui nuptiarum iunguntur sacramento,
tibi semper adhaereant,
et tuum hominibus nomen annuntient.
Per Christum.

Benedictio in fine Missae

Deus Pater omnipotens gaudium suum vobis concedat
et in filiis vos benedicat.

R. Amen.

Unigenitus Dei Filius in prosperis et adversis
vobis miseratus assistat.

R. Amen.

Spiritus Dei Sanctus caritatem suam
in corda vestra semper effundat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adestis,
benedicat omnipotens Deus,
Pater, et Filius, ✠ et Spiritus Sanctus,

R. Amen.

C

Ant. ad introitum

Ps 144, 2. 9

Per singulos dies benedicam tibi, Domine,
et laudabo nomen tuum in saeculum saeculi,
quia suavis es universis,
et miserationes tuae super omnia opera tua.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut hi famuli tui, nuptiarum sacramento iungendi,
in fide quam profitentur accrescant,
et sobole fideli tuam ditent Ecclesiam. Per Dominum.

Lectiones ut infra, pp. 1196-1221.

Super oblata

Propitiare, Domine, supplicationibus nostris,
et has oblationes, quas tibi pro his famulis tuis
sancto fœdere copulatis offerimus,
benigno suscipe vultu,
ut per hæc mysteria
in mutua caritate tuoque amore firmantur.
Per Christum.

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

V. Grátias agamus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus:
Qui hominem pietatis tuæ dono creatum
ad tantam voluisti dignitatem extólli,
ut in viri mulierisque consórtio
veram relinqueres tui amoris imaginem;
quem enim ex caritate creásti,
eum ad caritatis legem vocare non desinis,
ut æternæ tuæ caritatis participem esse concédas.

Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectiónis signum exsistit,
amorem sacrat humanum:
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem, cum Angelis et omnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famulorum tuorum N. et N.
totiusque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam exorat maiestatem,
quæsumus, Domine, ut placatus accipias:
et sicut eos ad diem nuptiarum pervenire tribuisti.
sic (tuo munere desiderata sobole gaudere proficias,
atque) ad optatam seriem provehas benignus annorum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Libera nos, sacerdos, stans ad
sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres carissimi,
super hos sponsos
Dei benedictionem supplices invocemus,
ut ipse suo foveat benignus auxilio,
quos ditavit connúbii sacramento.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte, mundi conditor universi,
qui virum atque mulierem
ad imaginem tuam creásti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedictio tua copiósa descéndat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent filiis, ditent Ecclésiám.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gaudeant adesse ut fáveas,
te sentiant in necessitatibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti próspèram senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróná,
ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde proseguitur more solito.

Ant. ad communionem

Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui núptiis in Cana adesse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.

R. Amen.

Ipse, qui Ecclésiám diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indésinéter effúndat.

R. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrectionis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnipotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Masculum et feminam creavit eos.

Léctio libri Génesis

1, 26-28. 31 a

Ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit pískibus maris et volatílibus cæli, et béstiis universæque terræ, omnique réptili, quod movétur in terra».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: «Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum, quóniam adiutor et protéctor noster est; quia in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto eius sperávimus. R.

²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmódum sperávimus in te. R.

2

Et erunt duo in carne una.

Léctio libri Génesis

2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: «Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi».

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérssis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérssa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiutor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: «Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur "Virágo", quóniam de viro sumpta est».

Quámobrem relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (R.: cf. 12 c)

R. Laudáte nomen Dómini.

vel Allelúia.

¹ Laudáte Dóminum de cælis, laudáte eum, in excélsis.

² Laudáte eum, omnes ángeli eius, laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

- ³ Laudáte eum, sol et luna,
laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
⁴ Laudáte eum, cæli cælórum,
et aquæ omnes quæ super cælos sunt. *R.*
⁹ Montes et omnes colles,
ligna fructífera et omnes cedri,
¹⁰ béstiæ et univérſa pécora,
serpéntes et vólucres pennátæ. *R.*
¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdiceſ terræ,
¹² iúvenes et vírgines,
senes cum iunióribus,
¹³ laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solíus. *R.*

3

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Léctio libri Génesis

24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itinere, ut súmerem fíliam fratris dómini mei filio eius. Quámobrem, si fácitis misericórdiam et veritátem cum dómīno meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad dexteram sive ad sinístram ».

Responderúntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréſſus est sermo; non póſſumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et proficiſcere, et sit uxor filii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocáta venísset, sciscitáti sunt: « Vis ire cum hómine isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimísérunt ergo eam et nutrícem illíus, servúmque Abraham et cómites eius, imprecántes próſpera soróri suæ atque dicéntes: « Soror nostra es, crescas in mille mília, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum ». Igitur Rebécca et puéllæ illíus, ascénsis camélis, secútæ sunt virum, qui festínus revertebátur ad dómīnum suum.

EO autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est « Vivéntis et Vidéntis »; habitábat enim in terra austráli. Et egréſſus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occúrsum nobis? »

Dixítque ei: « Ipse est dómīnus meus ». At illa tollens cito pállium opéruit se. Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ, et accépit eam uxórem; et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius acciderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (*R.*: 9 a)

R. Suávis Dóminus univérſis.

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

⁹ Suávis Dóminus univérſis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. *R.*

¹⁰ Confíteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.

- 15 Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. *R.*
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritaté. *R.*

4

*Ipse coniungat vos impleatque benedictionem
suam in vobis*

Léctio libri Tobíæ

7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortarétur Ráguel eum discumbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitióem meam confirmes, et promíttas mihi dare Saram filiam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respónsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur coniux filia tua; propterea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit, et credo quóniam ideo fecit vos veníre ad me, ut ista coniungerétur cognatióni suæ secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens dexteram filiæ, dexteræ Tobíæ tradidit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobíscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictiόnem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiόnem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicéntes Deum.
Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (*R.:* 5 b)

- R.* Misericórdia Dómini plena est terra.
- 12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. *R.*
- 20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiutor et protéctor noster est;
- 21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. *R.*
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te. *R.*

5

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus et non póssumus ita coniúngi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas darétur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tuæ quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedístique ei adiutoriúm Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritátis dilectiόne, in qua benedicátur nomen tuum in sæcula sæculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.
- 17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
- 18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápree hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respiciens per fenéstas, prospiciens per cancellós.

En diléctus meus loquítur mihi: « Surge, próperea, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foráminibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et faciés tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruunt illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
- 2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.
- 3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.
- 4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
- 5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

7

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamentum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulíeris bonæ beátus vir; número enim annórum illíus duplex. Mulíer fortis oblétat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona mulíer bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulieris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est múlter sensáta et tácita, non est immutátio eruditæ ánimæ. Grátia super grátiam múlter sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulieris bonæ spécies in ornámentum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Benedicam Dóminum in omni témpore.

2 Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánimá mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

5 Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius
salvávit eum. R.

8 Vallábit ángelus Dómini
in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

*Feriam domui Israel et domui Iuda
fœdus novum.*

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et feriam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægýpti.

Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mínimo eórum usque ad máximum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111. 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.

vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.

3 Glória et divítiæ in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.

4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.

5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,

- 6 quia in ætérnum non commovébitur.
 In memória ætéRNA erit iustus,
 7 ab auditióne mala non timébit. *R.*
 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
 8 confirmátum est cor eius, non timébit,
 donec despíciat inimícos suos. *R.*
 9 Distribuit, dedit paupéribus;
 iustítia eius manet in sáculum sáculi,
 cornu eius exaltábitur in glória. *R.*

Tempore paschali, lectio prima Ap 19, 1. 5-9 a, ut supra,
 p. 1091. Psalmus responsorius, unus ex præcedentibus, pp. 1196-
 1205.

Lectio secunda

1

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Filio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad dextera Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque víta, neque ángeli neque princípátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitúdo neque profúndum, neque ália quálibet creatúra póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.
 Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
 ad Romános

12, 1-2. 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétiis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes, honóre ínvicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus, benedícite et nolíte maledicere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idípsum ínvicem sentiéntes, non alta sapiéntes sed humílibus consentiéntes.

Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo reddéntes, providéntes bona coram ómnibus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Romános

12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis corpóra vestra hóstiám vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritáte fraternitátis invicem diligéntes, honóre invicem præveniéntes, sollicitúdine non pígrí, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitátem sectántes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni, sed Dómino, et Dóminus corpóri. Deus vero et Dóminum suscitávit, et nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam corpóra vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhæret Dómino, unus spírítus est. Fúgite fornicatióne. Omne peccátum quodcúmque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spírítus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio. Glorificáte ergo Deum in corpore vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellentiorem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tínniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas; et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est caritas, non æmulá-tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambi-tiós-a, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. — Verbum Dómini.

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico
de Christo et Ecclesia.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios

5, 2 a. 21-33

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos
et trádedit se ipsum pro nobis.

Subiécťi estóte ínviceťm in timóre Christi. Mulíeres
virís suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris,
sicut et Christus caput est Ecclesiæ, ipse Salvátor córpo-
ris. Sed ut Ecclesiá subiécťa est Christo, ita et mulíeres
virís in ómnibus.

Virí, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclé-
siam, et se ipsum trádedit pro ea, ut illam sanctificáret
mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi
gloriósam Ecclesiám, non habéntem máculam aut rugam
aut áliquíd eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua.
Qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit. Nemo enim
umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet
eam, sicut et Christus Ecclesiám: quia membra sumus
córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et ma-
trem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne
una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de
Christo et Ecclesiá. Verúťtamen et vos síngulí, unusquís-
que suam uxórem sicut se ipsum diligit; uxor autem
tímeat virum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli
ad Ephésios

5, 2 a. 25-32

Fratres:

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos
et trádedit se ipsum pro nobis.

Virí, dilígite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclé-
siam, et se ipsum trádedit pro ea, ut illam sanctificáret
mundans lavácro aquæ in verbo, ut exhibéret ipse sibi
gloriósam Ecclesiám, non habéntem máculam aut rugam
aut áliquíd eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent dilígere uxóres suas ut córpora sua.
Qui suam uxórem diligit, se ipsum diligit. Nemo enim
umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et fovet
eam, sicut et Christus Ecclesiám; quia membra sumus
córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et ma-
trem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne
una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de
Christo et Ecclesiá. — Verbum Dómini.

*Super omnia caritatem habete, quod est
vinculum perfectionis.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera
misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem,
patiéntiam, supportántes ínviceťm et donántes vobis ipsis,

si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

7

*Omnes unanimes, compatibles,
fraternitatis amatores.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 3, 1-9

Caríssimi:

Mulieres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióne sine verbo lucrífiant; considerátes castam in timóre conversatióne vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúra aut circumdatiόνis auri aut induménti vestimentórum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitáte mitis et quiéti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples.

Sic enim aliquándo et sanctæ mulieres sperátes in Deo ornábant se, subiéctæ própriis viris, sicut Sarra obædiébat Abrahæ, dóminum eum vocans; cuius estis filiæ benefaciétes et non timéntes ullam perturbatióne.

Viri simíliter cohabitátes secúndum sciéntiam, qua-

si infirmióri vaso muliebri impertiétes honórem, tamquam et coherédibus grátia vitæ, uti ne impediántur oratióes vestrae.

In fine autem omnes unánimes, compatiétes, fraternitátis amatóres, misericórdes, húmiles; non reddétes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrário benedicétes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiόνem hereditáte accipiátis.

Verbum Dómini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 18-24

Filióli, non diligámus verbo nec lingua, sed in ópere et veritáte. In hoc cognoscémus quóniam ex veritáte sumus, et in conspéctu eius placábimus corda nostra. Quóniam, si reprehénderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognóscit ómnia.

Caríssimi, si cor nostrum non reprehénderit nos, fidúciám habémus ad Deum; et quodcúmque petiéri-mus accípimus ab eo, quóniam mandáta eius custodí-mus, et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus in Nómine Filii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu, quem nobis dedit.

Verbum Dómini.

9

Deus caritas est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 4, 7-12

Caríssimi, diligámus ínvicem, quóniam caritas ex Deo

est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non diligit non cognóvit Deum, quóniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est caritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummáta est. — Verbum Dómini.

Evangeliu

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(R. Allelúia). V. Deus caritas est;
diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. (R. Allelúia).

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium

1 Io 4, 12

(R. Allelúia). V. Si diligámus ínvicem,
Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfécta est.
(R. Allelúia).

Vos estis lux mundi.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo salietur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et gloríficent Patrem vestrum qui in cælis est ».

— Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 16

(R. Allelúia). V. Qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. (R. Allelúia).

* *Ædificavit domum suam supra petram.*

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum 7, 21. 24-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine " intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáset Iesus verba hæc, admirábantur turbæ super doctrínam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum 7, 21. 24-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: " Dómine, Dómine " intrábit in Regnum cæló-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 7 b

(R. Allelúia). V. Omnis qui diligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. (R. Allelúia).

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Matthæum 19, 3-6

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentátes eum et dicétes: « Licet hómini dimítere uxórem suam, quácumque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab iníto, " másculum et féminam fecit eos, " et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(R. Allelúia). V. Deus caritas est; diligámus nos invicem, sicut Deus diléxit nos. (R. Allelúia).

*Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisæis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símile est huic: “ Díliges próxi-mum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

6

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 7 b

(R. Allelúia). V. Omnis qui díligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. (R. Allelúia).

Non sunt duo, sed una caro.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 10, 6-9

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab iníitio creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».
Verbum Dómini.

7

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 12

(R. Allelúia). V. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis perfécta est. (R. Allelúia).

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias; et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? Non-dum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díxerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ se-cúndum purificatióem Iudæórum, capiéntes singulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et imple-vérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclínó ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum fac-tam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclínus et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum po-nit, et, cum inebriáti fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ; et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli eius. — Verbum Domini.

8

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 16

(R. Alleluia). V. Qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. (R. Alleluia).

Manete in dilectione mea.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

In illo tempore: 15, 9-12

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si præcepta mea servaveritis manebitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in eius dilectione. Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos ». — Verbum Domini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

(R. Alleluia). V. Deus caritas est; diligamus nos invicem, sicut Deus dilexit nos. (R. Alleluia).

*Hoc est præceptum meum,
ut diligatis invicem.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

In illo tempore: 15, 12-16

Dixit Iesus discipulis suis: « Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Maiorem

hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis. Vos amici mei estis, si faciatis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia omnia, quæ audivi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et posui vos, ut vos eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat, ut, quodcumque petieritis Patrem in Nómine meo, det vobis ». — Verbum Domini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium 1 Io 4, 12

(R. Alleluia). V. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis perfecta est. (R. Alleluia).

*

Ut sint consummati in unum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem

17, 20-26

In illo tempore:

Sublevatis Iesus oculis in cælum, oravit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego gloriam, quam dedisti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummati in unum, ut cognoscat mundus quia tu me misisti et dilexisti eos, sicut me dilexisti.

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutiómem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummátí in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1520, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eadem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculo constitúerent coniugále,
uniómem famulórum tuórum **N.** et **N.** bédedic et confírma,
ut coniunctiónis Christi cum Ecclesiá imáginem
semper perfectiorem exhibéant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi
sánguinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiómem
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignáre suscipere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritátis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario**Collecta**

Dómine, qui hos fámulos tuos **N.** et **N.**
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne
dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quæsumus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne læténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actióne
pro fámulis **N.** et **N.** dignánte assúme,
ut exinde pacem et gáudium abundánte exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam famíliæ tuæ hos cóniuges **N.** et **N.**
(cum líberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et aláriter
in mútuam communióne sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium,
tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C. In L anniversario**Collecta**

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges **N.** et **N.** cleménte aspicias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longævæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructíferam benedic senectútem,

sicut eórum caritátis primítias
sacraméto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actióne
pro fámulis tuis **N.** et **N.** dignánte assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges **N.** et **N.** in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admittas cæléste convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis; sed ego elégi vos et pósui vos,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine, fámulo tuo **N.**,
quem huius communitátis **N.** abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum ánimos ínstruat,
quátenus ætérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo,
una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1227-1234

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut seípsos in spiritalém hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, obœdiéntia et pace
iúgiter repleántur.
Per Christum.

Lectio prima extra T. P.

1227

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiόνem pro multis.

Vel:

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, réspice propítius,
et nos, qui mystérium fidei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinéter cúrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Lectio libri Proverbiórum

2, 1-9

Fili mi, si suscepérís sermónes meos, et mandáta
mea abscónderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris
tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudentiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor
tuum prudentiæ, si quæsieris eam quasi pecúniam, et sic
ut thesaúros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dó-
mini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sa-
piéntiam, et ex ore eius prudentia et sciéntia.

Custódiet rectórum salútem, et próteget gradiéntes

simpliciter, servans sémitas iustítiæ, et vias sanctórum custódiens.

Tunc intélleges iustítiam et iudícium, et æquitátem et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum peribit. R.

2

Viam sapientiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum 4, 7-13

Principium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquiré prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et córona inclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicén-
tur tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; du-
cam te per sémitas æquitátis, quas cum ingrèssus fúe-
ris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis
offendiculum.

Tene disciplínam, ne dimíttas eam; custódi illam,
quia ipsa est vita tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

2 Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
3 annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.
5 Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
6 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatióes tuæ. R.
13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succréscet.
14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.
15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,
16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. R.

Tempore paschali, lectio prima Act 2, 42-47, ut infra, p. 1258.
Psalmus responsorius cum R. Filii, audíte me: timórem Dómini
docébo vos vel Allelúia, ut supra, p. 1204.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitate et mansuetúdine, cum longanimitate supportátes invicem in caritate; solliciti serváre unitatem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, paciéntiam, supportátes invicem et donátes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritátem, quod est vinculum perfectiόνis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno corpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritálibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágétes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obædite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat. Hospitalitatem nolíte oblivísci; per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángeles.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie idem, et in sécula.

Obædite præpósitis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervigilant pro animábus vestris quasi ratiónem redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant et non gemétes; hoc enim non expedit vobis.

Oráte pro nobis; confídimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene volétes conversári.

Verbum Dómini.

Formæ facti gregis.

Lectio Epistolæ primæ beāti Petri apóstoli 5, 1-4

Carissimi:

Seniôres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiônũ, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontáneæ secúndum Deum; neque turpis lucrí grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparúerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia et Versus ante Evangelium Mt 23, 9 a. 10 b

(R. Allelúia). V. Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magister vester unus est, Christus.
(R. Allelúia).

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Nólite vocári Rabbi; unus enim est magister vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nólite vocáre vobis super terram; unus enim es: Pater vester, cæléstis. Nec vocémini magístri; quia magister vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester. Qui autem se exaltáverit humiliábitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 15

(R. Allelúia). V. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.
(R. Allelúia).

Constituét eum Dominus super familiam suam.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apé-riant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcinget se, et fáciét illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scitóte, quia si sciret pater familias qua hora fur veníret, non síneret perfodíri domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábolam, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus super familiam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Col 3, 15

(*R.* Allelúia). *℣.* Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.
(*R.* Allelúia).

*Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.*

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discipulos, quis eórum viderétur esse maior.

Iesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos " benéfici " vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcëssor est, sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ps 104, 4-5

Quærite Dóminum et confirmámini,
quærite fáciem eius semper.
Mementóte mirábiliū eius quæ fecit.

Collecta

Da, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginále infudisti propósitum,
inchoáti óperis consummátum efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quæsumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscep̃ti propósi
benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die earum consecrationis offerimus,
 quæsumus, Domine,
 placatus accipe et propitiatus sanctifica;
 ut quæ, te largiente,
 arctius se hodie Filio tuo sociarunt,
 eidem in fine temporum gloriose adveniēti
 iucundanter occurrant.

(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba universo clero additur:

Recordare quoque, Domine, istarum sororum,
 quas spiritali unctione hodie sacrasti;
 ut, caritatis et fidei accensis lampadibus,
 tibi et populo tuo constanter deserviant,
 Christi Sponsi expectantes adventum.
 Meménto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo acquisitionis tuæ additur:

Confortare quoque, Domine,
 in sancto proposito digneris
 has famulas tuas,
 quæ pia devotione Christum tuum student sectari,
 evangelicæ vitæ atque fraternæ dilectionis
 testimonium præbentes.
 Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio virginum sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totius cleri,
 et istarum sororum,
 quas hodie divino cultui
 et hominum servitio perpetuo dicasti,
 et offerentium,
 et circumstantium ...

Ant. ad communionem

Ps 41, 2

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum,
 ita desiderat anima mea ad te, Deus.

Post communionem

Replēti, Domine, munēribus sacris,
 supplices deprecāmur,
 ut famularum tuarum N. et N. conversatio
 et humanæ societatis profectui constanter faveat,
 et ad Ecclesiæ incrementum indesinenter proficiat.
 Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnipotens Pater
 beatæ virginitatis propositum,
 quod pectoribus vestris infudit,
 sua protectione inviolatum custodiat.
 R. Amen.

Dominus Iesus,
 qui sacrarum virginum corda
 sponsali sibi federe iungit,
 mentes vestras divini seminis verbo fecundet.
 R. Amen.

Spiritus Sanctus,
 qui supervenit in Virginem
 quique corda vestra hodie suo sacravit illapsu,
 ad Dei Ecclesiæque servitium vos vehementer accendat.
 R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adestis,
 benedicat omnipotens Deus,
 Pater, et Filius, ✠ et Spiritus Sanctus.
 R. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Ant. ad introitum

Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine,
fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis.

Collecta

Concéde, quæsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum præssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itíneris felicem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiósæ religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primitiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1240.

In die professionis perpetuæ - A

1239

Ant. ad communionem

Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiósæ múnere fidéliter adímpleant
et líberam tibi exhíbeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ

A

Ant. ad introitum

Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Filii tui vestígia præssius sequi conténdèrent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectiόνem iúgiter sectántes,
Ecclesiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confirmit vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnere et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma. Per Christum.

**Præfatio: De vita religiosa
ut servitium Dei per Christi imitationem.**

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærere,
et, usque ad mortem pro nobis factus obcédiens,
hóstiam se tibi vóluit perféctæ suavitátis offérre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.
Et ideo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

In Precibus eucharisticis, professorum vel professorum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professionis offérimus,

quæsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Fílii tui glorióso advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio
mereántur admítti.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba universo clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pópulo acquisitionis tuæ additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et ætérnam vitam maniféstent,
Christi redemptióne comparátam.
Votis huius famíliæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:

.. sed et totíus cleri,
et istórum fratrum, qui professióne perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famularum tuarum,
quam tibi in die earum professionis offerimus,
quæsumus, Domine,
placatus accipe et propitiatus sanctifica;
ut quæ, te largiente,
arctius se hodie Filio tuo sociarunt,
eidem in fine temporum gloriose adveniēti
iucundanter occurrant.

(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba universo clero additur:

Recordare quoque, Domine, istarum sororum,
quæ omnia propter te reliquerunt,
ut te in omnibus invenirent
et, sui oblita, cunctorum prospicerent necessitatibus.
Memēto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo acquisitionis tuæ additur:

Confortare quoque in sancto proposito digneris
has famulas tuas,
quæ pia devotione Christum tuum student sectari,
evangelicæ vitæ atque fraternæ dilectionis
testimonium præbentes.
Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:

... sed et totius cleri
et istarum sororum, quæ sacro religionis pignore
hodie tibi perpétuo se consecrarunt,
et offerentium, et circumstantium ...

Ant. ad communionem

Gal 2, 19-20

Christo confixus sum cruci.
Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divinis mystériis veneranter assumptis,
te, Domine, supplices deprecamur,
ut hos famulos tuos,
sacra tibi oblatione devinctos,
et Sancti Spíritus igne succendas
et Filio tuo perenni iungas consortio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonarum inspirator voluntatum,
vestra foveat consilia cordaque roboret,
ut, quæ promisistis, perseveranti servetis fide.

℟. Amen.

Ipse concedat vobis,
ut arctam viam, quam elegistis,
in gaudio Christi percurratis,
ónera fratrum cum exultatione portantes.

℟. Amen.

Cáritas Dei ex vobis familiam efficiat
in nómine Domini congregatam,
quæ Christi amoris reddat imaginem.

℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adestis,
benedicat omnipotens Deus,
Pater, et Filius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

B**Ant. ad introitum****Ps 65, 13-14**

Introibo in domum tuam in holocaustis,
reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servorum tuorum **N.** et **N.**
propositum confirma benígnus,
et fac ut baptismatis grátia,
quam novis cúpiunt nexibus roborári,
plenum in eis sumat effectum,
quo tuæ maiestati debitum cultum retribuunt,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Oblationes famulorum tuorum,
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptionis convérte,
et, quos ad Fílium tuum pressius imitándum
patérna voluísti dispensatione vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, pp. 1240-1242.

Ant. ad communionem**Ps 33, 9**

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósi hodiérna sollémnitas

ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulorum tuorum pectora
in Ecclesiæ hominúmque servítium
veheménti caritaté compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consilii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.

R. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.

R. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos nexuit in terris,
in cælis benígnus perénnet.

R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

3. IN DIE RENOVATIONIS VOTORUM

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1238-1244.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
réspice super hos filios tuos,
quí oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
et præsta, ut, in dies,
Ecclésiæ mystério árcétius coniungántur,
et humánæ familiæ bono devoveántur impénsius.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Pópuli tui, quæsumus, Dómine,
múnera propítius intuére,
quæ hi fratres nostri
castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
renováta augent oblatióne,
et temporália dona in sacraméntum æternitátis convérte,
et offeréntium mentes ad Fílii tui confórma imáginem.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1240.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
súpplices te rogámus, ut hi fámuli tui,
quí, supérna grátia tantum confísi,
árdua renovárunť propósita,
Christi virtúte roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsidio.
Per Christum.

4. IN XXV VEL L ANNIVERSARIO
PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e Missis præcedentibus, pp. 1238-1244.

Collecta

Dómine, Deus fidélis,
da nobis, quæsumus, grátias tibi reférre
pro tua erga fratrem nostrum **N.** benignitáte,
quí accéptum a te donum hódie renováre conténdit;
róbora in eo spíritum perféctæ caritátis,
ut glóriæ tuæ et óperi salútis
in dies váleat fervéntius inservíre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1248-1283.

Super oblata

Súscipe, Dómine, una cum munéribus oblatiónem sui,
quam hódie frater noster **N.** confirmáre desíderat,
et per virtútem Sancti Spíritus
imáginí dilécti Fílii tui
ámplius eum conformáre dignéris. Qui vivit.

Præfatio propria, p. 1240.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, Corpus et Sanguinem Fílii tui,
quæ in iucúnda celebratióne
huius anniversárii contulísti;
concéde, quæsumus, ut frater noster **N.**,
cælésti pane potúque reféctus,
incépti itínery ad te ducéntis
felícem progréssum obtíneat. Per Christum.

Lectio prima extra tempus paschale

1

*Egredere de terra tua et de cognatione tua,
et veni.*

Lectio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: «Egrédere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedicám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedicám benedicéntibus tibi, et maledicám maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognationes terræ».

Egréssus est ⁴ Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbun^{um} Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, fácere voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

⁷ Sacrificium et oblationem noluísti,
aures autem fodisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

⁸ In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.

⁹ Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

¹² Tu autem, Dómine, ne prohibéas miseratiónes tuas a me;
misericórdia tua et véritas tua semper suscípant me. R.

2

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Lectio libri primi Samuélis

3, 1-10

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis: non erat visio manifésta. Factum est ergo, in die quadam, Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus Sámuel, qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ».

Qui dixit: « Non vocávi: revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit. Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem.

Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli, et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi: revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio, qui consúrgens ábiit ad Heli et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ».

Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi, et, si deinceps vocáverit te, dices: " Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus " ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ».

Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

- R.** Sitívit in te ánima mea, Deus meus.
 2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
 Sitívit in te ánima mea,
 te desiderávit caro mea. **R.**
 3 In terra desérta et árida et inaquósa,
 sic in sancto appáruí tibi,
 ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
 4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
 lábia mea laudábunt te. **R.**
 5 Sic benedicam te in vita mea,
 et in nómine tuo levábo manus meas.
 6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
 et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. **R.**
 8 Quia fuísti adiútor meus,
 et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
 9 Adhásit ánima mea post te,
 me suscepit dextera tua. **R.**

3

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam uníus diéi.

Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit animæ suæ ut morerétur et ait: « Súfficit mihi,

Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícus panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexísset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Cumque venísset illuc, mansit in spelúnca. Et ecce sermo Dómini ad eum, et ait ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit.

Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum, commótio; non in commotióne Dóminus. Et post commotióne, ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem, síbilis auræ ténuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncae; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 6)

R. Hæc est generatio quærentium faciem tuam, Domine.

- 1 Domini est terra et plenitudo eius,
orbis terrarum et qui habitant in eo.
- 2 Quia ipse super maria fundavit eum,
et super flumina firmavit eum. R.
- 3 Quis ascendet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens manibus et mundo corde,
qui non accepit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accipiet benedictionem a Domino,
et iustificationem a Deo salutari suo.
- 6 Hæc est generatio quærentium eum,
quærentium faciem Dei Iacob. R.

4

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Lectio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diebus illis:

Dixit Dominus ad Eliam: « Elisæum, filium Saphat, qui est de Abelméhula, unges prophétam pro te ».

Profectus ergo inde Elias reperit Elisæum, filium Saphat, arantem in duodecim iugis boum, et ipse in duodecim iugis boum arantibus unus erat; cumque venisset Elias ad eum, misit pallium suum super illum.

Qui statim, relictis bobus, cucurrit post Eliam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequar te ».

Dixitque ei. « Vade et revértere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo, tulit par boum et mactavit illud, et in aratro boum coxit carnes et dedit populo, et comederunt; consurgensque abiit et secutus est Eliam, et ministrabat ei. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10. 12 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Domine, facere voluntatem tuam.

- 2 Exspectans exspectavi Dominum,
et intendit mihi.
- 4 Et immisit in os meum canticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- 7 Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
Holocaustum et pro peccato non postulasti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- 9 In volumine libri scriptum est de me
facere voluntatem tuam.
Deus meus, volui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.
- 10 Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna;
ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti. R.
- 12 Tu autem, Domine, ne prohibeas miserationes tuas a me;
misericordia tua et veritas tua semper suscipiant me. R.

5

Surge, amica mea, et veni.

Lectio Cántici canticorum

2, 8-14

Vox dilecti mei: Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles. Similis est dilectus meus caprea

hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própéra, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunť in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósá mea, et veni, colúmba mea, in foraminíbus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: cf. Mt 25, 6)

R. Ecce Sponsus venit: exíte óbviám Christo Dómino.

- ¹¹ Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui;
¹² et concupíscet rex spéciem tuam.
Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.
¹⁴ Gloriósá nimis filía regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
¹⁵ In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próxímæ eius, afferúntur tibi. R.
¹⁶ Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
¹⁷ Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunť exstíngere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectiône, quasi nihil despiciet eam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 8 a. 11. 12 (R.: 2)

- R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!
- ³ Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.
- ⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.
- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- ⁸ Ibunt de virtúte in virtútem. R.
- ¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.
- ¹² Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus;
non privábit bonis eos
qui ámbulant in innocéntia. R.

Gaudens gaudebo in Domino.

Lectio libri Isaíæ prophétæ **61, 9-11**

Scient in géntibus semen eórum, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscant illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudebo in Dómino, et exultábit ánima mea in Deo meo, quia induit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum germinat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exultatióne.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra, servíte Dómino in lætítia; introíte in conspéctu eius in exultatióne. **R.**

3 Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, et ipsíus sumus, pópulus eius et oves páscuæ eius. **R.**

4 Introíte portas eius in confessióne, átria eius in hymnis, confitémini illi, benedícite nómini eius. **R.**

5 Quóniam suávis est Dóminus; in ætérnum misericórdia eius, et usque in generatióem et generatióem véritas eius. **R.**

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Lectio libri Osée prophétæ

2, 14. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego lactábo eam, et ducam eam in solitúdinem; et loquar ad cor eius.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudício, et in misericórdia et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 26, 1. 4. 5. 8 b-9 ab. 9 cd et 11 (R.: 8 b)

R. Fáciem tuam, Dómine, requíram.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? **R.**

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ, ut vídeam voluptátem Dómini et vísitem templum eius. **R.**

5 Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum. Abscóndet me in abscondito tabernáculi sui, in petra exaltábit me. **R.**

8 Fáciem tuam, Dómine, requíram.

9 Ne avértas fáciem tuam a me, ne declínes in ira a servo tuo. **R.**

Adiutor meus es tu, ne me reícias, neque derelínquas me, Deus salútis meæ.

11 Osténde mihi, Dómine, viam tuam, et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos. **R.**

**Lectio prima
tempore paschali**

1

*Omnes qui crediderant erant pariter
et habebant omnia communia.*

Lectio Actuum Apostolorum

2, 42-47

In diebus illis:

Erant discipuli perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatione, in fractione panis et orationibus.

Fiébat autem omni animæ timor. Multa quoque prodigia et signa per Apostolos fiébant.

Omnes autem qui crediderant erant pariter et habebant omnia communia; et possessiones et substantias vendebant, et dividebant illas omnibus, prout cuíque opus erat.

Cotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, et frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis, collaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem augébat qui salvi fierent cotidie in idísum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Benedicam Dóminum in omni tempore.

vel Allelúia.

2 Benedicam Dóminum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea, áudiant mansuéti et læténtur. **R.**

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idísum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. **R.**

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius
salvávit eum. **R.**

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu tíméntes eum,
et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**

2

Cor et anima una.

Lectio Actuum Apostolorum

4, 32-35

In diebus illis:

Multitúdinis credéntium erat cor et ánima una; nec quisquam eórum quæ possidébant áliquíd suum esse dicébat; sed erant illis ómnia commúnia.

Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium resurrectionis Dómini Iesu, et grátia magna erat super ómnibus illis.

Neque enim quisquam egens erat inter illos; quotquot enim possessóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant et ponébant ante pedes Apostolorum: dividebátur autem singulis, prout cuíque opus erat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 2-3. 4-5. 11-12. 13-14. 18-19 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus,
quem elégit Dóminus in hereditátem sibi.

vel Allelúia.

- ² Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.
³ Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne. R.
⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
⁵ Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.
¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne.
¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. R.
¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum.
¹⁴ De loco habitáculi sui respéxit
super omnes qui hábitant terram. R.
¹⁸ Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
¹⁹ ut éruat a morte ánimas eórum
et alat eos in fame. R.

3

Cenabo cum illo, et ipse mecum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

3, 14 b. 20-22

Hæc dicit Amen, Testis fidélis et verus, princípium creatúræ Dei: « Ecce sto ad óstium et pulso: si quis

audierit vocem meam et aperúerit iánuam, introibo ad illum et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Qui vicerit, dabo ei sedére mecum in throno meo; sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius.

Qui habet aurem áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1255.

4

Veni, Domine Iesu.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

22, 12-14. 16-17. 20

Ego Ioánnes audívi vocem dicéntem mihi: « Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuique sicut opus eius est. Ego sum alpha et ómega, primus et novíssimus, princípium et finis.

Beáti qui lavant stolas suas, ut sit potéstas eórum super lignum vitæ, et portis intrent in civitátem.

Ego Iesus misi ángelum meum testificári vobis hæc super Ecclésiis. Ego sum radix et genus David, stella spléndida matutína ».

Et Spíritus et Sponsa dicunt: « Veni! » Et qui audit dicat: « Veni! » Et qui sitit véniat, qui vult accípiat aquam vitæ gratis.

Dicit qui testimónium pérhibet istórum: « Etiam, vénio cito ». « Amen. Veni, Dómine Iesu! »

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1254.

Lectio secunda

1

In novitate vitæ ambulemus.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres:

6, 3-11

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut, quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitatē vitæ ambulemus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectionis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominátur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

*Exhibete corpora vestra hostiam viventem,
sanctam, Deo placentem.*

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

12, 1-13

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis corpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo

placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et benéplacens et perféctum.

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei.

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alteríus membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secúndum ratióne fidei, sive ministérium in ministrádo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortádo, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritatē.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæréntes bono, caritatē fraternitátis invicem diligéntes, honóre invicem præveniéntes, sollicitúdine non pigri, spírítu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitatibus sanctórum comunicántes, hospitalitatem sectántes.

Verbum Dómini.

3

*Verbum crucis pereuntibus stultitia est;
nobis Dei virtus est.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli ad Corínthios

1, 22-31

Fratres:

Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nós autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis

quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis, Iudáis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam; quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Vidéte enim vocatióem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificatió et redémptio, ut, quemádmódum scriptum est, « qui gloriátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

4

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

7, 25-35

Fratres:

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitaté, quóniam bonum ést homíni sic esse.

Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt huiúsmódí; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: tempus breviátum est; réliquum est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitúde esse. Qui sine uxóre est sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múlter innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et corpore et spírítu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitaté vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum, et ad adhæréndum Dómino sine distractiÓe.

Verbum Dómini.

5

*Elegit nos Deus in Christo, ut essemus
sancti et immaculati in caritate.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

1, 3-14

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictiÓe spiritali in cæléstibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiÓem, ut essemus sancti et immaculati in conspéctu eius in caritaté; qui prædestinávit nos in adoptiÓem filiÓrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiae suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius, qua superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia; notum faciens nobis mysterium voluntatis suae, secundum beneplacitum eius, quod proposuit in eo, in dispensatione plenitudinis temporum, recapitulare omnia in Christo, quae in caelis et quae in terra: in ipso.

In quo etiam sorte vocati sumus, praedestinati secundum propositum eius, qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae, ut simus in laudem gloriae eius, qui ante speravimus in Christo; in quo et vos, cum audissetis verbum veritatis, Evangelium salutis vestrae, in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto, qui est arrabon hereditatis nostrae, in redemptionem acquisitionis, in laudem gloriae ipsius.

Verbum Domini.

6

Idem sapite, eandem caritatem habentes, unanimes.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Philippenses

2, 1-4

Fratres:

Si qua consolatio in Christo, si quod solacium caritatis, si qua communio spiritus, si quae viscera et miserationes, implere gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem caritatem habentes, unanimes, idipsum sapientes; nihil per contentionem neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes, non quae sua sunt singuli considerantes, sed et ea quae aliorum. — Verbum Domini.

7

Omnia detrimentum feci, ut Christum lucri faciam.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo omnia detrimentum esse propter eminentiam scientiae Christi Iesu Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercora, ut Christum lucri faciam, et inveniar in illo, non habens meam iustitiam, quae ex Lege est, sed illam, quae per fidem est Christi, quae ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscendum illum et virtutem Resurrectionis eius et communionem passionum illius, conformans me morti eius, si quo modo occurram ad resurrectionem quae est ex mortuis.

Non quod iam acciperim aut iam perfectus sim; persequor autem, si umquam comprehendam, sicut et comprehensus sum a Christo Iesu.

Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Unum autem: quae quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quae ante sunt extendens me, ad destinatum persequor, ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu. — Verbum Domini.

8

Quae sursum sunt sapite, non quae super terram.

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli ad Colossenses

3, 1-4

Fratres:

Si conresurrexistis Christo, quae sursum sunt quae-rite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quae sursum sunt sapite, non quae super terram.

Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo.

Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. — Verbum Dómini.

9

*Super omnia caritatem habete, quod est
vinculum perfectionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportátes invicem et donátes vobis ipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Super ómnia autem hæc caritatem, quod est vinculum perfectiónis; et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno corpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia docétes et commonétes vosmetipsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

10

Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

4, 1-3 a. 7-12

Fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu ut, quemádmódum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambuláti, ut abundéti magis. Scitis enim quæ præcépta dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificatio vestra.

Non enim vocávit nos Deus in immundítia, sed in sanctificatióne. Itaque qui spernit, non hóminem spernit, sed Deum, qui étiam dat Spíritum suum Sanctum in vos.

De caritate autem fraternitátis non necesse habétis ut vobis scribam; ipsi enim vos a Deo edócti estis ut diligáti invicem. Etenim fácitis illud in omnes fratres in univérsa Macedónia.

Rogámus autem vos, fratres, ut abundéti magis, et óperam detis ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agáti, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis, ut honéste ambuléti ad eos qui foris sunt, et nullíus áliquid desideréti. — Verbum Dómini.

11

Iesum Christum, cum non videritis, diligitis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditatem incorruptibilem et

incontaminatam et immarcescibilem, conservatam in cælis, propter vos, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo.

In quo exsultatis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus; ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro quod perit, per ignem quidem probato, inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi: quem, cum non videritis, diligitis; in quem nunc non videntes, credentes autem exsultatis lætitia inenarrabili et glorificata, reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum.

Verbum Domini.

12

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 4, 7-16

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo est; et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est. In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.

Carissimi, si sic Deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et caritas eius in nobis consummata est.

In hoc cognoscimus quoniam in ipso manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi.

Quisquis confessus fuerit: « Iesus est Filius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus et credimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritate in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Domini.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Lc 11, 28

(R. Alleluia). V. Beati qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud. (R. Alleluia).

Beati estis ... gaudete et exsultate.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

5, 1-12 a

In illo tempore:

Videns Iesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suum, docebat eos dicens:

« Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum cælorum.

Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.

Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram.

Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur.

Beati misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum cælorum.

Beati estis, cum maledixerint vobis, et persecuti

vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis ».

Verbum Domini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Alleluia). V. Benedictus es, Pater, Domine caeli et terrae,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.
(R. Alleluia).

*Abscondisti hæc a sapientibus,
et revelasti ea parvulis.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

11, 25-30

In illo tempore:

Respondens Iesus dixit: « Confiteor tibi, Pater, Domine caeli et terrae, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te.

Omnia mihi tradita sunt a Patre meo. Et nemo novit Filium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare.

Venite ad me, omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, et discite a me quia mitis sum et humilis corde; et inveniatis requiem animabus vestris; iugum enim meum suave et onus meum leve est ».

Verbum Domini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium 2 Cor 8, 9

(R. Alleluia). V. Iesus Christus egenus factus est,
cum esset dives,
ut illius inopia vos divites essetis.
(R. Alleluia).

*Qui perdiderit animam suam propter me,
inveniet eam.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

16, 24-27

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam; qui autem perdiderit animam suam propter me, inveniet eam.

Quid enim prodest homini, si mundum universum lucratur, animæ vero suæ detrimentum patiatur?

Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?

Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis, et tunc reddet unicuique secundum opus eius ». — Verbum Domini.

4

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Mt 11, 25

(R. Alleluia). V. Benedictus es, Pater, Domine caeli et terrae,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.
(R. Alleluia).

Propter Regnum cælorum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore:

19, 3-12

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? »

Qui respóndens ait: « Non legístis quia qui creávit ab initio " másculum et féminam fecit eos " et dixit: " Propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una " ? Itaque iam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdií et dimíttre? »

Ait illis: « Móyses ad duritiám cordis vestri permísit vobis dimíttre uxóres vestras! ab initio autem non sic fuit. Dico autem vobis quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatióem, et áliam dúxerit mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matrís útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælorum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia et Versus ante Evangelium

Phil 3, 8-9

(R. Allelúia). V. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stércora,
ut Christum lucrifáciám et invéníar in illo.
(R. Allelúia).

*Si vis perfectus esse, vende quæ habes
et sequere me.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 16-26

In illo témpore:

Ecce unus accédens ad Iesum ait illi: « Magíster, quid boni fáciám ut hábeam vitam ætérnam? »

Qui dixit ei: « Quid me intérogas de bono? Unus est bonus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandáta ».

Dicit illi: « Quæ? »

Iesus autem dixit: « " Non homicídium fácies, non adulterábis, non fácies furtum, non falsum testimónium dices, honóra patrem et matrem ", et " díliges próximum tuum sicut te ipsum " ».

Dicit illi aduléscens: « Omnia hæc custodívi: quid adhuc mihi deest? »

Ait illi Iesus: « Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, séquere me ».

Cum audísset autem aduléscens verbum, ábiit tristis: erat enim habens multas possessiões.

Iesus autem dixit discípulis suis: « Amen dico vobis: Dives difícilé intrábit in Regnum cælorum. Et iterum dico vobis: Facílius est camélum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Audítis autem his, discípuli mirabántur valde dicéntes: « Quis ergo póterit salvus esse? »

Aspiciens autem Iesus dixit illis: « Apud homínes hoc impossíbile est; apud Deum autem ómnia possíbilia sunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 15, 5

(R. Allelúia). *℣.* Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(R. Allelúia).

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Sí-
mile erit Regnum cælórum decem virgínibus, quæ ac-
cipiéntes lámpades suas exiérunt óbviám sponso. Quin-
que autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes.
Fátuæ enim, accéptis lámpádibus suis, non sumpsérunt
óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in
vasis cum lámpádibus suis.

Moram autem faciénté sponso, dormitavérunt om-
nes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: « Ecce spon-
sus, exíte óbviám ei ». Tunc surrexérunt omnes vírgi-
nes illæ et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: « Date nobis de
óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ».

Respondérunt prudéntes dicéntes: « Ne forte non
sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émite
vobis ».

Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ pa-
rátæ erant intravérunt cum eo ad núprias, et clausa
est iánua.

Novíssime autem véniunt et réliquæ vírgines di-

céntes: « Dómine, dómine, áperi nobis ». At ille re-
spóndens ait: « Amen dico vobis, nescio vos ».

Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ».
Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

Gal 6, 14

(R. Allelúia). *℣.* Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifixus est, et ego mundo.
(R. Allelúia).

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum

3, 31-35

In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius et foris stantes
misérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce
mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt
te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fra-
tres mei? »

Et circumspiciens eos qui in circúitu eius sedébant,
ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim féce-
rit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et
mater est ». — Verbum Dómini.

Alleluia et Versus ante Evangelium

2 Cor 8, 9

(R. Allelúia). *℣.* Iesus Christus egénus factus est,
cum esset dives,
ut illíus inópia vos dívites essétis.
(R. Allelúia).

*Ecce nos dimisimus omnia,
et secuti sumus te.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum
10, 24 b-30

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Fílii, quam difícilé est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirábantur, dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibília sunt apud Deum ».

Cœpít Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui relíquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut fílios aut agros propter me et propter Evangélíum, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et soróres et matres et fílios et agros cum persecutiónibus, et in séclo futúro vitam ætérrnam ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia et Versus ante Evangelium Phil 3, 8-9

(R. Allelúia). V. Omnia detriméntum feci
et árbitor ut stércora,
ut Christum lucrifáciam et invéniam in illo.
(R. Allelúia).

*Nemo mittens manum suam in aratrum
et aspiciens retro, aptus est Regno Dei.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 9, 57-62

In illo témpore:

Ambulántibus Iesus et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocúmque íeris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent, et vólucres cæli nidos; Fílius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álterum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéliant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequar te, Dómine, sed primum permítte renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspiciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

10

Alleluia et Versus ante Evangelium Gal 6, 14

(R. Allelúia). V. Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifíxus est, et ego mundo.
(R. Allelúia).

*Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam
10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlter quædam, Martha nómine, excepit illum. Et huic erat soror

nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illíus.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respóndens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollicita es et turbáris erga plúrima.

Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 15, 5

(R. Allelúia). V. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.

(R. Allelúia).

*Beati qui audiunt verbum Dei
et custodiunt.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Extóllens vocem quædam múlíer de turba dixit Iesu: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia et Versus ante Evangelium

Gal 6, 14

(R. Allelúia). V. Mihi absit gloriári nisi in cruce
Dómini, per quem mihi mundus
crucifíxus est, et ego mundo.

(R. Allelúia).

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiét eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

13

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 15, 5

(R. Allelúia). V. Ego sum vitis, vos pálmities,
dicit Dóminus;
qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.
(R. Allelúia).

Manete in me, et ego in vobis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 1-8

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmities; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et cólligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis pétite, et fiet vobis. In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátis, et efficiámini mei discípuli ».

Verbum Dómini.

14

Alleluia et Versus ante Evangelium

Io 13, 34

(*R.* Allelúia). *V.* Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
(*R.* Allelúia).

*Vos amici mei estis, si facietis
quæ ego præcipio vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis.

Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius; vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat; ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».

Verbum Dómini.

15

Alleluia et Versus ante Evangelium

Ps 132, 1

(*R.* Allelúia). *V.* Ecce quam bonum et quam iucúndum
habitáre fratres in unum. (*R.* Allelúia).

*Volo ut, ubi ego sum, et illi
sint mecum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quod dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciam, ut dilectio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

VIII. IN DIE DEDICATIONIS

1. IN DEDICATIONE ECCLESIAE

Ant. ad introitum

Ps 67, 6. 7. 36

Deus in loco sancto suo,
Deus, qui inhabitáre facit unánimes in domo:
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Vel:

Ps 121, 1

In domum Dómini lætántes íbimus, allelúia.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confirmet. Per Dóminum.

Lectio prima

*Legerunt in libro legis, et intellexerunt
cum legeretur.*

Lectio libri Nehemíæ

8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos legem coram multitudíne virórum et mulierum, cunctisque qui póterant intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulierum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant erectæ ad librum.

Stetit autem Esdras scribe super gradum ligneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit Esdras librum

coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminebat), et cum aperuisset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et legérunt in libro legis Dei distíncte et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacerdos et scriba, et levítæ interpretántes univérso pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nolíte lugére et nolíte flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audíret verba legis.

Et dixit eis: « Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nolíte contristári: gáudium etenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 129. 130. 133. 135. 144 (R.: 105 a)

R. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine.

¹²⁹ Mirabília testimónia tua,
ideo servávit ea ánima mea. R.

¹³⁰ Declarátio sermónum tuórum illúminat,
et intelléctum dat párvulis. R.

¹³³ Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum,
et non dominétur mei omnis iníquitas. R.

¹³⁵ Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
et doce me iustificatiónes tuas. R.

¹⁴⁴ Iustítia testimoniórum tuórum in ætérnum;
intelléctum da mihi, et vivam. R.

Lectio secunda et Evangelium ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, pp. 797-810.

Pro lectione secunda, tempore paschali, eligi potest etiam Ap 21, 1-5 a vel Ap 21, 9 b-14, quæ proponuntur supra in anniversario dedicationis ut lectio prima, pp. 803-804.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclesiæ, ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens, per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ritui dedicationis ecclesiæ inhæret:

Præfatio: De mysterio templi Dei.

✠. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

✠. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere. Qui templum glóriæ tuæ univérsum mundum fecísti, ut nomen tuum ubíque clarificáretur, sed et loca divínis apta mystériis non rénuis tibi sacrári: hanc ergo oratiónis domum, humáno exstrúctam labóre, maiestáti tuæ exsultántes dicámus.

Hic veri Templi adumbráitur mystérium et cæléstis Ierúsalem prænotáitur imágo: corpus enim Fílii tui, ex alma Vírgine natum, templum effecísti tibi sacrátum, in quo inhabitáret plenitúdo divinitátis.

Ecclesiám autem sanctam constituísti civitátem, super fundaméntum Apostolórum ædificátam, summo angulári lápide ipso Christo Iesu; sed eléctis construéndam lapídibus, Spírítu vivificátis, coagmentátis caritáte,

ubi tu per infinita saecula omnia omnibus eris
et Christi lumen fulgebit perenne.

Per quem nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis
tibi confitemur, in exultatione dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth ...

Quando iam de more sacra celebrantur in ecclesia, et si adhibetur
Prex eucharistica I, II vel III, dicitur hæc

Præfatio: De ecclesia terrestri ad Ecclesiam Dei.

℣. Dominus vobiscum.

℞. Et cum spiritu tuo.

℣. Sursum corda.

℞. Habemus ad Dominum.

℣. Grátias agamus Domino Deo nostro.

℞. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus:
per Christum Dominum nostrum.

Quia in domo visibili, quam nobis extruere concessisti,
ubi familiæ in hoc loco ad te peregrinanti
favere non desinis,

mysterium tuæ nobiscum communionis

mire figuras et operaris:

hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædificas,
et Ecclesiam per orbem diffusam
in dominici compagem corporis facis augeri,
in pacis visione complendam, cælesti civitate Ierusalem.

Et ideo, cum multitudinem ordinum beatorum,
in templo gloriæ tuæ, te collaudamus,
benedicimus et magnificamus, dicentes: Sanctus ...

In Precibus eucharisticis, dedicatio ecclesiæ secundum has formulas commemoratur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc igitur proprium:

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ,
sed et famulorum tuorum
qui hanc ecclesiam (in honorem N.)
fideli tibi obtulerunt animo
vel indefesso ædificaverunt labore,
quæsumus, Domine, ut placatus accipias.
(Per Christum Dominum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba populo
acquisitionis tuæ dicitur:

Votis huius familiæ, quæ hanc tibi dicat ecclesiam,
adesto propitius:
sit ei domus salutis et aula cælestium sacramentorum;
hic résonet evangélium pacis
et sacra mysteria celebrantur,
quibus fideles tui, verbo vitæ ac divína grátia instructi,
per temporalem civitatem peregrinantes
ad æternam Ierusalem pervenire mereantur,
in qua omnes filios tuos ubique dispersos
tibi, clemens Pater, miseratus coniungas.
Fratres nostros defunctos ...

Ant. ad communionem

Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus:
in ea omnis qui petit accipit,
et qui quærit invenit, et pulsanti aperiétur.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novellæ olivarum,
Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Domini, allelúia.

Post communionem

Multiplica, Dómine, quæsumus,
per hæc sancta quæ sumpsimus,
veritatem tuam in mentibus nostris,
ut te in templo sancto iugiter adorémus,
et in conspectu tuo cum omnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie
ad huius domus dedicationem adunávit,
ipse vos cælesti benedictione faciat abundare.
R. Amen.

Concedátque vos fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes filios dispérsos
vóluit in Fílio suo congregári.
R. Amen.

Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum
in vobismetípsis possitis habére,
et æternæ beatitudinis hereditatem
cum omnibus Sanctis possidére.
R. Amen.

Benedícat vos omnipotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

Missæ in anniversario dedicationis in Communibus ponuntur,
pp. 793-795.

2. IN DEDICATIONE ALTARIS

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in faciém Christi tui;
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Vel:

Ps 42, 4

Introibo ad altáre Dei, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad Fílium tuum in ara crucis exaltátum
omnia attráhere voluísti,
cælesti grátia perfúnde fidéles tuos
hanc tibi dicántes altáris mensam,
ad quam eos, in unum congregátos, próvide nútries
Spírituque effúso, in dies constitúes
plebem tibi sacrátam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1293-1302.

Super oblata

Descéndat, quæsumus, Dómine Deus noster,
Spíritus tuus Sanctus super hoc altáre,
qui et dona pópuli tui sanctíficet,
et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum.

Dicitur Prex eucharistica I vel III cum hac Præfatione, quæ ri-
tui dedicationis altaris inhæret:

Præfatio: Altare ipse est Christus.

✠. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

✠. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

✠. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grätias ägere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui verus sacérdos veräque effectus hóstia,
sacrifici, quod ipse in ara crucis tibi obtulit,
memoriäle nobis præcepit in perpétuum celebräre.
Ideo pópulus tuus hoc eréxit altäre,
quod tibi, Dómine, exsultántes dicämus.

Hic est vere locus excélsus,
ubi Christi sacrificium in mystério iúgiter offertur,
tibi perfécta tribúitur laus
nosträque exséritur redemptio.

Hic domínica mensa parätur,
ad quam filii tui, Christi córpore refécti,
in unam sanctámque congregántur Ecclésiä.

Hic fidéles Spíritum tuum háuriunt
de flumínibus a Christo, spiritali petra, manántibus,
per quem et ipsi fiunt oblátio sancta, vivum altäre.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérſis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum,
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sáculum sáculi laudábunt te.

Vel:

Cf. Ps 127, 3

Sicut novéllæ olivárum,
Ecclésiä filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Post communionem

Da nobis, Dómine, tuis semper altáribus inhærere,
ubi sacrifici sacraméntum celebrátur,
ut, fide et caritáte coniúcti, dum Christo reficimur
in Christum transformémur. Qui vivit et regnat.

Benedictio in fine Missæ

Deus, qui vos exórnat regáli sacerdótio,
tribuat ut, munus vestrum sancte perficiéntes,
Christi sacrificium valeátis digne participäre.

℟. Amen.

Et qui ad unam mensam vos cóngregat
unóque reficit pane,
ex vobis fáciat cor unum et ánimam unam.

℟. Amen.

Ut eos, quibus Christum annuntiátis,
ad Christum trahátis exémplo vestræ dilectiónis.

℟. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Lectio prima extra tempus paschale

1

*Surgens Iacob tulit lapidem et erexit in titulum,
fundens oleum desuper.*

Léctio libri Génesis

28, 11-18

In diébus illis:

Cum venísset Iacob ad quendam locum, et vellet
in eo requiescere post solis occúbitu, tulit de lapídibus

qui iacébant, et supponens capiti suo dormivit in eodem loco.

Viditque in somnis scalam stantem super terram, et cacumen illius tangens caelum, angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam, et Dominum innixum scalae dicentem sibi:

« Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et semini tuo, eritque semen tuum quasi pulvis terrae; dilataberis ad occidentem et orientem et septentrionem et meridiem, et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae. Et ero custos tuus quocumque perrlexeris, et reducam te in terram hanc; nec dimittam nisi complerem universa quae dixi ».

Cumque evigilasset Iacob de somno, ait: « Vere Dominus est in loco isto, et ego nesciebam ».

Pavensque, « Quam terribilis est » inquit, « locus iste! non est hic aliud nisi domus Dei et porta caeli ». Surgens ergo Iacob mane tulit lapidem, quem supposuerat capiti suo, et erexit in titulum, fundens oleum desuper. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 3-5. 6-7

R. Accedamus in conspectum Domini cum laudibus.

- 1 Venite, exsultemus Domino;
iubilemus Deo salutari nostro.
- 2 Praeoccupemus faciem eius in confessione,
et in psalmis iubilemus ei. R.
- 3 Quoniam Deus magnus Dominus,
et rex magnus super omnes deos.
- 4 Quia in manu eius sunt profunda terrae,
et altitudines montium ipsius sunt.
- 5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud,
et siccavit manus eius formaverunt. R.

- 6 Venite, adoremus et procidamus,
et genua flectamus ante Dominum qui fecit nos,
- 7 quia ipse est Deus noster,
et nos populus pascuae eius et oves manus eius. R.

2

Aedificavit Iosue altare Domino.

Lectio libri Iosue

8, 30-35

In diebus illis:

Aedificavit Iosue altare Domino Deo Israel in monte Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini filiis Israel, et scriptum est in volumine legis Moyse: altare vero de lapidibus impolitis quos ferrum non tetigit. Et obtulit super eo holocausta Domino, immolavitque pacificas victimas. Et scripsit super lapides deuteronomium legis Moyse, quod ille digesserat coram filiis Israel.

Omnis autem populus et maiores natu, ducisque ac iudices stabant ex utraque parte arcae, in conspectu sacerdotum qui portabant arcam foederis Domini, ut advenita et indigena. Media pars eorum iuxta montem Garizim, et media iuxta montem Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini.

Et primum quidem benedixit populo Israel; post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis, et cuncta quae scripta erant in legis volumine. Nihil ex his quae Moyses iusserat reliquit intactum, sed universa replicavit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta altária tua, Dómine.

3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum. R.

4 Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

5 Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

10 Protéctor noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.

11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

3

*Fecerunt dedicationem altaris, et facta est
lætítia in populo magna valde.*

Léctio libri primi Machabæorum

4, 52-59

Ante matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Cásleu) centésimi quadragésimi octávi anni, et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in canticis et cítharis et cínyris et in cýmbalis.

Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt

et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis; et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætítia, et sacrificium salutáris et laudis; et ornavérunt fáciem templi coronis áureis et scútulis, et dedicavérunt portas et pastophória, et imposuérunt eis iánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et aversum est oppróbrium géntium.

Et státuit Iudas et fratres eius et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum, per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Cásleu, cum lætítia et gáudio.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 121, 1-2. 3-4. 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

1 Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:
« In domum Dómini íbimus ».

2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

3 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas
sibi compácta in idípsum.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini. R.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. R.

Lectio prima
tempore paschali

1

*Erant fratres perseverantes
in fractione panis et orationibus.*

Lectio Actuum Apostolorum 2, 42-47

Erant fratres perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatiōe, in fractiōe panis et orationibus.

Fiēbat autem omni animæ timor. Multa quoque prodigia et signa per Apostolos fiēbant. Omnes autem qui crediderant erant pariter, et habebant omnia communia: et possessiones et substantias vendebant, et dividebant illas omnibus, prout cuique opus erat.

Cotidie quoque perdurantes unanimiter in templo, et frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis, collaudantes Deum, et habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem agebat qui salvi fierent cotidie in idipsum.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 15-16. 19-20. 22-23. 27 (R.: 1)

R. Confitemini Domino,
quoniam in saeculum misericordia eius.

vel Alleluia.

15 Vox iubilatiōis et salutis
in tabernaculis iustorum.

16 Dextera Domini fecit virtutem,
dextera Domini exaltavit me;
dextera Domini fecit virtutem. R.

19 Aperite mihi portas iustitiæ,
ingressus in eas confitebor Domino;
20 hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam. R.

22 Lapidem quem reprobaverunt edificantes,
hic factus est in caput anguli;
23 a Domino factum est istud,
et est mirabile in oculis nostris. R.

27 Deus Dominus, et illuxit nobis.
Instruite sollemnitatem in ramis condensis,
usque ad cornua altaris. R.

2

Stetit angelus ante altare.

Lectio libri Apocalypsis beati Ioannis apostoli 8, 3-4

Ego Ioannes vidi: Alius angelus venit et stetit ante altare habens thuribulum aureum, et data sunt illi incensa multa, ut daret orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum. Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius, ut supra, p. 1297.

Lectio secunda

1

*Non potestis mensæ Domini participes esse
et mensæ dæmoniorum.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 16-21

Fratres:

Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne comunicatio sanguinis Christi est? et panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est? Quoniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes enim de uno pane participamus.

Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias communicantes sunt altari? Quid ergo dico? quod idolothytum sit aliquid? aut quod idolum sit aliquid? Sed quæ immolant, dæmoniis immolant et non Deo; nolo autem vos communicantes fieri dæmoniis: non potestis calicem Domini bibere et calicem dæmoniorum; non potestis mensæ Domini participes esse et mensæ dæmoniorum. — Verbum Domini.

2

*Habemus altare, de quo edere non habent potestatem
qui tabernaculo deserviunt.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 13, 8-15

Iesus Christus heri et hodie idem, et in sæcula. Doctrinis variis et peregrinis nolite abduci; optimum enim est grátia stabiliri cor, non escis, quæ non profuerunt ambulántibus in eis.

Habemus altare, de quo edere non habent potestatem qui tabernaculo deserviunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in Sancta per pontificem, horum corpora cremantur extra castra.

Propter quod et Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium eius portantes. Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.

Per ipsum ergo offeramus hostiam laudis semper Deo, id est fructum labiorum confitentium Nominis eius. — Verbum Domini.

Vel etiam 1 Petr 2, 4-9, ut supra in anniversario dedicationis ecclesiæ, p. 806.

Evangelium

1

Alleluia et Versus ante Evangelium Ez 37, 27

(R. Alleluia). V. Erit tabernaculum meum in eis,
dicit Dominus.

(R. Alleluia).

*Vade, reconciliare fratri tuo,
et tunc offer munus tuum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum 5, 23-24

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Si offeres munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te, relinque ibi munus tuum ante altare, et vade prius, reconciliare fratri tuo, et tunc veniens offer munus tuum ».

Verbum Domini.

2

Alleluia et Versus ante Evangelium Cf. Io 4, 24

(R. Allelúia). V. Pater veros adoratores quærit,
qui adórent eum in spíritu et veritáte.
(R. Allelúia).

*Veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu
et veritate.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 19-24

In illo témpore:

Múlier Samaritána dicit Iesu:

« Dómine, vídeo quia prophéta es tu. Patres nostri
in monte hoc adoravérunt, et vos dicitis quia Hierosó-
lymis est locus ubi adoráre opórtet ».

Dicit ei Iesus: « Crede mihi, múlier, quia venit
hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosóly-
mis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis, nos
adorámus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed
venit hora et nunc est, quando veri adoratores adorá-
bunt Patrem in spíritu et veritáte. Nam et Pater tales
quærit qui adórent eum. Spíritus est Deus, et eos, qui
adoránt eum, in spíritu et veritáte opórtet adoráre ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia et Versus ante Evangelium Hebr 13, 8

(R. Allelúia). V. Christus heri et hódie,
ipse et in sácula.
(R. Allelúia).

*Si exaltatus fuero a terra, omnes traham
ad meipsum*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 31-36 a

In illo témpore:

Dixit Iesus ad turbam: « Nunc iudícium est huius
mundi, nunc princeps huius mundi eiciétur foras.

Et ego, si exaltátus fuero a terra, omnes traham ad
meipsum ». Hoc autem dicébat significans qua morte
esset moritúrus.

Respóndit ergo ei turba: « Nos audívimus ex Lege
quia Christus manet in ætérnum, et quómodo tu dicis:
“ Opórtet exaltári Fílium hóminis ”? Quis est iste Fílius
hóminis? »

Dixit ergo eis Iesus: « Adhuc módicum tempus lu-
men in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non
ténébræ vos comprehéndant; et qui ámbulat in ténebris
nescit quo vadat.

Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis
fiátis ». — Verbum Dómini.

MISSÆ ET ORATIONES
PRO VARIIS NECESSITATIBUS

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...